Vo Nguyen Giap

Halk Savaşı Halk Ordusu

SOL
YAYINLARI

HALK SAVAŞI, HALK ORDUSU

VO NGUYEN GIAP

ÇEVİREN

M. ARDOS

Vo Nguyen Giap'ın **The Vietnamese people's war of liberation against the French Imperialists and the American Interventionists (1945-1954), People's War People's Army, The Great Experiences gained by our Party in leading the armed struggle and bnilding revolutionary armed forces, Dien Bien Phn** adlı makalelerini M. Ardos dilimize çevirmiş ve kitap, **Sol Yayınları** tarafından **Halk Savaşı, Halk Ordnsn** adı ile Mart 1968 tarihinde **Ankara**'da **Başnur Matbaası**'nda dizdirilip, bastırılmıştır.

İÇİNDEKİLER

7 VİETNAM HALKININ FRANSIZ EMPERYALİSTLERİNE VE AMERİKAN MÜDAHALECİLERİNE KARŞI KURTULUŞ SAVAŞI (1945-1954)

7 I. Birkaç tarihi ve coğrafi mülâhaza

11 II. Millî kurtuluş savaşının gelişmesinin özeti

21 III. Kurtuluş savaşımızın temel meseleleri

27 IV. Başarı unsurları

30 HALK ORDUSU, HALK SAVAŞI

56 SİLÂHLI MÜCADELEYİ YÖNETİRKEN VE DEVRİMCİ SİLÂHLI KUVVETLERİ KURARKEN PARTİMİZİN KAZANDIĞI BÜYÜK TECRÜBELER

59 I. Partimiz silâhlı ayaklanma için hazırlığı ve Ağustos 1945 genel ayaklanmasını başarıyla yönetti.

73 II. Partimiz Fransız emperyalistlerine ve Amerikan müdahelecilerine karşı uzun süreli direnme savaşını başarıyla yönetti

96 III. Partimiz halkın devrimci silâhlı kuvvetlerinin kuruluşunu başarıyla yönetti

127 DİEN BİEN FU

128 1953 kışı ile 1954 ilkbaharı arasında ana çizgileriyle savaşın durumu

131 Stratejik yönetim

139 Dien Bien Fu'daki harekâtın yönetimi

144 Bazı taktik meseleleri

148 Ordumuzun savaşmak ve kazanmak konusundaki kararlılığı

153 Halkın cepheye hizmete bağlılığı

156 Halkımızın kurtuluş savaşı uzun ve büyük bir Dien Bien Fu savaşıydı.

GENERAL VO NGUYEN GİAP

Vo Nguyen Giap, 1912 yılında, Orta Viet Nam'ın An-Ksa köyünde yoksul bir köylü ailesinin çocuğu olarak dünyaya geldi. Babası Fransızlara karşı yapılan milliyetçi mücadelenin savaşçılarından biriydi.

Giap'ın sömürgecilerle ilk çatışması, 1930 yılında Hue kentinde bir öğrenci nümayişine önderlik etmesi sonucunda oldu. Fransızlar tarafından hapse atıldı. Hapisten çıktıktan sonra öğrenimine devam ederek, hukuk tahsili yaptı. Ekonomi politikten doktora verdi. Daha sonra bir lisede tarih öğretmenliği yaptı.

1937 yılında Çin-Hindi Komünist Partisine giren Giap, 1938 yılında evlendi. 1939 yılında Fransızlar, hem Fransa'da, hem de bütün Fransız sömürgelerinde Komünist Partilerine karşı baskı hareketine giriştiler. Giap'ın karısı, Fransız polisi tarafından yakalandı ve hapse atıldı. Hapiste yapılan kötü muameleden dolayı 1943 yılında öldü. Giap, bu sıralarda Çin'de bulundu; Çin Halk Kurtuluş Savaşına katıldı; Ho Şi Minh ile tanışması bu arada oldu.

1941'lerden itibaren Giap, Viet Nam'daki sol hareketin önderlerinden biri haline gelmişti. Ho Şi Minh tarafından askeri güçlerin örgütlendirilmesi görevine atandı. Ekim 1944'de "Vietnam'ın Kurtuluşu için Silâhlı Propaganda Birliği"ni kurdu. Ağustos 1945'de Hanoy'a giren kuvvetlerin başında Giap vardır. Demokratik Vietnam Cumhuriyetinin bu tarihte kurulmasından itibaren, Giap Fransızlara karşı milli kurtuluş mücadelesinde Vietnam Halk Ordusunun kumandanlığını yaptı. 1954'de Fransız Ordusunu Dien Bien Fu'da ağır bir hezimete uğratarak, milli mücadelenin birinci safhasını sonuçlandırdı.

Halen Giap, Vietnam İşçi Partisi Politbüro üyesi, Vietnam Demokratik Cumhuriyeti Başbakan Yardımcısı ve Savunma Bakanı, Vietnam Halk Ordusu başkumandanıdır.

BİR

VİETNAM HALKININ FRANSIZ EMPERYALİSTLERİNE VE AMERİKAN MÜDAHALECİLERİNE KARŞI KURTULUŞ SAVAŞI (1945 — 1954)

I. — BİRKAÇ TARİHÎ VE COĞRAFÎ MÜLAHAZA

VİET NAM Güneydoğu Asya'daki en eski ülkelerden biridir.

Pasifik kıyısında dev bir S harfi şeklinde uzanan Viet Nam, Kızıl Irmak deltası ile birlikte, tarımsal ve endüstriyel imkânlar bakımından zengin Bac Bo ya da Kuzey Viet Nam'ı; Mekong'un kolları tarafından yarılan ve özellikle tarım için elverişli geniş bir alüvyon düzlüğü olan, Nam Bo ya da Güney Viet Nam'ı ve her ikisini birleştiren uzun, dar bir kayış olan Trung Bo ya da Merkezî Viet Nam'ı içerir. Ülkelerinin şeklini anlatmak için Vietnamlılar, kendilerinin çok yakından ta-

nıdıkları bir imgeyi kullanırlar: her iki ucuna birer pirinç sepetinin asılı olduğu omuz sırığı.

Viet Nam, üzerinde yaklaşık olarak 30 milyon insanın yaşadığı, 330.000 kilometre karelik bir alana yayılır. Binlerce yıllık tarihi süresince, Vietnam halkı, her zaman yabancı saldırılarına karşı kahraman bir geleneğe sahip olmuştur. Özellikle 13. Yüzyılda Vietnamlılar, egemenliklerini feodal Çin'in tümüne yaymış olan, Moğolların işgal teşebbüslerini önlemeyi başarmışlardır.

19. yüzyılın ortasından itibaren, Fransız emperyalistleri, ülkenin fethi işine giriştiler. Yıllarca süren direnmeye rağmen, Viet Nam, gittikçe bir sömürge durumuna indirgendi ve sonunda Kamboçya ve Laos'la birlikte 'Fransız Çin-Hindi'ne katıldı. Ancak Fransız saldırısının ilk gününden itibaren, Vietnam halkının milli kurtuluş hareketi durmaksızın gelişti. Bu hareketi boğmaya yönelen baskı, sadece, onu daha da canlandırmaya yaradı; o kadar ki, hareket, Birinci Dünya Savaşından sonra, güçlü bir yığın hareketi niteliği kazanmaya başladı ve, bir yandan köylü yığınlarına olduğu kadar o sıralarda ortaya çıkmaya başlayan işçi sınıfına da derin bir şekilde nüfuz ederken, öte yandan geniş entelektüel ve küçük burjuva çevrelerini de kendi saflarına kazanmıştı. 1930 yılı, Vietnam halkının emperyalistlere ve feodal toprakağaları sınıfına karşı millî demokratik devrimini yönetme görevini üzerine alan, şimdi Viet Nam İşçi Partisi olan, Çin-Hindi Komünist Partisinin kurulmasıyla ileriye doğru diğer bir adıma tanık oldu.

1939'da, İkinci Dünya Savaşının başlamasından hemen sonra, Viet Nam, gittikçe Japon faşistlerinin bir sömürgesi haline gelirken, Fransa, Nazilerin işgali altındaydı. Parti, bu yeni gelişmenin yarattığı durumu zamanında kavradı. Yeni bir savaş ve devrim döneminin başladığını görerek, anti-emperyalist ulusal güçbirliği cep-

hesini genişletmeyi, silâhlı ayaklanma için hazırlanmayı ve milli bağımsızlığı yeniden kazanmak için Fransız ve Japon emperyalistlerinin yenilgiye uğratılmasını bütün ulus için bir hedef olarak saptadı. Viet Nam Doc Lap Dong Minh (Viet Minh olarak kısaltılan, Viet Nam'ın Bağımsızlığı İçin Birlik) kuruldu ve bütün yurtsever sınıf ve sosyal tabakaları saflarına aldı. Bac Bo Yüksek Bölgesi'nde gerilla savaşı başlatıldı. Bir özgür bölge kuruldu.

Ağustos 1945'te, Japon kuvvetlerinin Sovyet Ordusu ve Müttefik kuvvetler karşısında teslim olması, dünya savaşını sonuçlandırdı. Alman ve Nippon faşistlerinin yenilgisi, kapitalist sisteminin büyük bir zayıflamasının başlangıcı idi. Sovyetler Birliğinin büyük zaferinden sonra, birçok halk demokrasisi ortaya çıktı. Sosyalist sistem, artık tek bir ülkenin sınırlarını aşmıştı. Dünyada yeni bir tarih dönemi başlıyordu.

Bu değişiklikleri gözönüne alarak, Viet Nam'da, Çin-Hindi Komünist Partisi ve Vietnam Minh, bütün Vietnam ulusunu genel bir ayaklanmaya davet etti. Her yerde, halk, tek bir vücut olarak ayaklandı. Gösteriler ve silâhlı mücadeleler birbirini durmaksızın izledi. Ağustos'ta, şaşkın Nippon ordusunu zararsız hale getiren, Japon-taraflısı feodal güçleri deviren ve Hanoy'da ve bütün ülkede, kentlerde ve köylerde, Bac Bo'da ve Nam Bo'da halkın iktidarını kuran Devrim, patlak verdi. Başkent Hanoy'da, 2 Eylül'de Başkan Ho Şi Minh'in liderliğinde geçici hükümet kuruldu; kendisini ulusa sundu, Viet Nam'ın bağımsızlığını ilân etti ve ulusu birliğe, ülkeyi savunmak için her an hazır olmaya ve emperyalist saldırılara karşı çıkmaya çağırdı. Güneydoğu Asya'daki ilk halk demokrasisi, Viet Nam Demokratik Cumhuriyeti doğdu.

Ama emperyalistler, cumhuriyetçi rejimi henüz doğ-

muşken ezmek ve Viet Nam'ı yeniden bir sömürge haline getirmek niyetindeydiler. Henüz aradan üç hafta geçmemişti ki, 23 Eylül 1945'te, Fransız Ordusu Saygon'da ateş açtı. Bütün Vietnam ulusu, yabancı saldırıya karşı direnmek için harekete geçti. O günden itibaren, dokuz yıl süren, tarihin görmediği kahramanlıkla ve inanılmaz güçlüklerle yürütülen ve halkımızın parlak zaferi ve saldırgan emperyalistlerin Dien Bien Fu'daki ezici yenilgisi ile sonuçlanacak olan, bir millî kurtuluş savaşı başladı.

Ancak, Ağustos Devriminin yarattığı büyük heyecan içinde Vietnam halkı, geçici hükümet çevresinde, saflarını sıklaştırdığı bir sırada, siyasî durumu daha güç ve daha karmaşık bir hale getirecek olan yeni bir unsur ortaya çıktı. Müttefikler arasında yapılan bir antlaşmaya göre, Japonları teslim almak için, İngiliz kuvvetleri Güney'e çıkarken, Viet Nam'ın 16. enlemin kuzeyine düşen kısmına Çin Kuomintang kuvvetleri girdi. Çan Kay-şek ordusu, bir yandan bütün ülkede karışıklıklar çıkarmak için Vietnam burjuvazisinin ve toprakağalarının en gerici unsurlarına —Viet Nam Quoc Dan Dang (Vietnam Kuomintangı) ve Japon-taraflısı Phuc Quoc (Vietnam Millî Restorasyon Partisi) üyelerine— yardım için her imkânı kullanırken, öte yandan halkı soymak ve ülkeyi yağma etmek için her fırsattan yararlandı. Beş sınır ilini işgal altına aldıktan sonra, başkentte olaylar çıkardılar ve hummalı bir şekilde halkın iktidarını devirmeye hazırlandılar. Güney'de İngilizler, Fransız emperyalistlerinin geri dönmesini hızlandırmak için her şeyi yaptılar. Tarihte hiç bir zaman Viet Nam toprağı üzerinde bu kadar çok yabancı asker bulunmamıştı. Ama yine tarihte hiç bir zaman Vietnam halkı, ülkesini savunmak için savaşa girmeye bu kadar kararlı olmamıştır.

Bunlar, Vietnam halkının millî kurtuluş savaşının gelişmesinin anlaşılmasında vazgeçilmez unsurlar olan tarihî ve coğrafî şartların ana çizgileridir.

II. — MİLLÎ KURTULUŞ SAVAŞININ GELİŞMESİNİN ÖZETİ

Savaşın başlangıcında, Fransız emperyalistlerinin planı, Nam Bo'yu yeniden ele geçirmek için İngiliz ordusuna dayanmak ve sonra Nam Bo'yu, Kuzey'e dönüşlerinde bir sıçrama tahtası olarak kullanmaktı. Japon faşistlerine utanç verici bir şekilde teslim olmuşlardı, ama savaşın sona ermesinden sonra, eski sömürgelerinin tepesindeki yerlerine yeniden oturmayı tartışılmaz bir hakları olarak görüyorlardı. Aradan geçen zaman içinde, durumun köklü bir şekilde değişmiş olduğunu kabul etmeyi reddettiler.

Eylül 1945'te, İngilizler tarafmdan silâhlandırılan ve General Leclerc kumandasındaki Fransız Ordusu tarafından güçlendirilen Fransız sömürge kuvvetleri, Saygon'da, İngiliz ordusunun desteğine dayanarak saldırıya geçti. Nam Bo halkı, derhal savaşa girişti. Başlangıçta kuvvetleri çok zayıf olduğundan, halkın iktidarı Saygon'da ve büyük kentlerde kahramanca yürütülen sokak savaşlarından sonra köylere çekilmek zorunda kaldı. Nam Bo'daki kentlerin ve haberleşme hatlarının hemen hemen hepsi ve Trung Bo'nun Güneyi, tedricen düşmanm eline düştü.

Sömürgeciler Nam Bo'nun yeniden fethini başarmak üzere olduklarını sandılar ve General Leclerc işgalin ve savaşın on hafta içerisinde tamamlanacağını ilân etti. Ama olaylar çok farklı bir yönde gelişti. Bütün ülkenin desteğine güvenen güneyli halk, savaşmaya devam etti. Nam Bo'daki bütün mücadelelerde gerilla kuvvetleri gittikçe güçleniyor, üsleri sağlamlaşıyor ve

yayılıyordu ve Direnme'nin barışa kadar geçen dokuz yılı süresince halkın iktidarı korundu ve güçlendirildi.

Nam Bao'nun işgalinin Fransız emperyalistlerinin saldırı planının sadece bir başlangıcı olduğunu bilen Partimiz, bütün ulusu, uzun süreli bir direnmenin hazırlanmasında yönetti. Fransız emperyalizmine karşı bütün güçleri birleştirmek için Parti, birleştirilebilecek bütün unsurların birleştirilmesini, tarafsızlaştırılabilecek bütün unsurların tarafsızlaştırılmasını ve Millî Güçbirliği Cephesinin, Viet Nam Demokratik Cumhuriyetinin, Anayasayı onaylamakla ve Viet Nam Quoc Dan Dang'ı (Vietnam Kuomintang'ı) bile içine alan, çok çeşitli unsurları biraraya getiren, geniş bir temsilî direnme hükümeti kurmakla sorumlu ilk Milli Meclisini kurmak için, genel oya dayanacak seçimleri örgütleyecek olan Lien Viet'in (Viet Nam Halk Cephesi) kurulmasıyla genişletilmesini savundu. Bu sırada, Çan Kay-şek kuvvetleriyle aramızda herhangi bir olayın çıkmasından kaçınıyorduk.

Fransız Ordusunun önündeki mesele, Kuzey Viet Nam'a, kuvvet kullanarak dönmenin kolay olup olmayacağı idi. Bu, hiç şüphesiz kolay değildi, çünkü Kuzey'deki kuvvetlerimiz, Güney'deki kuvvetlerimizden çok daha güçlüydü. Hükümetimize gelince, yeni kurulmuş olan halk iktidarının kendisini sağlamlaştırmasını sağlamak ve uzun süren savaş yılları sırasında mahvolmuş olan ülkeyi yeniden inşa etmek için, barışın korunması yolunda elinde olan her şeyi yapmaya niyetliydi. 6 Mart 1946 tarihli Ön Sözleşme ile sonuçlanan görüşmeler, Fransız sömürgecileri ile hükümetimiz arasında yapıldı. Bu sözleşmeye göre, yurtlarına geri dönen Çan Kayşek kuvvetlerinden boşalan yerleri devralmada Vietnam ordusuna yardım etmeleri için, sınırlı miktarda Fransız askerinin Kuzey Viet Nam'da üslenmesine izin verili-

yordu. Buna karşılık, Fransız hükümeti, Viet Nam'ı, kendi hükümetine, kendi millî meclisine, kendi ordusuna ve maliyesine sahip olan bağımsız bir devlet olarak tanıdı ve beş yıllık bir süre içinde, ordularını, Viet Namdan çekmeye söz verdi. Nam Bo'nun siyasî statüsü, bir referandum ile tayin edilecekti.

Viet Nam Demokratik Cumhuriyeti ile Fransa arasındaki ilişkiler bir dönüm noktasına gelmişti. Barışın sağlamlaştırılmasına doğru mu, yoksa savaşın yeniden başlatılmasına doğru mu gidilecekti? Sömürgeciler, önsözleşmeyi, askerlerinin bir kısmını Viet Nam'ın Kuzeyine sokmalarını sağlayacak geçici bir vasıta, sürdürmek istedikleri savaşa hazırlanmak için zaman kazandıracak bir hile olarak gördüler. Bundan dolayı, Dalat Konferansındaki görüşmeler bir sonuç vermedi ve Fontainbleau Konferansındaki görüşmeler de sadece istikrarsız bir *modus vivendi*'nin imzalanmasıyla sonuçlandı. Bütün bu geçen zaman sırasında, sömürgecilerin savaş taraflısı olanları durmadan yerey saldırılar taktiğini uyguluyorlardı. Ateşkese uyacaklarına, Nam Bo'daki yayılma hareketlerine devam ettiler ve bölgesel kukla bir hükümet kurdular; Bac Bo'da provokasyonları arttırdılar ve birkaç il'e saldırarak, Hongay maden bölgesini yağma ve halkını katlettiler ve her yerde silâhlı saldırıya hazırlık olarak bir gerginlik havası yarattılar.

Barış ve bağımsızlık politikasına bağlı olan Hükümetimiz, anlaşmazlıkları dostçasına çözümlemek için boşuboşuna çaba harcadı, birçok defa o sıralarda S.F. I.O.'nun (Sosyalist Parti) başkanlığında olan Fransız Hükümetine, her iki taraf için de zararlı olacak bir savaşı önlemek için izledikleri politikayı değiştirmeleri için başvurdu. Aynı zamanda direnmeye kararlı olarak arkamızı güçlendirme işine giriştik. Üretimi yoğunlaştırmada çok iyi sonuçlar aldık. Millî savunmanın güç-

lendirilmesine büyük önem verdik. Viet Nam Quoc Dan Dang gericilerinin tasfiyesi başarıyla sonuçlandı ve bunların elindeki bölgeleri kurtarmak mümkün oldu.

Kasım 1946'da durum daha da kötüleşti. Sömürgeciler, Hayfong'da düzenledikleri bir darbe ile, kenti ele geçirdiler. Sokak savaşlarından sonra, askerlerimiz kentin dış bölgelerine çekildiler. Aralık'ta, sömürgeciler, Hanoy'da gerginlik yarattılar, sivil halkı öldürdüler, devlet dairelerinden birkaçını ele geçirdiler, savunma birliklerimizin silâhsızlandırılmasını ve kentte düzeni sağlama hakkının onlara tanınmasını isteyen bir ültimatom gönderdiler ve nihayet silâhlı çatışmayı başlattılar. Sömürgeciler, inatla kendilerinin mahvıyla sonuçlanan savaşı tercih ettiler.

19 Aralık'ta bütün ülkede direnme başladı. Ertesi gün, Parti ve Hükümet adına Başkan Ho Şi Minh, bütün halkı, düşmanı temizlemek ve ülkeyi kurtarmak için, kanının son damlasına kadar savaşmaya ve ne pahasına olursa olsun yeniden köleleştirilmeyi kabul etmemeye çağırdı.

SAVAŞ bütün ülkeye yayıldığı sırada, kuvvet dengesi ne durumdaydı? Malzeme bakımından düşman bizden daha güçlü idi. Bundan dolayı askerlerimize, düşmanı zayıflatmak ve ülkeye daha hızla yayılmalarını önlemek için, düşman nerede üslenmişse orada savaşa girişmek ve sonra, şartlar elverişsiz hale geldiğinde, uzun vadeli direnmeyi düşünerek, kuvvetlerimizin zarar görmemesini sağlamak için, kuvvetlerimizin büyük kısmının geriye çekilmesi emri verildi. En parlak ve en önemli savaşlar, hiç bir zarar görmeksizin başkentten çekilmeden önce, askerlerimizin iki ay süreyle kentin büyük bir bölümünü ellerinde tuttukları Hanoy'da yer aldı.

Ülkemizin tehlikede olduğu o günlerde, bütün Viet-

nam halkı, ölünceye kadar yürütülen bir savaşta bölünmez birliğini korudu. Parti'nin yaptığı çağrıya verdikleri cevapta, kararlı bir şekilde "Özgürlük ve Bağımsızlık" yolunu seçtiler. Merkezî hükümet Viet Bac dağlık bölgesindeki üslere çekildiğinden, —hemen sonra daha büyük bölgeler halinde birleşen— askerî bölgeler kuruldu ve bütün halkın harekete geçirilmesi ve direnmenin örgütlendirilmesi için mahallî idarelerin yetkileri arttırıldı. Hükümetimiz, Fransız hükümetine hatalarında ısrar etmemeleri ve barış görüşmelerini yeniden başlatmaları için başvurmaya devam etti. Fakat, Fransız hükümeti, sözde görüşmelerde bulunuyormuş gibi davranarak askerlerimizin silâhsızlandırılmasını istedi. Sömürgecilerin inatçılığına, direnme hareketimizi yoğunlaştırarak cevap verdik.

Gerçekte, Fransız Yüksek Komutanlığı, savaşı sona erdireceğini umdukları oldukça büyük bir yıldırım saldırısına hazırlık olarak kuvvetlerini toplamaktaydı. Ekim 1947'de, direnmenin beynini yoketmek ve düzenli ordularımızı mahvetmek için, düşman başlıca üssümüz olan Viet Bac'a karşı büyük bir saldırıya geçti. Ancak düşmanın bu büyük çaptaki harekâtı, ezici bir yenilgi ile sonuçlandı. Fransız Ordusu kuvvetleri, ne yönetici örgütlerimizi korkutmayı, ne de düzenli birliklerimize zarar vermeyi başaramadan ağır kayıplar verdiler. Bu, düşmanın yıldırım savaşı ve çabuk bir çözüm stratejisine bir darbe idi. Halkımız, uzun vadeli direnme konusunda artık daha da kararlı idi.

1948'DEN itibaren, savaşın uzadığının farkına varan düşman, stratejisini değiştirdi. "Vietnamlılara karşı Vietnamlılarla savaş, savaşı savaşla besler" ilkesini uygulayarak, özellikle Nam Bo'da kuvvetlerinin önemli kısmını, "savaşa son vermek" ve işgalleri altında bulu-

nan bölgelerde daha da güçlenmek için kullandılar. Kukla bir merkezî hükümet kurdular, ek yerli birlikler örgütlediler ve ekonomik soyguna giriştiler. Kuzey'deki işgal bölgelerini tedricen genişlettiler ve Kızıl Irmak deltasının önemli bir kısmını denetimleri altına aldılar. Bütün bu yıllar süresince, Fransız Ordusu, büyük bir yayılma hareketine girişti ve kuvvetlerini, işgal alanını genişletmek ve mahallî bölgeleri denetlemek için, binlerce askerî karakola dağıttılar. Ancak durmadan artan askerî ve malî güçlükler, tedricen Fransız emperyalistlerini, Amerikan emperyalistlerinin de çatışmaya karışmasına izin vermeye yöneltti.

DÜŞMAN stratejisini değiştirdiğinden, düşmanın geri hatlarını bizim ileri cephemiz haline getiren, gerilla savaşının geniş çapta geliştirilmesini ele aldık. Birliklerimiz, düşman denetimi altmda olan bölgelere gerilla savaşını başlatmak, ilsler kurmak ve mahallî halk iktidarını savunmak için sızan, bağımsız mangalardan meydana gelen kilçük gruplar halinde hareket ediyorlardı. Bu, askerî, iktisadî ve siyasî bütün alanlara yayilan çok zor bir savaştı. Düşman yayılmaya çalışıyor, biz de düşmanın yayılmasına karşı savaşıyorduk. Düşman, Vietnamlı yerli halktan askerler örgütlüyor ve kukla yöneticiler çıkarıyordu; biz ise mahallî halk idarecilerini güçle savunduk, kuklaları devirdik, vatan hainlerini temizledik ve ek kuvvetlerin dağılmasını sağlıyacak propaganda faaliyetlerini yürüttük. Yavaş yavaş bir gerilla üsleri ağı meydana getirdik. Askerî harekâtları gösteren haritanın üzerinde hür bölgenin yanısıra, işgal bölgesinin ta göbeğinde durmadan çoğalan ve yayılan "kızıl bölge"ler görülmeye başladı. Anavatan toprakları, düşmanın geri hatlarında santim santim kurtarılıyordu. Bu savaşta kesin bir cephe yoktu. Düşman nerede ise, cephe de ora-

daydı. Cephe hiç bir yerde değildi ve her yerdeydi. Yeni stratejimiz, düşmanın savaşı savaşla besle ve Vietnamlıya karşı Vietnamlı ile savaş planı için ciddî güçlükler yarattı ve sonunda düşmanın yenilgisine yol açtı.

Cephenin ağırlık merkezi tedricen düşmanın geri hatlarına doğru kaymaktaydı. Bu sırada, hür bölge gittikçe güçlendiriliyordu. Ordumuz savaşla birlikte büyüyordu. 1948'in sonunda ve 1949'un başında, ilk olarak, düşmana önemli kayıplar verdiren küçük çapta saldırıları başlattık. Emperyalistler büyük bir korku duymaya başlamışlardı. General Revers'in başkanlığındaki soruşturma komisyonu, Birleşik Devletlerden daha çok yardım istemenin zorunlu olduğu sonucuna varan, oldukça kötümser bir rapor veriyordu.

1949 yılı, Çin Devriminin zaferini ve Çin Halk Cumhuriyetinin doğuşunu getirdi. Asya'daki ve bütün dünyadaki olayların akışını değiştiren bu büyük tarihî olay, Vietnam halkının kurtuluş savaşı üzerinde önemli bir etki yaptı. Vietnam, artık dört bir tarafından düşmanla çevrili değildi ve bundan böyle coğrafî bakımdan sosyalist blokla bağlantılı idi.

1950'nin başında, Viet Nam Demokratik Cumhuriyeti, Çin Halk Cumhuriyeti, Sovyetler Birliği ve diğer kardeş ülkeler tarafından resmen tanındı. Ertesi yıl, Çin-Hindi Komünist Partisi'nin ikinci kongresi, Parti'nin ismini değiştirmeye karar verdi ve Viet Nam İşçi Partisi'ni kurdu. Vietnam Minh ve Lien Viet birleşti. 1953'te, Parti ve Hükümet, üretici güçleri, kösteklerinden kurtarmak ve Direnme'ye daha da büyük bir güç kazandırmak için, toprak reformunun yapılmasına karar verdi. Bütün bunlar mücadelenin gidişini kendi lehimize olarak biçimlendirmemize katkıda bulundu.

Gerçekten, 1950 yılı, uzun Direnme'mizin evriminde yeni bir dönemin başlangıcı oldu. Kış sırasında, cephe

harekâtmda ilk olarak nispeten büyük bir karşı-saldırıya giriştik ve bunun sonucunda Cao Bang, Lang Son ve Lao Cay bölgeleri kurtarıldı. Hemen sonra, delta cephesinde bir dizi hücum hareketlerini başlattık.

Bozguna uğrayan düşman, General De Lattre de Tassigny'yi Çin-Hindi'ne gönderdi. 1950'de yapılan bir sözleşmeden sonra Amerika Birleşik Devletleri tarafından bağışlanan askerî yardım gittikçe artıyordu. Fransız sömürgecilerinin yürüttüğü saldırgan savaş, tedricen "Amerikan dolarları" ve "Fransız kanı" ile yürütülen bir savaş halini aldı. Gerçekten 'pis' bir savaştı.

Washington'un onayladığı De Lattre'ın planı, ilerleyişimizi durdurmak için, Kızıl Irmak deltasında kuvvetli bir setler hattımn kurulmasını ve ne pahasına olursa olsun geri hatlardaki savaşı durdurmak ve hür bölgeye saldırırken Fransız kuvvetlerinin yeniden inisiyatifi ellerine almalarım mümkün kılmak için, şiddetli bir temizleme harekâtına girişmek amacıyla kuvvetlerin bir yerde toplanmasını öngörüyordu. Ekim 1951'de, düşman, Hoa Binh'i işgal etti. Derhal Hoa Binh harekâtını başlatarak cevap verdik. Bir yandan, "karşı" cephede düşmanın kuvvetlerini durdurduk ve üstesinden geldik, öte yandan, birliklerimizin Kızıl Irmak deltasındaki düşman geri hatlarına darbe indirmeleri için, askerlerinin gizlenmemiş olmalarından yararlandık. Büyük gerilla üslerimiz, durmadan yayılıyor ve iki milyona yakın insanı düşman işgalinden kurtarıyordu. Hoa Binh kurtarıldı. De Lattre'ın planı başarısızlığa uğratıldı.

1952'de Kuzey Batı bölgesinde bir harekâta giriştik ve Dien Bien Fu'ya kadar uzanan geniş toprakları düşmandan kurtardık. 1953 yılı başında, Patet Lao kurtuluş ordusu ile işbirliği yapan Vietnamlı gönüllü birlikleri, Sam Neua'nın kurtuluşunu sağlayan Yüksek Laos

kampanyasını başlattılar.

Kısaca, çeşitli bölgelerdeki harekâtın görünüşü şöyleydi :

En önemli cephe, büyük savaşların çoğunun yapıldığı Kuzey Viet Nam cephesiydi. 1953'ün başlangıcında, dağlık bölgenin hemen hemen tümü, Kuzey Viet Nam topraklarının üçte ikisinden fazlası kurtarılmıştı. Düşman Hanoy'u ve Kızıl Irmak deltasını hâlâ elinde tutuyordu, ancak büyük kentler ve önemli haberleşme hatları dışında kalan yerlerde, gerilla üslerimiz —kurtarılmış bölgemiz— düşmanın gerisinde kalan köylerin ve diğer yerlerin hemen hemen üçte ikisini kapsıyordu. Merkezi ve Güney Viet Nam'da, bir yandan işgal altındaki bölgede gerilla üslerimizi geliştirmeye çalışırken, kurtardığımız geniş toprakları koruyorduk.

Askerî harekâtların görünüşü oldukça değişmişti: düşman işgal bölgesi gittikçe daralmış, öte yandan Direnme'nin başlıca üssü —Kuzey Viet Nam hür bölgesi— her geçen gün daha çok genişlemeye ve güçlenmeye devam etmişti. Kuvvetlerimiz bütün harekâtlarda inisiyatifi ellerinde tutuyorlardı. Düşmanlar çok tehlikeli bir çıkmaza sürüklendiklerini gördüler.

Fransız emperyalistleri haksız saldırgan savaşlarında gittikçe daha çok batağa saplanıyorlardı. 1950 ve 1951'de bu savaş için yapılan harcamaların yüzde 15'ini kapsıyan Amerikan yardımı, 1952'de yüzde 35'e, 1953'te yüzde 45'e çıktı ve 1954'de yüzde 80'e ulaştı. Ama Fransız ordusunun durumu ümitsiz olmakta devam etti. 1953 Sonbaharında, Kore'deki ateşkesten yararlanarak, Amerikan ve Fransız emperyalistleri savaşı uzatmak ve yaygınlaştırmak ümidiyle Çin-Hindi'ndeki silâhlı kuvvetlerini arttırmayı planladılar.

Kuvvetlerimizin önemli kısmını ezmeyi, Viet Nam'ın bütününün işgal edilmesini, ülkenin bir sömürge ve

bir Fransız-Amerikan askerî üssü haline getirilmesini ve savaşın 18 ay içinde zaferle sonuçlandırılmasını öngören Navarre planının uygulanmasına karar verdiler. Bu plan, gerçekte, "sonuna-kadar-savaş"çıların, yani Laniel ve Dulles'm planıydı. Bu planın ilk aşamasının gerçekleştirilmesi için General Navarre, Fransa'dan henüz gelen destek kuvvetlerini de içeren, Çin-Hindi'ndeki hareketli kuvvetlerin yarısından fazlasını Kuzey'de topladı, hür bölgemize karşı saldırıları başlattı ve Dien Bien Fu'yu ilerideki bir saldırı için sıçrama tahtası olarak kullanmak üzere, buraya paraşütçü birlikleri indirdi.

DÜŞMAN, kuvvetlerini bir yerde toplamak istiyordu. Biz ise onları yayılmaya zorladık. Nispeten savunmasız bıraktıkları noktalara ardı ardına güçlü saldırılar yaparak, darbelerimizi savuşturmak için askerlerini dağıtmaya onları zorladık, ve böylece Fransız-Amerikan genelkurmayı tarafından yenilmez olarak nitelendirilen, Çin-Hindi'nin en güçlü üssü olan Dien Bien Fu'ya saldırmak için elverişli şartları yarattık. Dien Bien Fu'da düşmanı boğazından yakalamaya karar verdik. Kuvvetlerimizin büyük kısmı Dien Bien Fu'da toplandı. İleri cephemizin zaferini güven altına almak için hür bölge halkının bütün imkânlarını harekete geçirdik. 55 gün ve 55 gece süren savaşlardan sonra, Viet Nam Halk Ordusu bütün kurtuluş savaşının en büyük zaferini kazandı: Dien Bien Fu'daki düşman askerlerinin tümü yokeldilmişti. Savaşın akışını değiştiren bu büyük harekât, Cenevre Konferansındaki başarıya önemli ölçüde katkıda bulundu.

Temmuz 1954'te, Cenevre Sözleşmelerinin imzalanması, Viet Nam, Kamboçya ve Laos'un egemenliğine, bağımsızlığına, birliğine ve toprak bütünlüğüne saygı esa-

sına dayanan barışı, Çin-Hindi'ne geri getirdi. Bu sözleşmelerden sonradır ki, 16 milyon nüfuslu Kuzey Viet Nam bugün tamamen özgürdür. Bu başarı, millî kurtuluş için hemen hemen bir yüzyıl süren mücadelenin ve Vietnam halkının yürüttüğü direnme savaşının uzun ve güç dokuz yılının sonucuydu. Bu başarı, Fransız ve Amerikan emperyalistleri ve onlarm uşakları için ezici bir yenilgiydi. Fakat bugün ülkemizin yarısı hâlâ Amerikan emperyalistlerinin ve Ngo Dinh Diem iktidarının boyunduruğu altında yaşıyor. Halkımızın millî kurtuluş mücadelesi henüz bitmedi; barışçı yollardan devam ediyor.

III. — KURTULUŞ SAVAŞIMIZIN TEMEL MESELELERİ

Vietnam halkının kurtuluş savaşı, ülkenin bağımsızlığını ve birliğini yeniden kazanmaya, köylülerimize toprak vermeye ve toprak üzerindeki haklarını güvenlik altına almaya, ve Ağustos Devriminin kazandırdıklarını savunmaya yönelen haklı bir savaştı. Bundan dolayı her şeyden önce ve her şeyden çok, bir *halk savaşı* idi. Bütün halkı Direnme'ye katılması için eğitmek, harekete geçirmek, örgütlemek ve silâhlandırmak çok önemli bir meseleydi.

Vietnam ulusunun düşmanı, yenilmesi gereken saldırgan emperyalizmdi. Ancak emperyalistler uzun zamandan beri feodal toprakağalarıyla birlik halinde olduklarından, anti-emperyalist mücadele, anti-feodal mücadeleden ayrılamazdı. Öte yandan, nüfusun çoğunluğunu köylülerin meydana getirdiği bizim gibi geri bir sömürgede, halk savaşı, özünde, *işçi sınıfının önderliğinde bir köylü savaşıdır*. Bu sebepten dolayı, bütün halkın harekete geçirilmesi, köylü yığınlarının harekete getirilmesi ile aynı şeydir. Toprak meselesi, belirleyici bir öneme sahiptir. Tümü-kapsayıcı bir tahlil açısından,

Vietnam halkının kurtuluş savaşı, özünde, silâhlı mücadele ile yürütülen halkın millî demokratik devrimi idi ve iki-yanlı bir görev taşıyordu: anti-emperyalist mücadele başta gelmek şartıyla, emperyalizmin yıkılması, feodal toprakağaları sınıfının yenilmesi.

Daha henüz bağımsızlığını ilân eden ve halkın iktidarını kuran geri bir sömürge olan Viet Nam, çok mütevazi silâhlarla donatılmış ve savaş tecrübesi olmayan silâhlı kuvvetlere çok yakın bir tarihte sahip olmuştu. Öte yanda, düşman Alman işgali altına girmiş olmasına rağmen oldukça önemli bir iktisadî ve askerî güce sahip olan, bunun yanısıra Birleşik Devletlerin faal yardımlarından yararlanan bir emperyalist devletti. Kuvvet dengesi, düşmanın kuvveti karşısındaki güçsüzlüğümüzü açıkça gösteriyordu. Şu halde, zaferi mümkün kılacak şartları yaratabilmek için Vietnam halkının kurtuluş savaşı, güç ve uzun-süreli bir savaş olmak zorundaydı. Sabırsızlıktan doğan ve kısa zamanda zafer kazanmaya yönelen bütün düşünceler, sadece büyük hatalar olabilirdi. Uzun süreli bir direnme stratejisini kavramak ve bir yandan düşmanın kuvvetlerini yıpratır ve giderek mahvederken, öte yandan kendi kuvvetlerimizi korumak ve arttırmak için kendi kendimize yeter olmak iradesini güçlendirmek gerekiyordu. Böylelikle kuvvet dengesini değiştirmek, güçsüzlüğümüzü kuvvete dönüştürmek ve nihai zaferi kazanmak için, büyük bir zafer halini alacak binlerce küçük zafer kazanmak gerekiyordu.

Erken bir aşamada, Partimiz bu savaşın niteliklerini saptadı: bir halk savaşı ve uzun süreli bir savaş. Bu önermelerden kalkarak Parti, bütün savaş süresince ve özellikle güç şartlar içinde, Direnmenin karşılaştığı bütün meseleleri çözümledi.

ASKERÎ harekâtı yönetme açısından, *stratejimiz ve taktiğimiz bir halk savaşının ve uzun-süreli bir direnmenin stratejisi ve taktiği olmak zorundaydı.*

Daha önce belirttiğimiz gibi, stratejimiz uzun-süreli bir savaş yürütmekti. Genellikle bu nitelikte bir savaş birkaç aşamayı içerir; prensip olarak, bir bekleme aşamasından bir denge dönemine ve oradan genel bir karşı-saldırıya geçer. Gerçekte, savaşm yürütülme biçimi, askerî harekâtın gidişi sırasında her iki tarafın içinde bulunduğu özel şartlara bağlı olarak, daha karmaşık olabilir. Sadece uzun süreli bir savaş, siyasî kozlarımızdan azamî bir şekilde yararlanmamızı, maddî yetersizliklerimizi yenmemizi ve güçsüzlüğümüzü kuvvete dönüştürmemizi mümkün kılabilirdi. Bağlı kaldığımız ilke, başarı kesin olduğu zamanlarda saldırmakla yetinerek, bize kayıplar verdirecek ya da bizi tehlikeli durumlara sokacak savaşlardan kaçınarak, kuvvetlerimizi korumak ve arttırmaktı. Mücadele sırasında gücümüzü arttırmak, uygulamakta olduğumuz şiardı.

Savaşma biçimlerini, savaş ruhunu azamiye yükseltecek şekilde şartlara uydurmak ve düşmanın maddî üstünlüğünü yenmek için askerlerimizin kahramanlığına güvenmek zorundaydık. Özellikle savaşın başlangıcında, temel olarak gerilla savaşına başvurduk. Viet Nam'm şartları içinde bu metot büyük zaferler getirdi: hem Delta'da, hem de dağlarda uygulanabiliyordu, hem iyi veya mütevazi silâhlarla, hem de hiç silâh olmaksızm yürütülebiliyordu ve bizim, zamanla, düşman silâhlarıyla donatılmamızı mümkün kılıyordu. Fransız Ordusu nereye geldiyse, oradaki bütün halk, mücadeleye katıldı; her komün savunma tedbirleri olan bir köye, her bölge, düşman kuvvetlerini yıpratmak ve yok etmek için düzenli kuvvetlerle birlikte davranan, Parti'nin mahallî şubelerinin ve halkın idaresinin kumanda-

sı altında olan bölgesel savaş birliklerine sahipti.

Bundan sonra, kuvvetlerimizin gelişmesiyle birlikte, gerilla savaşı, daha sonra başlıca cephe olan kuzey cephesindeki askerî harekâtın temel biçimi olan hareketli savaşa —yine gerilla savaşma dayanan bir hareketli savaş biçimine— dönüştü. Bu, gerilla savaşının geliştirilmesi ve hareketli savaşın daha da güçlendirilmesi süreci içinde, halk ordumuz, gittikçe büyüdü ve bir bölük veya bir manga askerin yer aldığı savaşlar aşamasından, birkaç taburu içine alan oldukça büyük çapta harekâtlar aşamasına geçti. Düşmanın silâhlarının —Fransız ve Amerikan emperyalistlerinin malzemesinin— ele geçirilmesiyle ordumuzun donatımı yavaş yavaş iyileşti.

Askerî açıdan, *Vietnam halkının kurtuluş savaşı, yetersiz bir şekilde donatılmış, fakat haklı bir dava uğruna savaşan bir halk ordusunun, doğru strateji ve taktiklerle, saldırgan emperyalizmin modern bir ordusunu yenmek için gerekli şartları yaratabileceğini ispatladı.*

VİET NAM'DA olduğu gibi, uzun süreli bir direnme hareketine girişmiş olan, tarımsal bakımdan geri bir ülkede savaş ekonomisinin yönetilmesine ilişkin olarak, geri hatlar meselesi, köylük bölgelerde direnme üslerinin kurulması şeklinde ortaya çıktı. Üretimin arttırılması ve savunulması ve tarımın geliştirilmesi, cephenin ihtiyaçlarının karşılanmasıyla olduğu kadar halkın yaşama şartlarının gittikçe iyileştirilmesi ile de ilgili olarak, en önemli meselelerdi. Silâh yapımı meselesi, bir yana bırakılabilecek bir mesele değildi.

Direnme hareketini güçlendirmek için köylük bölgelerdeki üslerin kurulmasında ve geri hatların desteklenmesinde, Parti'nin toprak politikası çok belirleyici

bir rol oynadı. Devrimin anti-feodal hedefleri burada yatıyordu. Millî meselenin özünde köylü meselesinin bulunduğu bir sömürgede, direnme kuvvetlerinin sağlamlaştırılması, toprak meselesinin çözümlenmesiyle mümkündü.

Ağustos Devrimi, feodal Devleti devirdi. Halkın iktidarı tarafından verilen faiz oranlarının ve toprak kiralarının azaltılması kararı, köylülere ilk maddî faydaları kazandırdı. Emperyalistlerin ve vatan hainlerinin tekelinde bulunan topraklara el konuldu ve köylüler arasında paylaştırıldı. 1953'ten itibaren, bunun, anti-feodal mücadelenin başarılmasını kolaylaştıracağını düşünerek, Parti, direnme savaşı sırasında, bir yandan da toprak reformunun yapılmasına karar verdi. Uygulamayı zorlaştıran hatalara rağmen, bu, başarıyla sonuçlanan doğru bir karardı. Toprak reformu köylülere gerçek maddî yararlar sağladı ve orduya ve halka direnme savaşında yeni bir şevk kazandırdı.

Bu doğru toprak politikası sayesinde, savaşın en güç şartları içinde, halkın yaşantısı genel olarak iyileşti; sadece Kuzey'in hür bölgelerinde değil, Güney Viet Nam'daki gerilla üslerinde de.

Vietnam halkının kurtuluş savaşı, köylerde direnme üsleri kurulmasının önemini ve anti-emperyalist devrimle anti-feodal devrim arasındaki sıkı ve sarsılmaz ilişkiyi ortaya çıkardı.

Siyasi açıdan, halkın birliği meselesi ve direnme savaşında bütün güçlerin harekete getirilmesi en büyük öneme sahipti. Bu, aynı zamanda, emperyalistlere ve onların uşakları olan Vietnamlı vatan hainlerine karşı milli güçbirliği cephesinin bir meselesiydi.

Viet Nam'da, Partimiz, Cephe politikasında büyük bir başarı kazandı. İkinci Dünya Savaşının en güç günleri gibi erken bir zamanda, Viet Nam'ın Bağımsızlığı

için Birlik'i kurdu. Direnme savaşının ilk yıllarında, toprak devrimi ile ilgili şiarlarının uygulanmasını erteliyerek, programını faiz oranının ve toprak kiralarının azaltılmasıyla sınırlıyarak, toprakağaları sınıfını kısmen tarafsızlaştırmamızı ve bunların arasından en yurtsever olanlarını saflarımıza katmamızı mümkün kıldı.

Ağustos Devriminin ilk günlerinden itibaren, Parti tarafından kabul edilen geniş cephe politikası, toprakağaları sınıfı içindeki bocalayan unsurları tarafsızlaştırdı ve Viet Nam Quoc Dan Dang'ın partizanlarının sabotaj hareketlerini sınırladı.

Bundan sonra, direnme savaşının gelişmesi sırasında, toprak reformu hemen önde gelen bir zorunluluk haline geldiğinde, Partimiz, toprağın feodal mülkiyetinin tasfiyesiyle ilgili olarak izlediği siyasi çizgide, her tipten toprakağasına, siyasi tutumuna göre farklı muameleye yer vererek, toprakağaları sınıfı içindeki farklı unsurları birbirinden ayırdı.

Milli Güçbirliği Cephesi tarafından benimsenen, milliyetler arasında birlik politikası da büyük başarılar kazandı ve çeşitli dini çevrelerle birlik programı iyi sonuçlar verdi.

Millî Güçbirliği Cephesi, mızrağı, devrimin baş düşmanına, saldırgan emperyalizme yöneltmek için, tarafsızlaştırılabilecek bütün güçleri tarafsızlaştıracak, bölünebilecek bütün güçleri bölecek olan, birleştirilmesi mümkün olan bütün güçlerin geniş bir topluluğu olacaktı. Millî Güçbirliği Cephesi, işçilerin ve köylülerin ittifakı temeli üzerinde kurulacak ve işçi sınıfının önderliğinde yürütülecekti. Viet Nam'da, işçi sınıfının partisi bütün şartlar altında millî bağımsızlık için kararlı bir şekilde mücadele eden tek siyasî parti olduğundan ve "toprağı işleyenlere toprak" sloganını ortaya atarak

gerçekleşmesi için kararlı bir şekilde mücadele eden tek parti olduğundan, işçilerle köylüler arasında ittifak meselesi parlak bir tarihe ve sağlam geleneklere dayanıyordu. Yine de, direnme hareketinin ilk yıllarında, köylü meselesinin öneminin yeteri kadar kavranmamış oluşu, işçi-köylü ittifakına gereken bütün dikati vermemizi engelledi. Bu hata daha sonra, özellikle Parti'nin toprak reformunun gerçekleştirilmesiyle köylüleri köylük bölgelerin gerçek efendileri yapmaya karar verdiği andan itibaren, düzeltildi. Bugün, direnme hareketinin ve toprak reformunun zafere ulaşmasından sonra, Parti, ülkenin yarısının bağımsızlığını sağladıktan ve köylülere toprak verdikten sonra, işçi-köylü ittifakının temelleri günden güne güçlenecektir.

Vietnam halkının kurtuluş savaşı, zalim olduğu kadar kuvvetli olan bir düşman karşısında zaferin, ancak, bütün halkı işçi-köylü ittifakı temeline dayanan sağlam ve milli güçbirliği cephesi içinde birleştirmekle mümkün olduğunu ispat eder.

IV. — BAŞARI UNSURLARI

Vietnam halkının kurtuluş savaşı, büyük zaferler kazanmıştır. Tamamen kurtarılan Kuzey Viet Nam'da emperyalist düşman yenilmiş, toprakağaları ortadan kalkmıştır ve halk, Kuzey'i, ülkenin birleştirilmesi için bir temel yapmak amacıyla, sosyalizmin kuruluşu yolunda sağlam adımlarla ilerlemektedir.

Vietnam halkının kurtuluş savaşı zafere ulaştı, çünkü ülkenin bağımsızlığı ve birleştirilmesi, milletin ve ve halkın haklı çıkarları için yürütülen ve bu yüzden bütün halkı direnme hareketine şevkle katılmaya ve zafer uğruna her türlü fedakârlığa katlanmaya sevkeden haklı bir savaştı.

Vietnam halkının kurtuluş savaşı, bu büyük zaferi

kazandı, çünkü halkın devrimci silâhlı kuvvetleri, *kahraman Viet Nam Halk Ordusu* vardı. Partinin siyasî hattına uygun olarak kurulan bu ordu, yılmak bilmez bir savaşçı ruhla doluydu ve azimli bir şekilde siyasî faaliyete alışkındı. Halk yığınlarının yurtsever örgütlerinden gelen işçiler, köylüler ve devrimci öğrenci ve aydınların en iyilerini birleştirerek kendini yoktan var etti. Halkm arasından doğdu ve halk için savaştı.

Vietnam halkının kurtuluş savaşı zafere ulaştı, çünkü bütün devrimci sınıfları, Vietnam toprağında yaşıyan bütün milliyetleri, bütün yurtseverleri içine alan geniş ve sağlam bir *Milli Güçbirliği Cephemiz* vardı. Bu Cephe, Parti'nin önderliğinde işçilerle köylülerin ittifakı temeline dayanıyordu.

Vietnam halkının kurtuluş savaşı zaferle sonuçlandı, çünkü Ağustos Devrimi ve sonrasında kurulan *halk iktidarı* gittikçe güçlendi. Bu iktidar, sınıflararası ittifakın Hükümeti, devrimci sınıfların ve her şeyden önce bütün işçilerin ve köylülerin hükümetiydi. Halk demokrasisi devrimci iktidarı, Partinin önderliğinde işçilerin ve köylülerin devrimci iktidarı idi. Bütün çabalarını, tüm halkı Direnme için harekete geçirmeye ve örgütlemeye hasretti; sadece hür bölgelerde değil, düşmanın gerisindeki gerilla merkezlerinde de halka maddî faydalar sağladı.

Vietnam halkının kurtuluş savaşı yukarıda sıraladığımız sebeplerden dolayı, ama her şeyden önce *işçi sınıfının Partisi: şimdi Viet Nam İşçi Partisi tarafından örgütlendirildiği ve yönetildiği için* bu büyük zafer kazanıldı. Halkın millî demokratik devriminin temel hedeflerini tespit etmek, silâhlı mücadelenin planını yapmak ve "uzun süreli direnme ve kendi kendine güven" kılavuz ilkesini kararlaştırmak için toplumsal şartların ve düşmanla aramızdaki kuvvet den-

gesinin tahlilini yapan bu Partiydi. Halk ordusunun, halk iktidarının ve millî güçbirliği cephesinin kurulmasından ve liderliğinden doğan meseleler için doğru çözümler bulan bu Parti oldu. Parti, halkta ve ordudaki, bütün halka tüm güçlükleri yenmek, bütün mahrumiyetlere katlanmak iradesini, uzun süre direnme, sonuna kadar direnme ruhunu aşılayan devrimci ruhun kaynağı oldu. Başkan Ho Şi Minh'in önderliğindeki Partimiz, işçi sınıfının ve ulusun değerli Partisidir. Partinin ve ulusun önderi Başkan Ho Şi Minh, Vietnam halkının bu muazzam dirilişinin sembolüdür.

Eğer Vietnam halkının kurtuluş savaşı görkemli bir zaferle sonuçlanmışsa, bunun sebebi yalnız başımıza değil, *bütün dünyanın ilerici halklarının, ve özellikle Sovyetler Birliği başta gelmek üzere bütün kardeş ülkelerin halklarının desteğiyle* savaşmış olmamızdır. Vietnam halkının zaferi, bu destekten ayrı düşünülemez; bu zafer ne sosyalist ülkelerin ve millî kurtuluş hareketlerinin parlak başarılarından, ne de Sovyet Ordusunun İkinci Dünya Savaşındaki zaferlerinden, ne de son birkaç yıldır Çin halkının kazandığı zaferlerden ayrılabilir. Bu zafer, aralarında kendi Komünist Partilerinin önderliğindeki Fransız halkının ve Asya ve Afrika halklarının da bulunduğu, bütün dünyanın ilerici halklarının ilgisi ve desteğinden ayrı olarak düşünülemez.

Vietnam halkının zaferi, modern bir ordusu olan ve Amerikan emperyalistlerinin desteğinden yararlanan bir emperyalist ülkenin saldırısına karşı silâhlı mücadeleye giren, düzenli ordusu olmayan, küçük ve zayıf bir ulusun zaferidir. Bu sömürge halkı, ona, sosyalizmin yolunu açacak olan halk demokrasisi rejimini kurmuş ve yerleştirmiştir. Bu olay, millî kurtuluş hareketleri ve devrimci işçi hareketinde, İkinci Dünya Savaşından sonra doğan yeni uluslararası durumda, kapitalizmden sosyalizme

geçiş döneminde, emperyalizmin yıkılması döneminde büyük tarihî olaylardan biridir. Vietnam halkının kurtuluş savaşı, şu yeni tarihî gerçeğin ortaya çıkmasına katkıda bulunmuştur: bugünkü uluslararası durumda, özgürlüğü için kararlı bir savaşa giren zayıf bir halk, mutlaka bütün düşmanları yenecek ve zafere ulaşacaktır.

Bu büyük gerçek, Vietnam halkını barış, sosyalizm ve ülkenin birleştirilmesi yolundaki mücadelesinde aydınlatıyor ve yüreklendiriyor. Bu yol, hiç şüphesiz onu yeni zaferlere götürecektir.

İKİ

HALK ORDUSU, HALK SAVAŞI

22 ARALIK 1959'da, Viet Nam Halk Ordusu, kuruluşunun onbeşinci yıldönümünü kutlayacak. Bu vesile ile, sizlere, Viet Nam'daki devrimci silâhlı kuvvetlerin mücadelesi ve kuruluşu ile ilgili birkaç söz etmek istiyorum. Aynı zamanda, şimdi Viet Nam İşçi Partisi adını almış olan Çin-Hindi Komünist Partisinin, askerî politikasının niteliklerini ortaya koyan temel noktalar üzerinde durmak istiyorum.

Marksizm-leninizmin bize öğrettiği gibi: "Bugüne kadarki bütün toplumların tarihi, sınıf mücadeleleri tarihidir.". Bu mücadeleler, ya siyasî mücadele biçimini ya da askerî mücadele biçimini alır. Sınıflara bölünmüş

bir toplumda, iki türlü siyaset vardır: sömüren ve ezen sınıf ve ulusların politikası ile sömürülen ve ezilen sınıf ve ulusların politikası. Dolayısıyla, iki türlü savaş, birbirlerine taban tabana zıt iki çeşit devlet ve ordu vardır. Biri devrimci, halkçı ve haklı; diğeri karşı-devrimci, halka-karşı ve haksız.

Rus Ekim Devrimi, insanlık tarihinde yeni bir çağın başlangıcıdır. Yeni bir tür devlet, Sovyet işçi ve köylülerinin, emeğiyle yaşayan insanların ve milliyetlerin devleti ortaya çıktı. Yeni bir ordu doğdu: Partinin önderliği altındaki bir halk ordusu.

Asya'da, Birinci Dünya Savaşından sonra, Çin halkının millî demokratik devrimi, Rus Devriminin olumlu etkileriyle büyük bir ilerleme kaydetti. Kendilerini kurtarmak amacıyla Çin halkı, yıllarca sürecek bir silâhlı mücadeleyi yürütmek için yiğitçe ayaklandı. Bu kahramanlıklar ve fedakârlıklarla dolu devrimci savaş sırasında, aynı derecede yeni, gerçekten halkçı bir ordu, Partinin önderliğindeki Çin Kurtuluş Ordusu doğdu ve büyüdü.

Sadece onbeş yaşında olan Viet Nam Halk Ordusu, genç bir devrimci ordudur. İçinden geldiği Vietnam halkının milli kurtuluş savaşı sırasında gelişti ve şimdi, bir yandan onu ülkenin barışçı yoldan birleştirilmesi için güçlü bir dayanak yapmaya katkıda bulunurken, Kuzey'de sosyalizmin savunulması şanlı görevini yükleniyor. O da yeni bir tür ordu, gerçek bir halk ordusudur.

Devrimci savaşlar ve ordular, ortak temel niteliklere sahiptir: haklı, halkçı ve devrimci nitelikleri.

Yine de Vietnamlıların devrimci savaşı ve ordusu, kendine özgü niteliklere sahiptir. Gerçekten, başlangıçtan beri, Sovyetler Birliğinde, devrimci savaş, sosyalist bir devrim çerçevesi içinde gelişti. Ayrıca, sosyalist rejimde daha da ilerleyen oldukça önemli modern bir en-

düstriyel ekonomiye sahip olan bağımsız bir ülkede yapıldı. Çin'deki devrimci savaşa gelince, bu savaş uzun bir süre, yarı-sömürge olan bir ülkede, çok geniş ve 600 milyondan fazla bir nüfusa sahip olan bir ülkede gelişen millî demokratik devrim çerçevesi içinde kaldı.

Viet Nam'daki devrimci savaş, bir yandan Çin'de olduğu gibi millî demokratik devrimin hedeflerine doğru ilerlerken, öte yandan bir sömürgede, Çin'den hem nüfus, hem de alan bakımından çok daha küçük bir ülkede yer aldığı için farklıdır.

Şu halde, Viet Nam'daki silâhlı mücadelenin ve silâhlı kuvvetlerin kuruluşunun tarihi, başlangıçta düzenli bir orduya sahip olmadığı halde, sömürge yönetimi altında olan, emperyalist bir devletin saldırgan kuvvetlerine karşı koymak zorunda kalan ve sonunda düşmanını yenerek, ülkenin yarısını kurtaran ve sosyalizm yoluna sokan, ve ne geniş topraklara, ne de büyük bir nüfusa sahip olmayan küçük bir ulusun tarihidir. Vietnam işçi sınıfının öncü Partisinin askerî politikasına gelince, bu politika, marksizm-leninizm'in, bir sömürgedeki kurtuluş savaşının somut şartlarına uygulanmasıdır.

I

Viet Nam, Güneydoğu Asya'da çok eski bir tarihe sahip olan bir ulustur. Viet Nam, şimdi, 329,600 kilometre kare yüzölçümü, 30 milyonluk nüfusu ve Pasifik'teki coğrafî konumu ile sosyalist dünyanın ileri karakollarından biridir.

Binlerce yıllık tarihi süresince, Vietnam ulusu, birçok kereler Feodal Çin imparatorluğunun işgallerine karşı başarıyla direndiler. Viet Nam, millî bağımsızlığını korumak için yılmak bilmez mücadele geleneğinden gurur duyabilir.

Fransız emperyalizmi, Viet Nam'ı, 19. Yüzyılın ikin-

ci yarısmda işgal ettikten sonra, bir sömürgesi haline getirdi. O zamandan beri, Fransız sömürgeciliğine karşı mücadele, durmaksızm gelişti, bütün baskılara rağmen ayaklanmalar birbirini izledi ve her gün bütün sosyal sınıflardan gelen daha geniş toplum tabakaları mücadeleye katıldılar.

1930'da, Çin-Hindi Komünist Partisi kuruldu. Partinin önderliğinde, Vietnam halkının millî kurtuluş hareketi daha da gelişti. İkinci Dünya Savaşının sonlarma doğru, on yıl süren bir siyasî mücadeleden sonra, Parti, silâhlı mücadele için hazırlığa geçilmesine ve bunun için, gerilla savaşının başlatılarak bir hür bölge kurulmasına karar verdi. Japonlara karşı millî kurtuluş hareketinin önlenemeyen gelişmesi, 1945 Ağustos Devriminin şanlı günlerini getirdi. Uluslararası durumdaki bellibaşlı olaylardan —Sovyet Kızıl Ordusunun ve Müttefik kuvvetlerin Japon faşizmini yenilgiye uğratması— yararlanarak, Vietnam halkı tek vücut olarak ayaklandı ve zafere ulaşarak halkm iktidarını kurdu. Güneydoğu Asya'daki ilk halk demokrasisi, Viet Nam Demokratik Cumhuriyeti doğdu.

O sıralarda Viet Nam'daki siyasî durum, son derece karmaşık ve güçtü. Teslim oldukları ilk günlerde hâlâ silâhları ellerinde bulunan Japonları silâhsızlandırmak için Çan Kay-şek'in askerleri, ülkenin Kuzey'ine, Büyük Britanya'nın askerleri de Güney'ine girmişlerdi. Bu şartlar altında, Demokratik Cumhuriyetin kuruluşundan hemen sonra, Fransız emperyalistleri, egemenliklerini ülkemizde kurmak için Viet Nam'a karşı bir fetih savaşına giriştiler.

Başkan Ho Şi Minh'in başkanlığındaki Parti'nin ve Hükümetin çağrısına uyarak, Vietnam halkı, Anavatanın savunulması için tek vücut olarak harekete geçti. Millî kurtuluş için kutsal bir savaş başladı. Mart 1946'da,

savaşın sona erdirilmesi için Demokratik Viet Nam Cumhuriyeti ve Fransa hükümetleri arasında bir Ön Antlaşma imzalandı. Ama Fransız emperyalistleri, bunu bir oyalama taktiği olarak kullandılar. Bu yüzden, Antlaşmanın imzalanmasından hemen sonra, birbiri ardından çeşitli bölgeleri işgal ederek antlaşmayı utanmadan çiğnediler. Aralık 1946'da, savaş, ülkenin tümüne yayıldı. Savaş, İkinci Dünya Savaşının sona ermesinden sonra dokuz yıl sürdü. Ve Vietnam halkının parlak zaferi ile sonuçlandı.

Kurtuluş savaşımız bir *halk savaşı*, haklı bir savaştı. Kanunlarını belirleyen ve sonucuna karar veren temel niteliği buydu.

Emperyalist saldırının ilk silâhları patladığmda, Fransız Ordusunun başkumandanı General Leclerc, Vietnam'ın yeniden işgali harekâtının küçük bir askeri ilerlemeden ibaret olacağını sanıyordu. Güneyde Vietnam halkınm direnmesi ile karşılaştıklarında, Fransız generalleri, bu direnmeyi, zayıf ve geçici saydılar ve bütün güney Viet Nam'ın işgalinin on haftadan fazla sürmeyeceği görüşünde ısrar ettiler. Fransız sömürgecileri, neden böyle bir tahminde bulunuyorlardı? Çünkü, saldırılarına karşı çıkmak için bir ordu olması gerektiğini düşündüler. Vietnam ordusu henüz yeni kurulmuştu. Hâlâ sayıca az, kötü bir şekilde örgütlenmiş, tecrübesiz ve yeteneksiz subaylar tarafından yönetilen, yetersiz ve eski malzemeye, çok sınırlı bir cephane stokuna sahip olan, tankı, topu, uçağı olmayan bir orduydu. Böyle bir orduyla ciddî bir direnmeye nasıl girişilebilir, güçlü ve silâhlı bir ordunun saldırılarına nasıl karşı konabilirdi? Yapabilecekleri tek şey, teslim olmadan önce ellerindeki bütün cephaneyi harcamaktı. Gerçekten, o sıralarda, Vietnam ordusu, her bakımdan güçsüz ve her şeyden yoksundu. Fransız emperyalistleri, bu konuda haklıydılar.

Ama, temel ve asıl belirleyici bir gerçeği kavramaları mümkün değildi: bu gerçek, Vietnam ordusunun çok güçsüz olduğu halde, bir halk ordusu oluşuydu. Bu gerçek, Viet Nam'daki savaşın iki ordunun karşı karşıya gelmesinden ibaret olmayışıdır. Savaş çıkararak, saldırgan sömürgeciler bütün bir ulusu karşılarına almışlardı. Ve gerçekten, bütün Vietnam ulusu, tüm Vietnam halkı, onlara karşı çıktı. Bu derin gerçeği kavrayamadıklarından, kolay bir zafere inanan Fransız generalleri, bunun yerine, kesin bir yenilgiyle karşılaştılar. Vietnam halkı, aslında onları ezecekken; onlar, Vietnam halkına kolayca boyun eğdireceklerini sandılar.

Bugün bile, burjuva stratejistleri, Çin-Hindindeki savaşın sonucu karşısında şaşkınlıklarını yenememişlerdir. Vietnam halkı, nasıl olur da, A.B.D. tarafından desteklenen Fransa gibi güçlü bir emperyalist devleti yenebilirdi? Bu olağanüstü gerçeği, uygulanan strateji ve taktiklerin doğruluğu, savaş biçimleri ve Viet Nam Halk Ordusunun kahramanlığı ile izah etmeye çalışıyorlar. Fakat eğer: "Vietnam halkı neden kazandı?" sorusu sorulacak olursa, buna verilecek en doğru ve en kesin cevap şu olmalıdır: "Vietnam halkı kazandı, çünkü onların kurtuluş savaşları bir halk savaşıydı."

Direnme Savaşı bütün ülkeye yayıldığında, Çin-Hindi Komünist Partisi aldığı kararlarında Direnme Savaşımızın bütün halkın işi olması gereği üzerinde ısrar etti. Zaferin anahtarı burada yatar.

Direnme Savaşımız bir halk savaşıydı, çünkü siyasî hedefleri, millî bağımsızlığı yeniden kazanmak için emperyalist boyunduruğunu ezmek, köylülere toprak vermek için feodal toprakağalığma son vermek; başka bir deyişle, Vietnam toplumundaki iki temel çelişmeyi —bir yanda, ulus ile emperyalizm arasındaki çelişme; öte yanda, halk ile özellikle köylülerle feodal topraka-

ğaları sınıfı arasındaki çelişme— radikal bir şekilde çözümlemek ve Vietnam devrimi için sosyalizme giden yolu açmaktı.

Millî demokratik devrim stratejisine ve taktiğine sıkıca bağlı olan Parti, halka, mücadelenin hedeflerini gösterdi: bağımsızlık ve demokrasi. Yine de, halkın temel özlemlerine tamamen uygun hedeflere sahip olmak yeterli değildi. Halk yığınlarını aydınlatacak, eğitecek ve cesaretlendirecek her şeyden yararlanmak, onları millî kurtuluş için mücadelede örgütlemek zorunluydu. Parti, kendini tamamen bu işe, bütün millî güçlerin birleştirilmesine ve millî güçbirliği cephesinin, yani Viet Minh'in, daha sonra, bir sömürgedeki anti-emperyalist mücadelede çeşitli halk tabakalarının güçbirliği konusunda görkemli bir örnek olan, Lien Viet'in genişletilmesi ve güçlendirilmesine verdi. Gerçekten, bu cephe, bütün sosyal sınıfların ve sosyal tabakaların yurtsever güçlerini, hatta ilerici toprakağalarını ülkedeki bütün çoğunluk ve azınlık milliyetlerini; her dinin yurtsever müminlerini birleştiriyordu. "Zafer için, büyük zafer için güçbirliği, büyük güçbirliği": Başkan Ho Şi Minh'in bu sloganı, uzun ve güç direnme sırasmda bir gerçek, büyük bir gerçek halini aldı.

Bir halk savaşı, uzun yıllardan beri sömürgeleştirilmiş bir ülkede bir halk savaşı yaptık. Bundan dolayı, millî unsur, birinci derecede önemliydi. Emperyalistleri ve uşaklarını yenebilecek bütün güçleri seferber etmek zorundaydık. Öte yandan, bu savaş, nüfusun büyük bir çoğunluğunu meydana getiren köylülerin devrimin ve Direnme Savaşının başlıca gücünü teşkil ettikleri geri, tarımsal bir ülkede yapıldı. Dolayısıyla millî mesele ile köylü meselesi arasındaki ilişki açıkça tanımlanmak zorundaydı. Çünkü bu, geniş köylii yığınlarmı harekete geçirmek için, toprak meselesinin giderek çözümlenmesi

'le birlikte, zaferin temel ve belirleyici unsurlarından biriydi. Köylülerin çıkarları konusunda her zaman dikkatli olan Parti, işe, faiz oranının ve toprak kirasının azaltılmasını savunarak girişti. Daha sonra, durum imkân verdiği nispette, Parti, bu şekilde direnmeyi güçlendirmek ve toprağı, işleyenlere vermek için, toprak reformu yapılması konusunda yığınların harekete geçirilmesi işine girişti.

Savaş yılları sırasında, çeşitli hatalı eğilimler ortaya çıktı. Ya geniş halk tabakalarınm örgütlendirilmesi ve harekete geçirilmesi işini ihmal ederek dikkatimizi sadece silâhlı kuvvetlerin örgütlendirilmesine ve büyümesine hasrettik, ya da halkm hemen önde gelen günlük çıkarlarını ciddi bir şekilde dikkate almaksızın, halkı savaş için harekete geçirdik, ya da köylülerin çıkarlarına gerekli ilgiyi göstermeksizin, bütün halkın hemen önde gelen çıkarlarının tatmin edilmesini düşündük. Parti, bütün bu hatalı eğilimlere karşı mücadele etti. Direnmeyi zafere götürmek için, bir yandan halkm harekete geçirilmesini ve eğitilmesini, Millî Güçbirliği Cephesinin genişletilmesini ve sağlamlaştırılmasım düşünürken, öte yandan ordunun güçlendrilmesi işine eğilmek zorundaydık. Yaşama şartlarını iyileştirmek için onların ve özellikle köylülerin hemen önde gelen çıkarlarını tatmin etmeye çalışırken, yığınları direnme için harekete geçirmek zorundaydık. Partinin önderliğinde ve işçi-köylü ittifakı temeli üzerinde geniş bir millî güçbirliği cephesi kurulması zorunluydu.

VİET NAM'DAKİ halk savaşınm zorunlulukları, düşmanın nitelikleri ve kendi niteliklerimiz, savaş alanlarındaki somut şartlar ve birbirine karşı olan kuvvetlerin dengesi temeli üzerinde, buna uygun düşen strateji ve taktiklerin kullanılmasını gerektiriyordu. Başka bir

deyişle, iktisaden geri bir sömürgede yapılan halk savaşının strateji ve taktiklerinin kullanılması gerekiyordu.

Her şeyden önce, bu strateji, *bir uzun süreli savaş stratejisi* olmalıdır. Bu, bütün devrimci savaşlar, bütün halk savaşları, mutlaka uzun süreli savaşlar olmalıdır, demek değildir. Eğer başlangıçtan itibaren şartlar halk için elverişli ise ve kuvvet dengesi devrim lehine dönerse, devrimci savaş, kısa bir sürede zaferle sonuçlanabilir. Ama Vietnam halkının kurtuluş savaşı, oldukça farklı şartlar altında başladı: bizden çok daha güçlü olan bir düşmanla karşı karşıyaydık. Bu kuvvet dengesinin, savaşın başlangıcından itibaren belirleyici savaşlar vermek ve toprağımıza yapılan ilk çıkarma hareketlerinden itibaren saldırıyı denetlemek imkânını elimizden aldığı besbelliydi. Kısacası, düşmanı kolayca yenilgiye uğratmak bizim için imkânsızdı.

Sadece uzun ve güçlü bir direnme ile bir yandan kendi kuvvetlerimizi güçlendirirken düşmanın kuvvetlerini yavaş yavaş yıpratabilir, giderek kuvvet dengesini lehimize çevirebilir ve sonunda zaferi kazanabilirdik. Bundan başka bir çıkar yol yoktu.

Bu uzun süreli direnme stratejisi ve şiarı, kurtuluş savaşının ilk günlerinde, Çin-Hindi Komünist Partisi tarafından kararlaştırıldı. Bu karara uygun olarak Viet Nam Halk Ordusu, büyük kentlerde, şiddetli sokak savaşları verdikten sonra, kendi üslerini elde tutmak ve kuvvetlerini korumak amacıyla, kendi inisiyatifi ile köylük bölgelere doğru stratejik geri çekilmeler yaptı.

Uzun süreli devrimci savaş, birkaç farklı aşamayı kapsar: elde olanı koruma aşaması, denge aşaması ve karşı-saldırı aşaması. Pratikte yürütülen mücadele, elbette ki, daha karmaşıktı. Kuvvet dengesini kurmak ve savaş gücümüzü geliştirmek için, birçok yıllar süren daha yoğun ve daha genelleşmiş gerilla mücadelesi gere-

kiyordu. Yurttaki ve yurt dışındaki şartlar elverdiği zaman, ilk önce bir dizi bölgesel harekâtla, daha sonra Dien Bien Fu'daki kesin zafere götüren daha büyük çapta harekâtla, karşı-saldırıya geçtik.

Bu uzun süreli direnme stratejisinin uygulanışı, halk ve Parti üyeleri arasında bütün bir eğitim sistemini, bütün bir ideolojik mücadeleyi, hem askerî, hem de iktisadî alanda dev bir örgütlenme çabasını, halktan ve ordudan hem cephede, hem de cephe gerisinde olağanüstü fedakârlıklar ve kahramanlıklar yapılmasını gerektirdi. Bazan ya savaşı erken bitirmek için aşamaları atlamaya, ya da önemli miktarda kuvveti, askeri maceralara sürüklemeye çalışan hatalı eğilimler ortaya çıktı. En güç anlarda, bazı duraksamalar kendini gösterdi. Parti, nihaî zafer için inancmda ve mücadelede bunlara karşı kararlı bir şekilde ve şiddetle karşı çıktı.

VİET NAM'DAKİ uzun süreli halk savaşı, uygun savaş biçimlerini de gerektiriyordu: savaşın devrimci niteliğine uygun olduğu kadar, o sırada hâlâ maddî ve teknik bakımdan çok zayıf olan Halk Ordusuna nazaran düşmanın müthiş üstünlüğünü gösteren kuvvet dengesine de uygun olan savaş biçimlerini. *Kabul edilen savaş biçimi, gerilla savaşıydı.* Denebilir ki, Vietnam halkının kurtuluş savaşı, basitten karmaşığa, sonra Direnmenin son yıllarda, hareketli savaşa doğru ilerleyen, uzun ve geniş tek bir gerilla savaşıydı.

Gerilla savaşı, çok iyi donatılmış ve çok iyi eğitilmiş bir saldırgan orduya karşı duran, iktisaden geri kalmış bir ülkenin geniş yığınlarının savaşıdır. Düşman güçlüdür: bu durumda, karşı karşıya gelmekten kaçınılır. Düşman zayıftır: bu durumda, düşmana saldırılır. Şartlara göre ona ya ağır zarar vererek, ya da onu tamamen yokederek ve askerî harekâtla siyasî ve iktisadî

eylemi birleştirerek düşmanı yenmek için, onun modern silâhlarının karşısına sonsuz bir kahramanlıkla çıkılır. Cephe, düşman nerede ise orada olduğundan, düşmanla arada belirli bir sınır yoktur.

Düşman, yeteri kadar açık verdiği yerlerde, onun insan gücünü yoketmek için ezici bir üstünlük sağlamak amacıyla askerlerin toplanması, saldırıda ve geri çekilmede inisiyatif, hareket yeteneği, hızlılık, ânilik, şaşırtma. Stratejik kuvvet dengesi olumsuz olduğu sürece, belirli bir yerde ve belirli bir zamanda savaşta mutlak üstünlük sağlamak için askerlerin toplanması. Yavaş yavaş küçük zaferlerle düşman kuvvetlerini yıpratmak ve aynı zamanda kendi kuvvetlerimizi korumak ve artırmak. Bütün bu şartlar altında, mücadelenin temel hedefini, yani düşmanın insan gücünün yokedilmesini gözden uzak tutmamak, mutlak bir zorunluluktur. Bundan dolayı, toprak kaybetmek pahasına da olsa kayıp vermekten kaçınılmalıdır; ileride işgal altındaki toprakları geri almak ve tüm ülkeyi kurtarmak için.

Viet Nam'daki kurtuluş savaşında, gerilla eylemi, geçici olarak, düşman işgali altında olan bütün bölgelere yayıldı. Her insan bir asker; her köy bir kale; her parti hücresi, her köy idare komitesi, bir kurmaydı.

Gerilla savaşının ilkelerine uygun olarak, küçük gruplar halinde ve her zaman bir ve aynı çizgiyi Parti Merkez Komitesinin ve Hükümetin çizgisini ve direktiflerini izleyerek, tüm halk, silâhlı mücadeleye katıldı.

Devrimci savaşlar veren sayısız diğer ülkelerden farklı olarak Viet Nam, mücadelenin ilk yıllarında, meydan savaşlarına girmedi ve giremezdi. Gerilla savaşı ile yetinmek zorundaydı. Binlerce güçlük ve sayısız fedakârlık pahasına, bu gerilla savaşı, giderek her gün çapını arttıran bir çeşit hareketli savaş haline dönüştü. Bir yandan gerilla savaşının belirli niteliklerini korurken,

öte yandan tahkim edilmiş mevkilere gittikçe daha büyük çapta saldırıları içeren düzenli harekâtlar halini aldı. Amacı, birkaç kişiyi ya da bir grup düşman askerini imha etmek olan bir takım veya bölük gücündeki küçük harekâtlardan başlıyarak, ordumuz daha sonra, bir veya birkaç düşman bölüğünü ezmek için bir tabur veya alay ile savaşılan daha önemli savaşlara geçti ve nihayet birçok alayı içeren daha büyük çapta harekâtlara ve sonunda Fransız Ordusunun hücum birliklerinden 16.000'ini yitirdiği Dien Bien Fu'da birçok tümeni içeren harekâtlara ulaştı. Ordumuzun zafere giden yolda sağlam bir şekilde ilerlemesini mümkün kılan, bu gelişme süreciydi.

Adım adım hareketli savaşa doğru gelişen halk savaşı, uzu süreli savaş, gerilla savaşı: Viet Nam'daki kurtuluş savaşının en değerli dersleri bunlardır. Parti, bu çizgiyi izleyerek Direnme'yi zafere ulaştırdı. Dokuz yıla yakın bir süre devam eden güçlükler, fedakârlıklar ve mücadeleden sonra, halkımız, Fransız emperyalistlerini ve Amerikan müdahelecilerini yenilgiye uğrattı. Bugün, ülkenin kurtarılmış olan yarısında, on altı milyon yurttaşımız yaratıcı emekleriyle savaşın korkunç yaralarını sarıyor, ülkeyi yeniden inşa ediyor ve sosyalizmi kuruyor. Bu arada, millî demokratik devrimi bütün ülkede gerçekleştirmek ve Anavatanı bağımsızlık ve demokrasi temeli üzerinde birleştirmek için mücadele devam ediyor.

II

VİETNAM halkı tarafından Fransız emperyalistlerine ve Amerikan müdahelecilerine karşı yapılan kurtuluş savaşının temel çizgilerini özetledikten sonra, şimdi Viet Nam Halk Ordusundan söz edeceğim.

Viet Nam halkının silahlı kuvvetleri olan Viet Nam

Halk Ordusu, millî kurtuluş savaşının alevleri içinde doğdu ve büyüdü. Bu ordunun embriyonu, 1930-1931 yıllarındaki devrimci ayaklanma döneminde bir süre iktidarı elinde tutmayı başaran, Nghe An Sovyetlerinin kurduğu savunma birlikleriydi. Devrimci silâhlı kuvvetlerin kuruluşu, ancak İkinci Dünya Savaşının başlangıcında, silâhlı ayaklanma için hazırlık ön plana çıktığında ciddî olarak ele alındı. Askerî ve yarı-askerî kuruluşlarımız Bac Son ayaklanmasında ve Cao Bang bölgesindeki devrimci merkezlerde ortaya çıktı. Millî Kurtuluş'un ilk müfrezesinin, kuruluşundan sonra, 22 Aralık 1944'de, diğer bir müfreze —güçlü birlik kuruldu: Viet Nam Kurtuluş Ordusunun propaganda birliği. İllegal eylem zamanında örgütlenen savaş üslerimiz, o sıralarda Cao Bang, Bac Can ve Kuzey'in balta girmemiş ormanlarındaki Lang Son eyaletlerinin birkaç bölgesiyle sınırlıydı. Devrimci silâhlı kuvvetlere gelince, hâlâ halk savunma birlikleri ve üretimden tamamen bağımsız birkaç grup ve müfrezeden ibaretti. Sayıları hızla arttı ve ancak 1945'in başlarında, Japon faşistlerinin Fransız sömürgecilerinin yerini aldığı sırada birkaç bin gerillayı bulmuştu. Bir hür bölge olarak kurulan Viet Bac'm altı eyaletinin köylük bölgelerinde halk iktidarının yerleştirilmesi sırasında, mevcut tüm silâhlı örgütler birleşerek Viet Nam Kurtuluş Ordusu'nu meydana getirdiler.

Ağustos ayaklanması sırasında, Kurtuluş Ordusu, halkla ve savunma birlikleriyle yanyana, iktidarın ele geçirilmesinde rol aldı. Şanlı Ağustos günleri sırasında yeniden düzenlenen yarı-askerî kuvvetleri birleştirerek gücünü hızla arttırdı. Japonlardan ve onların Bao An askerlerinden ele geçirilen çeşitli tipte malzemeyle —eski Fransız tüfeklerini ve hatta Japonların Çar ordusundan ele geçirdikleri tüfekleri de içine alan on altı farklı tipte tüfek— bu genç ve kötü donatılmış ordu, az son-

ra modern silâhlara sahip olan Fransız Ordusunun saldırısıyla karşılaştı. Bu eski malzeme, Vietnam ordusundan ve halkından büyük fedakârlıklar ve insanüstü kahramanlıklar göstermesini istiyordu.

Eğer düşman, askerlerimizin bulunduğu bölgelere saldıracak olursa, askerlerimiz savaşa giriyordu. Eğer düşman, düzenli kuruluşlarımızın bulunmadığı geniş bölgelerde dolanacak olursa, halk, düşmanın ilerlemesini ilkel silâhlarla, sopa, mızrak, pala, ok ve filintalarla engelliyordu. İlk günlerden itibaren üç türlü silâhlı kuvvet ortaya çıktı: yarı-askerî örgütler veya gerilla birlikleri, bölgesel birlikler ve düzenli birlikler. Bu kuruluşlar, örgütlenme alanında, silâhlı halkın genel bir harekete geçirilişinin ifadesiydi. Düşmanı yoketmek için birbirleriyle yakın işbirliği yaptılar.

Köylüler, işçiler ve aydınlar, devrimin silâhlı kuvvetlerinin saflarına katıldılar. Parti ve Devlet örgütünün önde gelen elemanları, başlangıçtan itibaren subaylık görevini yüklendiler. Çözülmesi gereken en büyük güçlük, malzeme meselesiydi. Bütün Viet Nam'da savaş malzemesi yapan tek bir fabrika yoktu. Bütün bir yüzyıl boyunca, silâh bulundurmak ve kullanmak, sömürge idaresi tarafından yasaklanmıştı. Komşu ülkeler, Demokratik Viet Nam Cumhuriyetine düşman olduklarından, silâh ithali imkânsızdı. Silâh sağlıyabileceğimiz tek kaynak savaş cephesi olabilirdi; silâhları düşmandan ele geçirecek ve ona karşı kullanacaktık. Viet Nam'a karşı saldırıyı yürütürken, Fransız Ordusu başka bir görevi de yerine getiriyordu: farkında olmaksızın, Viet Nam Halk Ordusu'na Fransız hatta Amerikan silâhları sağlıyordu. Daha sonra iğreti bir şekilde kurulan silâh fabrikaları, büyük çabalara rağmen ihtiyaçlarımızı tamamen karşılayabilmekten uzaktılar. Askerî malzememizin büyük kısmı, savaş yağmasıyla elde ediliyordu.

Daha önce üzerinde durmuş olduğum gibi, Viet Nam Halk Ordusu, başlangıçta sadece takım veya bölük gibi küçük birlikleri savaşa sokabiliyordu. Düzenli kuvvetler, bir yandan hareketli taburları daha önemli harekâtlar için saklarken, bir yandan da gerilla eyleminin genişlemesini sağlamak için belirli bir zamanda ayrı ayrı hareket eden bölüklere ayrılmak zorundaydılar. Her başarılı mücadeleden sonra, halkın silâhlı kuvvetleri daha ileri bir adım attı.

Mücadelede pişen ve zaferlerle güçlenen gerilla örgütleri, bölgesel birliklerin gelişmesi için olumlu şartlar yarattılar. Bölgesel birlikler de düzenli kuvvetlerin gelişmesini sağladılar. Birbirini izleyen dokuz yıl süresince, güçlüklerle dolu olan bu yolu kahramanlıklarla izleyerek, halk ordumuz, ne pahasına olursa olsun kazanmak kararıyla gelişti. Tümen ve alaylar şeklinde birleşen ve örgütlenme ve malzemede gittikçe standardizasyona yönelen, yüzbinleri kapsayan bir ordu haline geldi. Gittikçe siyasî bilinci kuvvetlenen ve askerî bakımdan daha iyi eğitilen bu ordu, Amerika Birleşik Devletleri tarafından silâhlanan ve beslenen beşyüzbin kişilik Fransız Ordusuna karşı savaşmayı ve onu yenilgiye uğratmayı başardı.

VİETNAM ordusu, gerçekten, *millî* bir ordudur. Emperyalizme ve onun hizmetinde olan vatan hainlerine karşı mücadele ederken, millî bağımsızlık ve ülkenin birliği için savaşmıştır. Saflarında Vietnam'ın en güzide evlatları, bütün devrimci sınıfların, çoğunluk ve azınlık bütün milliyetlerin en samimî yurtseverleri vardır. Millî bilincin karşı konmaz kabarışının, ülkeyi kurtarmak için emperyalist saldırıya karşı savaşta tüm Vietnam halkının birliğinin sembolüdür.

Ordumuz, *demokratik* bir ordudur, çünkü halkın

demokratik çıkarları ve halkın demokratik iktidarının savunulması için savaşır. İç siyasi yaşantısında demokratik ilkelerle dolu olarak, sert, fakat özgürce uyulan bir disipline sahiptir.

Ordumuz bir *halk ordusudur*, çünkü halkın temel çıkarlarını, her şeyden önce emekçi halkın, işçilerin ve köylülerin çıkarlarını korur. Sosyal bileşim bakımından, köylü ve işçi kökenli seçme savaşçıların çoğunluğunu ve devrimci aydınları içerir.

Ordumuz, *işçi sınıfının partisi tarafından yönetilen, halkın, emekçilerin gerçek ordusudur*. Bütün milli kurtuluş savaşı boyunca, mücadele hedefleri, Parti'nin ve halkın hedefleriydi: ulusal bağımsızlık ve toprağı işleyenlere toprak. Barış yapıldığından beri, görevi, Kuzey'de sosyalist devrimi ve sosyalizmin kuruluşunu savunmak, ülkenin barışçı yollardan birleştirilmesi için yapılan siyasî mücadeleyi desteklemek ve Çin-Hindi ve Güneydoğu Asya'da barışın güçlendirilmesine katkıda bulunmaktır.

Viet Nam Halk Ordusunun her savaşçısı, Onur Yemini'nin ilk on maddesinde şunlar için yemin eder:

"Kendini anavatan için feda etmek; Viet Nam İşçi Partisinin ve Demokratik Cumhuriyetin Hükümetinin önderliği altında, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm için savaşmak; barış içinde, birleşmiş, bağımsız, demokratik ve müreffeh bir Viet Nam kurmak ve Güneydoğu Asya'da ve tüm dünyada barışın güçlendirilmesine katkıda bulunmak."

Viet Nam Halk Ordusunu, halkın gerçek bir evlâdı yapan işte budur. Halkımız da ordumuza sınırsız sevgisini ve desteğini verir. Ordumuzun gücünün tükenmez kaynağı buradadır.

Halk Ordusu, devrimin silâhlı görevlerinin başarılması için Parti'nin ve devrimci Devletin bir organıdır.

Parti hedefleri konusunda derin bir bilinç, ulusun ve işçi sınıfının davasına sınırsız bir bağlılık ve kayıtsız bir fedakârlık ruhu, ordunun temel meseleleri, disiplin meseleleridir. Bundan dolayı, ordu saflarındaki siyasi eylem, birinci derecede önemlidir. *Siyasî eylem ordunun ruhudur.* Ordunun siyasi bilincinin ve ideolojik düzeyinin yükseltilmesini, askerlerin ve askeri kadroların sınıf tutumunu güçlendirmeyi amaçlar. Kurtuluş savaşı süresince, siyasî eylem, orduya uzun süreli direnme politikasını ve halkın ve ordunun, güçlükleri yenmek için sadece kendi güçlerine dayanmak zorunda oldukları fikrini aşıladı. Orduya, askerlerinin morali (maneviyatı) üzerinde derin bir etki yapan, kiraların azaltılmasının ve toprak reformunun sağlanması için, yığınların harekete geçirilmesinin büyük önemini anlattı. Barışın geri gelmesinden beri girilen yeni aşamada, siyasi eylemin merkezi, Kuzey'deki sosyalist devrim çizgisinde ve ülkenin birleştirilmesi için mücadelede toplanmaktadır.

Ama hepsi bu kadar değil. Siyasî eylem, hâlâ, Parti ve hükümet programlarının orduda doğru bir şekilde yerine getirilmesi ve halkla ordu arasında, subaylarla erler arasında iyi ilişkilerin kurulması konularında önem taşımaktadır. Siyasi eylem, mücadeleciliği korumaya ve daha da güçlendirmeye, ordumuzun "Savaşmaya ve kazanmaya kararlılık" şiarı ile ifade edilen büyük geleneğini ve devrimci kahramanlığını geliştirmek amaçlarına yönelir. Siyasi eylem, halk arasında propaganda ve halkın eğitilmesi işidir; dahası, Partinin ordu içindeki örgütsel eylemidir. Askerî birliklerdeki Parti örgütlerinin güçlendirilmesine her zaman büyük önem verdik. Bu örgütlere subayların ve erlerin yüzde 35-40 kadarı katılmıştır; subaylar arasında bu oran yüzde 90'ı aşmaktadır.

Viet Nam Halk Ordusu, *halkla iyi ilişkiler* kurmak

ve bu ilişkileri sağlamlaştırmak konusunda her zaman dikkatli olmuştur. Bu iyi ilişkiler, ordu ile halkın mücadele hedeflerinin özdeşliğine dayanır: gerçekte, halk ve ordu, anavatanı birlikte kurtarmak için mücadele içindedirler ve yine ulusu ve işçi sınıfını birlikte kurtarma görevinin başarılmasını teminat altına alırlar. Dedikleri gibi, balıklar için deniz ne ise, ordu için de halk odur. Ordumuz cephede savaştı; öte yandan halkı eğitmek için çalıştı ve elinden geldiği kadar halka yardım etti. Vietnamlı savaşçı her zaman Onur Yemini'nin 9. maddesine uymak konusunda dikkatli olmuştur:

"Halkla temaslarda, şu üç öğüte uymak:

— Halka saygı göstermek

— Halka yardımcı olmak

— Halkı savunmak ... güvenlerini ve sevgilerini kazanmak ve halkla ordu arasmda mükemel bir anlayış sağlamak için."

Ordumuz her zaman üretim faaliyetinde ve sel taşkınlarına ve kuraklığa karşı mücadelede köylülere yardım işini örgütlemiştir. Halkla olan ilişiklerinde her zaman doğru bir tutuma sahip olmuştur. Mallarına hiç bir zaman, ne bir iğne, ne bir iplik, zarar vermemiştir. Direnme süresince, özellikle düşmanın geri hatlarında, sıradan halkın canını ve malını korumak için mümkün olan her şeyi yapmıştır. Yeni kurtarılan bölgelerde, azınlık halklarının oturduğu bölgelerde ve katolik köylerinde bile en geniş yığınların sonsuz desteğini kazanmasını mümkün kılan Parti ve Hükümet emirlerini, sıkı bir şekilde uygulamıştır. Barışın yeniden kurulmasından beri, binlerce subay ve er, tarımsal kollektifleşme için toprak reformunun ve el zanaatlarının, sanayiin ve özel ticaretin sosyalist dönüşümünün başarılması için yapılan büyük hareketlere katılmıştır. Ekonomik kalkınmada ve sosyalist çalışma günlerinde faal bir şekilde yer

almıştır. Haberleşme hatlarının kurulmasına katılmış, kendi kışlalarını inşa etmiş ve Devlet çiftliklerinin kurulması için toprağın düzeltilmesine yardım etmiştir.

Viet Nam Halk Ordusu, *subaylar arasında olduğu kadar, subaylarla erler arasında iyi ilişkilerin* kurulması ve sağlamlaştırılmasıyla ilgilenmiştir. İşçi tabakalarından gelen subay ve erler, halkın çıkarlarına hizmet eder ve kendilerini ulusun davasına adarlar. Elbette ki, herbirinin kendi üzerlerine düşen özel sorumlulukları vardır. Ancak aralarında siyasî eşitlik ve sınıf kardeşliğine dayanan ilişkiler kurulmuştur. Subay erlerini sever; sadece çalışmalarında ve öğrenimlerinde onlara yol göstermekle kalmamalı, onların hayatlarıyla ilgilenmeli ve onların istek ve inisiyatiflerini dikkate almalıdır. Ere gelince, üstlerine saygı göstermeli ve bütün emirlerini yerine getirmelidir. Halk Ordusunun subayı, her bakımdan iyi bir örnek olmalıdır: kararlı ve cesur olmalı, disiplini ve iç demokrasiyi kurmalı, erleri arasında tam bir birlik sağlamayı bilmelidir. Birliğindeki yığınlar karşısında, bir başkan, bir lider gibi davranmalıdır. Erlerle subaylar arasında olduğu gibi subayların ve erlerin kendi aralarındaki ilişkilerin temeli mücadelede dayanışma ve silâh-arkadaşları arasındaki karşılıklı sevgi, savaş sırasında, Anavatanın ve halkın savunulması mücadelesinde sınanmış ve olgunlaşmış, saf ve yüce bir sevgidir.

Viet Nam Halk Ordusu, geniş bir iç *demokrasi* ile birlikte, sıkı bir *disiplin* uygular. Onur Yemini'nin ikinci maddesinin gerektirdiği gibi: "Savaşçı üstlerinin emirlerini derhal yerine getirmeli ve kendisine verilen görevi hemen ve tam bir şekilde yerine getirmek için bütün maddî ve manevî varlığı ile çalışmalıdır." Gerilla savaşının sıkı bir disiplin gerektirmediğini söyleyebilir miyiz? Elbette ki, hayır. Gerilla savaşımn kumandan ve lideri, her birliğe veya her bölgeye, mümkün gördüğü

her olumlu eyleme girişebilmesi için, belirli bir miktar inisiyatif tanıması gerektiği doğrudur. Ancak, her zaman için merkezî bir liderliğin ve belirli bir derecede birleşik kumandanın gerekli olduğu görüldü. Ordudan söz etmek, sıkı disiplinden söz etmektir.

Böyle bir disiplin askerlerimizin iç demokrasisi ile çelişmez. Hücrelerde, çeşitli düzeylerdeki Parti yürütme komitelerinde ve savaş birliklerinin olağan toplantılarında, demokratik merkeziyetçiliğin ilkelerinin uygulanması kuraldır. Gerçekler göstermiştir ki, birlikler içinde demokrasiye ne kadar saygı gösterilirse, birlik o kadar güçlenecek, disiplin artacak ve emirler hızla yerine getirilecektir. Ordunun savaşçılığı, dolayısıyla, daha da büyük olacaktır.

Barışm geri gelmesi Viet Nam'da yeni bir durum yaratmıştır, Kuzey tamamen kurtarılmıştır, fakat Güney hâlâ Amerikan emperyalistlerinin ve onlarm uşakları olan Ngo Dinh Diem kliğinin boyunduruğu altındadır. Güneyi sömürgelikten ve feodalizm kösteklerinden kurtarma için yapılan mücadele devam ederken, Kuzey Viet Nam sosyalist devrim dönemine girmiştir. Barışı ve sosyalizmin inşasını korumak ve ülkenin barışçı yollardan birleştirilmesi amacıyla Kuzey'i güçlü bir dayanak yapmak için, millî savunma kuvvetleri meselesi ihmal edilmemelidir. Halk Ordusu, Amerikan emperyalistleri ve onların uşaklarının saldırgan amaçlarına karşı adım adım *düzenli ve modern bir ordu* olmalıdır.

Her şeyden önce, düzenli ve modern bir ordu haline dönüşme süreci içinde, ordumuzun her zaman için devrimci bir ordu, bir halk ordusu olmaya devam ettiğine işaret etmek çok önemlidir. Kuzey'deki, halkın düzenli ve modern ordusunu, yine düzenli ve modern bir ordu olan, ancak devrime-karşı, halka-karşı ve halk düşmanlarının elinde bir ordu olan, Ngo Dinh Diem'in

ordusundan köklü bir şekilde ayıran temel nitelik budur. Halk Ordusu, Parti liderliğini ve siyasi eylemi güçlendirmek zorundadır. Subaylarla erler arasındaki, halk arasındaki dayanışmayı daha da sağlamlaştırmak için çalışmalı, bir yandan iç demokrasiyi korurken, bilinçli disiplin ruhunu güçlendirmelidir. Bu amaca yönelmiş adımlar atarak, Parti son yıllar süresince, ordudaki siyasî eyleme olduğu kadar, örgütlerinin faaliyetlerine de önemli bir yer vermiştir. Subaylar, assubaylar ve erler, bütün hepsi, sınıf görüşlerini sağlamlaştıran, sosyalist devrimin ve millî birliğin kurulması için mücadelenin görevlerini daha iyi kavramalarına yarayan siyasi dersler görmüşlerdir. Bu çok önemli bir meseledir. Bu meseleyi böylesine önemli yapan, Halk Ordusunun tarımsal bir ülkede ortaya çıkmış olması ve saflarında emekçi köylülerin ve şehirli küçük-burjuvaların büyük bir çoğunluğunu barındırmasıdır. Savaşçılarımız sıkı bir siyasi öğrenimden geçmişlerdir ve maneviyatları mücadele içinde pişmiştir. Yine de, burjuva ve küçük-burjuva ideolojisinin etkenliğine karşı mücadele zorunludur. Ordunun siyasî düzeyde gerçekleştirdiği ileri adımlar, tam ifadelerini, Kuzey Viet Nam'ın emekçi halkı arasmda sosyalist yarışma hareketiyle birlikte, askerlerimiz arasında gelişen geniş bir yığın hareketi olan "dev adımlarla programın hedeflerini aşalım" hareketinde bulmuşlardır.

Siyasi bilincin sürekli olarak güçlendirilmesi temeli üzerinde, Halk Ordusunun giderek düzenli ve modern bir ordu haline dönüştürülmesine etkenlikle ve sağlam adımlarla devam etmek zorunludur. Direnme Savaşının son yılları sırasında gerçekleştirilen gelişme sayesinde, sadece piyadelerden meydana gelen ordumuz, şimdi *çeşitli kuvvetlerden meydana gelen bir ordudur*. Eğer donatımın ve tekniğin iyileştirilmesi meselesi önemli ise, bunları kullanmasını bilen erlerin ve elemanların yetiş-

tirilmesi meselesi daha da önemlidir. Ordumuz, her zaman, işçi ve köylü veya savaşta sınanmış devrimci aydın kökeninden gelen subay ve assubayların eğitimi ile ilgilenmiştir. Ordumuz, bunların, düzenli ve modern bir ordunun yetkin subay ve assubayları haline gelmeleri için, kültürel ve teknik düzeylerini yükseltmelerine yardım eder.

Ordunun savaşma gücünü artırmak için, kumandanın merkezîleşmesini ve farklı kuvvetler arasmda yakın bir işbirliğini sağlamak için, *düzenli bir orduya uygun kuralların* yürürlüğe konması kaçınılmazdır. Bu, Direnme Savaşı yıllarında, bu alanda, hiç bir şey yapılmadı demek değildir; mesele, mevcut kuralların daha da mükemmelleştirilmesidir. Önemli olan, herhangi bir yeni kuralın ordunun halkçı niteliğinden ve Partinin önderliğini koruma mutlak zorunluluğundan esinlenmiş olması ilkesine dikkat etmektir. Genel kurallar yanısıra, subayların statüsü ilân edilmiş; eski aynî tahsisat rejiminin yerini doğru bir ücret sistemi almış; ödüller ve nişanlar meselesi bir düzene bağlanmıştır. Bütün bu tedbirler, ordu içindeki disiplin ve dayanışmanın ve erler arasında olduğu kadar subaylar ve assubaylar arasmda sorumluluk duygusunun güçlenmesi sonucunu vermiştir.

Askerî eğitim ve siyasî öğrenim, ordunun barış zamanındaki inşasının temel görevleridir. Savaşma kuralları meselesi ve taktik kavramlar ve bunlara uygun düşen taktik ilkeler meselesi özel bir önem kazanır. Mesele, geçmişteki deneyleri birleştirmek ve ordumuzun örgüt ve donatım bakımından içinde bulunduğu somut şartları tahlil etmek, ekonomik yapımızı, ülke topraklarını, ormanları, düzlükleri ve tarlaları dikkate almaktır. Mesele, kardeş ülkelerin ordularının modern askerî bilimini, bizim şartlarımıza doğru bir şekilde uygumaktır. Askerlerin eğitilmesinde ve elemanların gelişti-

rilmesinde sonsuz çaba harcamak kaçınılmazdır.

Uzun yıllar Viet Nam Halk Ordusu gönüllü hizmet esasına dayanmıştı: bütün subay ve erler, belirsiz bir süre için orduya gönüllü olarak yazıldılar. Ordunun safları, anavatanın çağrısını her zaman cevaplandırmaya hazır gençlerle doldu. Barışın geri gelmesinden beri, gönüllü hizmetin yerine *zorunlu askerlik* sistemini koymak gerekli olmuştur. Yeni sistem, halkın sıcak ilgisiyle karşılanmıştır. Savaş sona erdikten sonra gönüllülerin büyük bir kısmı tarlalara ve fabrikalara döndü; diğerleri üretim faaliyeti ile görevlendirilen birliklerde çalışıyor ve sosyalizmin kuruluşuna faal bir katkıda bulunuyorlar. Orduya katılma, komünlerde, fabrikalarda ve okullardaki savunma örgütlerinin güçlendirilmesi ve geliştirilmesi temeli üzerinde zorunlu tutulmaktadır. Bu yarı-askerî örgütlerin üyeleri, çok önemli bir ihtiyatını meydana getirdikleri, sürekli orduya katılmaya hazır oldukları kadar, kendi bölgelerinin güvenliğini ve savunmasını da teminat altına alıyorlar.

Halk Ordusu, alevleri içinde doğduğu ve geliştiği millî kurtuluş savaşına yakından bağlı idi. Şimdi de, gelişmesi, ne Kuzey'de sosyalizmin kuruluşundan, ne de halkın birleşmiş, bağımsız ve demokratik bir Viet Nam için mücadelesinden ayrı tutulamaz. Halkın sevgi ve desteğinden emin olarak, savaşta olduğu gibi bu barış günlerinde de, Halk Ordusu görevlerini başaracaktır: barışı ve Anavatanı savunmak.

III

"... Yukarıda söylendiği gibi, Vietnam halkının millî kurtuluş savaşının, Viet Nam Halk Ordusunun tarihi, güçsüz bir ulusun, emperyalist bir devletin saldırgan kuvvetlerine karşı çıkan bir sömürge halkımn zaferinin tarihidir. Bu zafer, aynı zamanda, bir sömürgede-

ki silâhlı devrimci mücadeleye uygulanan marksizm-leninizm'in, hem millî demokratik, hem de sosyalist aşamada öncülük ettiği devrimin önderi olan işçi sınıfının Partisinin zaferidir.

Halkın ve ulusun büyük önderi Başkan Ho Şi Minh'in liderliğindeki Vietnam işçi sınıfının öncü Partisi, Vietnam halkım ve ordusunu zafere götüren örgütleyici ve kılavuzdur. Bir sömürgedeki millî demokratik devrime uygulanan marksizm-leninizm ışığında, Parti, bu toplumdaki çelişmelerin bir tahlilini yapmış ve devrimin temel hedeflerini açıkça ortaya koymuştur. Millî kurtuluş savaşı meselesi konusunda, karşı karşıya olan kuvvetlerin dengesini diyalektik bir şekilde tahlil etmiş ve duruma uygun düşen strateji ve taktikleri saptamıştır. Kahraman bir halk ordusunu yaratmış ve yönetmiştir. Halka ve orduya, devrimci ruhu ve gerçek yurtseverliği durmadan aşılamıştır.

Parti, sadece kapitalist ülkelerin işçilerine değil, sömürge halklarına da kurtuluşun yolunu gösteren Ekim Devriminin ve Sovyet Ordusunun değerli tecrübelerinden ve millî demokratik devrim, devrimci savaş ve bir yarısömürgede ordu teorilerini zenginleştiren Çin Devriminin ve Kurtuluş Ordusunun değerli tecrübelerinden ders almasım bilmiştir. Onların örnekleri, Vietnam halkının mücadele ve zafer yolunu sürekli olarak aydınlatmıştır. Sovyetler Birliğinin ve Halk Çini'nin tecrübelerini kendi tecrübeleri ile birleştirerek, Partimiz, Viet Nam'daki devrimci savaşın somut gerçeğini her zaman dikkate almıştır ve bu şekilde devrimci savaş ve ordu teorilerini zenginleştirmektedir.

Bugün, uluslararası planda, sosyalist ülkelerin kuvvetleri, şimdiye kadar görülmemiş bir kuvvet halini almıştır; millî kurtuluş hareketleri her yerde gelişmektedir; dünyada sürekli barışı kurma imkânları gittikçe

artmaktadır. Ancak, emperyalizm, hâlâ savaş hazırlıklarını sürdürmekte ve saldırı için askerî ittifaklarını güçlendirmeye çalışmaktadır. Uluslararası durumdaki gerginlikte belirli bir yumuşamaya rağmen, Güneydoğu Asya, hâlâ dünyadaki gerginlik merkezlerinden biri olmaya devam etmektedir. Amerikan emperyalizmi, ülkemizin Güney'indeki askerî ve siyasi egemenliğini gittikçe güçlendirmekte; Laos'ta da bu ülkeyi bir sömürge ve yeni bir saldırı savaşı için bir askerî üs haline getirmeyi amaç edinen, aynı müdahele politikasını izlemektedir.

Barış aşığı olan Vietnam halkı ve ordusu, silahsızlanma için her çabayı, gerginliği azaltmak ve sürekli bir barış kurmak için yapılan her çabayı destekler. Ancak Vietnam halkı ve ordusu, aynı zamanda, uyanıklığını arttırmalı, savaşçılığını güçlendirmeli, savunma gücünü yükseltmeli ve sosyalist ülkeler halkları ve devrimci silâhlı kuvvetleri arasındaki kardeşlik bağlarının güçlendirilmesine katkıda bulunmalıdır. Vietnam halkı ve ordusu, görevlerini yerine getirmeye kararlıdırlar: Kuzey'de sosyalist devrimi ve sosyalizmin kuruluşunu korumak, Anavatanın barışçı yollardan birleştirilmesi için yapılan mücadeleye devam etmek, bir saldırı savaşına yönelen her emperyalist teşebbüsü kırmaya hazır olmak ve Güneydoğu Asya'da ve bütün dünyada barışın korunmasına katkıda bulunmak.

ÜÇ

SİLAHLI MÜCADELEYİ YÖNETİRKEN VE DEVRİMCİ SİLÂHLI KUVVETLERİ KURARKEN PARTİMİZİN KAZANDIĞI BÜYÜK TECRÜBELER

PARTİMİZ, ülkemizde devrimci hareketin geliştiği bir dönemde doğdu. İlk günlerinden itibaren Parti, düşmana karşı silâhlı ayaklanmayı yürütmede ve Sovyet iktidarını kurmada köylüleri yönetti. Bundan dolayı Parti, kısa bir zaman milli bağımsızlık için silâhlı mücadele meselesi konusunda geniş bilgi kazandı. Her devrimde en önemli mesele, Devlet iktidarı meselesidir; ve milli "kurtuluşun tek yolu", "yığınların devrimci milcadelesi yoludur."

1930-1931 hareketi durduruldu; Partimiz, hareketi ilerletmek amacıyla devrimci merkezleri yeniden kurmak için, bazan illegal, bazan de yarı-legal yollardan, yı-

ğınların siyasî mücadelesini yönetmeye devam etti. 1939'da, İkinci Dünya Savaşı patlak verdiğinde, dünyadaki ve yurttaki durum değişiklikler geçirdi ve ulusu kurtarmayı amaç edinen silâhlı mücadele için hazırlık meselesi yeniden ortaya çıktı. O andan itibaren, Partimiz, silâhlı ayaklanmaya hazırlıkta ve Ağustos 1945'de genel yaklanmayı başarıya ulaştırmada halkımıza önderlik görevini yüklendi; sonra, dokuz yıl süreyle Partimiz, halkımızın zaferle sonuçlanan uzun Direnme Savaşını yönetti.

30 yıllık devrimci seferberliğin ilk 15 yılı süresince, Parti illegal'di; sonra, bütün ülkede devrimci iktidar kuruldu ve Parti, iktidar Partisi oldu, Gerek silâhlı mücadele yıllarında, gerekse barışın geri gelmesinden sonraki yakın yıllarda Devlet, Partinin önderliğinde olduğundan, devrimci silâhlı kuvvetlerin kuruluşu Partinin en önemli görevlerinden biri sayılmıştır, çünkü devrimci silâhlı kuvvetler, devrimci Devletin ana unsurudur.

Katedilmiş olan yola bakılırsa, millî bağımsızlık silâhlı mücadelesinin, halkımızın Parti önderliğinde devrimci seferberliği sürecinde çok önemli bir rol oynadığı açıkça görülür. Son derece zor şartlar altmda ve yiğitçe yürütülen millî bağımsızlık silâhlı mücadelesi yılları süresince, Partimiz çok değerli tecrübeler kazandı. Bu tecrübelerin öğrenilmesi, devrimci silâhlı kuvvetlerin güçlendirilmesi, Kuzey'de millî savunmanın sağlamlaştırılması ve bütün ülkede millî demokratik devrimin tamamlanması bakımından çok önemlidir.

Herhangi bir ülkedeki devrimci mücadelenin ortak temel kanunları vardır. Her ülkedeki devrimci mücadele kendine özgü niteliklere ve kanunlara da sahiptir.

Rusya, belirli bir derecede gelişmiş kapitalist ekonomiye sahip olan, özünde emperyalist ülkeydi. Rusya'daki Ekim Devrimi, işçi sınıfının ve şehirli emekçi

halkın, kapitalizm yerine işçi-köylü Sovyet iktidarını kurmak mücadeleleri idi. Bunu izleyen devrimci mücadele, Sovyet emekçi halkının, gerici burjuvazi ve toprakağaları sınıfının beyaz muhafızlarına karşı devrimci mücadelesi idi; aynı zamanda, bu, ondört kapitalist ülkenin müdaheleci müttefik ordularına karşı sosyalist Anavatanı savunmak için yapılan savaştı. Daha sonra, Sovyetler Birliğini saldırgan faşist ordularına karşı savunmak için yapılan büyük savaş, güçlenmiş olan, fakat hâlâ kapitalizm tarafından kuşatılmış bulunan sosyalist bir ülkenin emekçi halkının devrimci savaşıydı.

Çin, son derece geniş bir alanı kapsayan, dünyanın en büyük nüfusuna ve geri bir tarımsal ekonomiye sahip olan, bir yarı-sömürge ve yarı-feodal ülkeydi. Uzun bir süre, Çin'deki silâhlı mücadele, Çin halkının, emperyalistlerin uşakları olan feodal güçlere ve bürokrat kapitalistlere karşı uzun süreli devrimci iç savaşıydı. Direnme savaşı, Çin halkının saldırgan emperyalistlere karşı uzun süreli savaşıydı. Bu silâhlı mücadele, millî demokratik devrimin siyasî hedeflerinin gerçekleştirilmesi ve Çin devriminin sosyalizme doğru ilerleme yolunun açılması amaçlarını taşıyordu.

Vietnam, oldukça küçük bir alanı kapsayan, küçük bir nüfusa ve son derece geri bir tarımsal ekonomiye sahip olan, küçük, zayıf, sömürge ve yarı-feodal bir ülkeydi. Tüm ülkede emperyalizmi ve gerici feodal güçleri devirmek için, silâhlı ayakanma ve uzun süreli direnme yollarıyla yürütülen bir halk mücadelesi vardı. Amaç, Çin'de olduğu gibi millî demokratik devrimin siyasî hedeflerinin gerçekleştirilmesi, ülkemizdeki devrimin sosyalizme doğru ilerlemesi için gerekli şartların yaratılması ve millî bağımsızlığın yeniden kazanılması ve köylülere toprak verilmesi idi.

Bundan dolayı, Vietnam'daki devrimci mücade-

le, tabiî olarak genellikle devrimci mücadelenin kanunlarının bir yansımasıydı, ancak aynı zamanda kendi niteliklerine ve kanunlarına da sahipti. Bu, devrimci ilkelerin, emperyalizm tarafından kuşatılmış bir halde iken, güçlü bir düşmana karşı uzun bir süre savaşmak zorunda kalan, küçük, zayıf, sömürge ve yarı-feodal bir ülkenin şartlarına yaratıcı bir şekilde uygulanışının başarısıdır.

I. — PARTİMİZ DÜŞMANA KARŞI SİLÂHLI AYAKLANMA İÇİN HAZIRLIĞI VE AĞUSTOS 1945 GENEL AYAKLANMASINI BAŞARIYLA YÖNETTİ

1939'da, Avrupa'da İkinci Dünya Savaşı'nın patlak vermesinden hemen sonra, Parti Merkez Komitesi yeni bir savaş ve devrim döneminin başladığını, "Çin-Hindi'ndeki durumun milli kurtuluş aşamasına ulaştığını" zamanında kavradı. 1940'ta ve 1941 yılı başlarında, Bac Son, Nam Ki ve Do Luong'da ardarda ayaklanmalar patlak verdi. Bu ayaklanmalar düşman tarafından şiddetle bastırıldığı halde, bunlar, yine de, "millî başkaldırışın işaretleri ve Çin-Hindi halklarının silâhlı mücadelesinin ilk adımları" idi.[1]

Gerçekten, o zaman hâkim olan son derece güç şartlar içinde, halkımız, hem Fransız, hem de Japon emperyalistlerinin boyunduruğu altında çok sefil bir hayata sahipti ve devrimci hareket merhametsizce bastırılmıştı. Fakat Partimiz halk arasında propaganda ve ajitasyonu ilerletmek, bütün yurtsever güçleri Viet Minh'de toplamak, gerilla üsleri kurmak, devrimci silâhlı kuvvetleri kurmak ve düşmana karşı silâhlı ayaklanmaya hazırlanmak için elinden gelen her şeyi yapmaya devam etti.

Ağustos 1945'te, Sovyetler Birliğinin ve Müttefik devletlerin orduları kesin zaferi kazandılar. Japon fa-

[1] Merkez Komitesinin 8. toplantısında alınan karardan. 1941.

şistleri teslim oldular. Bütün Vietnam'da bir ayaklanma havası esiyordu. Kentlerde ve köylerde milyonlarca insan, güçlerini ortaya koydu. Genel ayaklanma patlak verdi. Ağustos Devrimi zafere ulaştı. 2 Eylül'de, geçici hükümet adına Başkan Ho Şi Minh, Vietnam halkı ve bütün dünya önünde Bağımsızlık Bildirisi'ni okudu. Vietnam Demokratik Cumhuriyeti, Güneydoğu Asya'da ilk halk demokrasisi doğdu.

Ağustos Genel Ayaklanması büyük bir zaferle sonuçlandı: İkinci Dünya Savaşı süresince Vietnam halkı tarafından Fransızlara ve Japon faşistlerine karşı yürütülen mücadele, yüzyıla yaklaşan emperyalist egemenliğini ve binlerce yıllık monarşiyi devirdi ve demokratik cumhuriyetçi rejimi kurdu. Ağustos Genel Ayaklanması, Vietnam halkının tarihinde yeni bir çağı, kendi kaderlerini kendi ellerine aldıkları bir çağı başlattı.

İkinci Dünya Savaşı süresince yapılan ayaklanma hazırlıkları ve Ağustos ayklanması bize pek çok değerli dersler verdi. *Ağustos Devrimi* adlı kitabında yoldaş Truong Şinh devrimin güçlü ve güçsüz noktalarını tahlil etmiş ve pek çok doğru gözlemlerde bulunmuştur. Bu yazıda, aynı zamanda, Partimizin önderliği bakımından büyük başarılar olan temel tecrübelerin bazılarına işaret ederek, silâhlı ayaklanma için hazırlıktan başlayarak genel ayaklanmanın zaferine kadar uzanan süreci ele alacağız.

1. Ağustos genel ayaklanması, her şeyden çok, Parti Merkez Komîte'sinin millî kurtuluş meselesi konusundaki doğru stratejik kılavuzluğu sebebiyle başarıya ulaştı. Merkez Komitesi, millî kurtuluş mücadelesini her yoldan yürütmek ve başarıya ulaştırmak için bütün yurtsever güçlerin birleştirilmesini, bütün Parti ve tüm halk için temel görev saydı ve zorunlu gördü.

Ülkemiz sömürge ve yarı-feodal bir ülkeydi. Toplu-

mumuzdaki iki temel çelişme, emperyalizmle ulusumuz arasındaki çelişme ve feodal toprakağaları sınıfı ile başta köylüler olmak üzere halkımız arasındaki çelişme idi; bu iki çelişmeden, emperyalizmle ulusumuz arasında olanı, en önemli çelişme olarak ele alınmak zorundaydı. Bu sebeble, bir millî demokratik devrim olan, Vietnam devrimi, iki temel göreve sahipti: anti-emperyalist ve anti-feodal görevler. Bu iki görev arasında, anti-emperyalist görev halkı kurtarmak için emperyalizmi söküp atmak görevi, en önemli görev olarak ele alınmak zorundaydı. 1930'dan sonra, Parti, toplumumuzdaki iki çelişmeyi tahlil etti, devrimimizin iki görevini ortaya koydu ve geniş ve derin bir devrimci hareketi seferber etti. Ancak 1939-1941 yıllarında anti-emperyalist görevin, millî kurtuluş görevinin en önemli görev olduğu açıkça kavranabildi. Hatta, o sırada, dünyada ve yurtta olan büyük olayların anlaşılması sayesinde, Parti, millî kurtuluş görevini bütün halk için hemen önde gelen görev olarak saptadı.

1939 sonlarında yapılan Merkez Komitesinin 6. toplantısı açık bir şekilde şunlara işaret etti: "Bugünlerde, durum değişmiştir. Bugün, Fransız emperyalizmi bir dünya savaşı hazırlamakta, rol almıştır. Çin-Hindi gibi sömürgeler üzerinde kurduğu, açıkça faşist militarist bir rejime dayanan egemenlik ve Japonlarla uzlaşarak, onlara teslim olma oyunu, Çin-Hindi halklarının karşısına can alıcı bir mesele çıkarmıştır. *Çin-Hindi uluslarının ölüm-kalım mücadelelerinde, Fransız emperyalizmini devirmek, kurtuluşu ve bağımsızlığı kazanmak için, beyaz ırkın olsun, sarı ırkın olsun yabancı saldırılarına birlikte karşı çıkmaktan başka bir yol yoktur.*'

Merkez Komitesinin 1941'de yapılan 8. büyük toplantısı Parti'nin Devrim önderliğindeki yön değişikliğini tamamladı ve millî kurtuluş devriminin somut siyasî programını çizdi. Toplantıda alınan karara göre, "bugün

için, Parti'nin sloganı *Çin-Hindi halklarını Japon ve Fransız boyunduruğundan kurtarmaktır.* Bu görevin yerine getirilmesi için, Çin-Hindi'ndeki bütün güçler birleştirilmelidir. Yurtlarını sevenler bir Cephe'de toplanacak ve bütün güçlerini millî bağımsızlık ve özgürlük için mücadelede ve Japon ve Fransız müstevlilerini ezmede birleştireceklerdir. Bütün parti ve sınıf güçlerinin, yurtsever devrimci grupların, dinî grupların ve Japonlara karşı savaşan bütün halkın ittifakı, Partimizin temel görevidir."

Bu karar yanısıra, Merkez Komitesi *Parti'nin yeni politikası'nı* yayınladı, toprak reformu şiarını geçici olarak geri aldı ve yerine faiz oranlarının ve toprak kiralarının azaltılması ve emperyalistlere ve Vietnamlı vatan hainlerine ait olan topraklara el konularak bunların köylülere dağıtılması şiarını koydu. Aynı zamanda, Vietnam'ın Bağımsızlığı için Birlik'in (kısaca, Viet Minh) ve çeşitli millî kurtuluş örgütlerinin kurulmasını kararlaştırdı.

Millî kurtuluş görevi üzerinde duran, Merkez Komitesinin 8. toplantısı kararı, son derece açıktı ve o günün şartlarına, her sınıfın ve her yurtsever tabakanın derin ve temel isteklerine uygundu. Bu sebepten dolayı, kısa zamanda Viet Minh, halkın yüce güçlerini bir araya getirdi ve geniş halk yığınlarının en güçlü siyasi örgütü haline geldi. Viet Minh'in programı halkın bütün kesimleri tarafından benimsendi. Viet Minh bütün ülkede tanındı. Merkez Komitesinin 8. toplantısında alınan karar, Ağustos Devriminin zaferi üzerinde belirleyici bir etki yapan, somut bir programdı.

O sıralarda, stratejik açıdan, feodal toprakağaları sınıfının açıkça devrimin hedefi olarak saptanmadığına işaret etmek gerekir. Teorik açıdan, millî kurtuluş, burjuva-demokratik devriminden ayrı olarak ele alınıyor-

du; hemen önde gelen görev bakımından, toprakağaları sınıfına fazla değer verildi ve Milli Güçbirliği Cephesi içinde işçi-köylü ittifakına fazla önem verilmedi. Bu hatalar, ileride Partimizin düşüncesi ve çalışması üzerinde etkili oldular; örneğin, iktidarın ele geçirilmesinin ve Direnme Savaşının ilk yıllarında anti-feodal hedefin ihmal edilmesine kısmen yol açtılar.

2. Ağustos genel ayaklanması zafere ulaştı, çünkü Parti Merkez Komitesi bir yandan yukarıda anlatılan devrimci görevdeki yön değişikliğini çizerken, öte yandan mücadele biçimlerindeki değişikliği tam zamanında yaptı ve düşmana karşı silâhlı ayaklanma için hazırlık meselesini ön plana çıkardı.

Düşmana karşı siyasî mücadeleden silâhlı mücadeleye geçiş, uzun bir hazırlık dönemini gerektiren, büyük bir değişiklikti. Eğer ayaklanma bir sanat ise, bu sanatın temeli, her aşamadaki siyasî duruma uygun mücadele biçimleri kullanmayı, her dönemde siyasî mücadele biçimleriyle silâhlı mücadele biçimleri arasında doğru bir ilişki kurmayı bilmektir. Başlangıçta, siyasî mücadele temel görev, silâhlı mücadele ikincil bir görevdi. Tedricen, hem siyasî mücadele, hem de silâhlı mücadele eşit derecede önem kazandı. Daha sonra, silâhlı mücadelenin baş rolü oynadığı döneme geçtik. Fakat bu dönemde bile, silâhlı mücadelenin ne zaman sadece bir bölgede, ne zaman bütün ülkede baş rolü oynadığını açıkça tayin etmemiz gerekti. Çalışmamız ve örgütlenme biçimlerimizle ilgili yol gösterici ilkeleri açıkça ortaya koymak için, mücadele biçimleriyle ilgili yol gösterici ilkeye dayanmak zorundaydık. O günkü durumda, düşmanla aramızdaki mücadele, son derece güç ve şiddetliydi. Mücadele ve örgütlenmedeki kılavuzluk doğru olmasaydı, yani hem kararlılık ve dikkatlilik hem de öznel şartları değerlendirmeyi bilmede ve devrimci güçlerle

karşı-devrimci güçleri karşılaştırmada kılavuz ilkeyi doğru olarak izlememiş olsaydı, mutlaka büyük güçlüklerle ve yenilgiyle karşılaşırdık. Silâhlı ayaklanma için hazırlıkta doğru önderlik, ayaklanmayı başlatma zamanı gelene kadar devrimci güçlerin sürekli ve zamanında gelişmesini sağlamak zorundaydı.

Merkez Komitesinin 8. toplantısında açıkça işaret edildiği gibi, "Güçleri bir ayaklanmaya hazırlamak için, Partimiz şunları yapmak zorundadır:

"1 — Millî kurtuluş örgütlerini geliştirmek ve sağlamlaştırmak.

"2 — Örgütleri kentlere, iş yerlerine, madenlere ve tarlalara yaymak.

"3 — Örgütleri devrimci hareketin hâlâ güçsüz olduğu bölgelere ve azınlık alanlarına yaymak.

"4 — Parti üyelerinin kararlılık ve fedakârlık ruhunu çelikleştirmek.

"5 — Parti üyelerinin her durumda yöneticilik görevlerini yerine getirebilmeleri ve şartlara göre davranabilmelerini sağlamak için gerekli yetenek ve tecrübeye sahip kılmak.

"6 — Küçük gerilla grupları ve asker örgütleri kurmak...."

V. İ. Lenin, devrimci mücadele, "bir darbeye değil, yığınların devrimci hareketine dayanmalıdır," diyordu. Düşmana karşı silâhlı ayaklanma hazırlıklarından ve ayaklanmadan söz etmek, yığınların siyasî hareketine önem vermiyeceğiz demek değildir; aksine, devrimci yığınların yürüttüğü derin ve geniş bir siyasî hareket olmaksızın ayaklanma, zafere ulaşamaz. Bundan dolayı, düşmana karşı silâhlı ayaklanmayı iyi hazırlamak için en önemli ve en zorunlu görev, yığınlar arasında propaganda yapmak ve onları örgütlemek, "millî kurtuluş örgütlerini geliştirmek ve sağlamlaştırmaktı". Ancak

güçlü siyasî örgütler temeli üzerinde, yarı-silâhlı örgütler kurulabilir; devrimci yığınlarla sıkı bağları olan gerilla grupları ve gerilla birlikleri örgütlenebilir; faaliyetleri ve gelişmeleri arttırılabilir.

İlk yıllarda, yığınların siyasî hareketi, yeteri kadar güçlü değilken ve düşman kuvvetleri hâlâ yıkılmaz gibi dururken, yığınların siyasî seferberliği, silâhlı ayaklanmaya hazırlığın temel görevi sayılmak zorundaydı. Yığınlar arasında propaganda ve örgütlenme, ülkenin her yerinde, özellikle belirleyici öneme haiz kilit noktaların da yürütüldü. Bir süre sonra Parti Merkez Komitesi, iki merkezi alan Bac Son-Vu Nhai ve Cao Bang olmak üzere, Viet Bac dağlık bölgesini silâhlı üs bölgesi olarak tayin etti. O günkü şartlar altında, silâhlı üsler gizli tutulmak, devrimci hareketin sağlam ve yığın örgütlerinin güçlü olduğu yerlerde kurulmak zorundaydı; yığınların siyasî örgütleri temeli üzerinde savunma-grupları ve savaşçı savunma-grupları[2] kuruldu. Bunlar daha sonra büyüyerek bölgesel silâhlı gruplar ya da tamamen veya kısmen üretimden bağımsız silâhlı müfrezeler ve giderek daha büyük gerilla birlikleri halini aldılar. Yeraltında çalışan takımlar, yeraltı askerî takımları, silâhlı baskın takımları, yerey silâhlı gruplar ve müfrezeler zamanla ortaya çıktı. Faaliyetler için en uygun kılavuz ilke, *silâhlı propaganda* idi;[3] *siyasî faaliyetler, askerî faaliyetlerden daha önemli ve savaşmak, propagandadan daha önemsizdi,* silâhlı faaliyetler, siyasî üsleri korumak, sağlamlaştırmak ve geliştirmek için kullanılıyordu. Siyasî üsler bir kere sağlamlaştırılıp geliştirilince, bir adım daha ileri giderek yarı-silâhlı ve silâhlı kuvvetlerin sağ-

[2] Savunma kuvvetleri köyde düzeni ve kamu güvenliğini sağlar ve ancak son safada çarpışmalara katılırlar. Savaşçı savunma kuvvetleri düşman köye gelir gelmez, düşmanla savaşa tutuşmak görevindedir.

[3] Silâhlı birlikler tarafından yürütülen propaganda.

lamlaştırılması ve geliştirilmesine geçtik. Propaganda faaliyetlerinin merkezî noktaları ve vatan hainleri bakımından bütün bunlar, büyük bir gizlilik içinde olmak zorundaydı. Askerî saldırılar, son derece gizli tutuldu ve büyük bir hızla yürütüldü. Hareketleri bir hayalet gibi olmak zorundaydı. Geniş yığınlar için legal mücadele yolu açık tutuldu. O sıralarda devrimci iktidarın kurulması zamanı gelmemişti. Yığınların millî kurtuluş örgütlerine katıldıkları bölgeler vardı ve köylerdeki Viet Minh komiteleri, devrimci iktidarın yeraltı örgütü olarak yığınlar arasında büyük itibara sahipti. Fakat bu bölgelerde bile, düşmanı devirmek değil, onu kendi saflarımıza kazanıp, ondan yararlanmak zorundaydık. Parti Merkez Komitesi Bac Son-Vu Nhai bölgesindeki millî kurtuluşçu silâhlı kuvvetlere, bu ilkeye uygun emirler verdi. Yine bu ilkeye uygun olarak, Başkan Ho Şi Minh, özellikle Vietnam Kurtuluşçu Silâhlı Propaganda Birliği'nin kurulması için verdiği emirlerde, Cao Bang-Bac Can'daki silâhlı örgütler için silâhlı propagandanın kılavuz ilkesine işaret etti. Tecrübeler göstermiştir ki, silâhlı ayaklanma için hazırlığın ilk döneminde yukarıda sözü edilen kılavuz ilkeler gereği gibi kavranamamış olsaydı, devrimci hareket sık sık geçici güçlükler ve kayıplarla karşılaşacak, böylelikle silâhlı ayaklanma için hazırlık engellenecekti.

9 Mart 1945'deki Japon darbesi ile durum büyük değişikliklere uğradı. Fransız faşistleri çöktü. Vietnam halkının en önde gelen düşmanı, Japon faşizmi, Çin-Hindindeki egemenliğini sağlamlaştırmak için henüz yeteri kadar zaman bulamamıştı ve çeşitli savaş alanlarında ardı ardına yenilgilere uğramaktaydı. Parti Merkez Komitesi, Japon darbesinin doğurduğu yeni siyasî bunalımı tam zamanında ve çok açıkça gördü ve "genel ayaklanmanın bir önşartı olarak, millî kurtuluş için Japonlara

karşı güçlü bir hareketin seferber edilmesi"ne emir verdi. Şartlar olgunlaştığında genel ayaklanmaya geçmek için hazırlıklar yapıldı. Parti Merkez Komitesi "direnme merkezlerini elde tutmak için gerilla savaşının geliştirme" politikasını çizdi, bütün silâhlı kuvvetleri tek bir kumanda altına soktu ve gerillaların faaliyette bulunduğu bölgelerde devrimci iktidarı kurdu. Yığın merkezlerinin güçlü olduğu yerlerde, iktidar gizli olarak kullanıldı.

Cao Bang-Bac Can'dan Thai Nguyen-Tuyen Quang'a kadar ve orta Vietnam'daki birkaç yerde Kurtuluşçu Silâhlı Propaganda birlikleri ve Millî Kurtuluş birlikleri illere saldırdılar ve devrimci iktidarı oralarda da kurdular. Japonların pirinç depolarına yapılan baskınlar her yerde arttı; Viet Minh'in seçme birlikleri kentlerin göbeğinde faliyete geçti. Savunma ve savaşçı savunma birlikleri, Halk komiteleri ve Kurtuluş komiteleri ağı bütün bölgelere yayıldı. Quang Ngai ilinde Ba To gerilla birliği doğdu. Bütün ülke için için kaynıyordu.

Nisan 1945'te, Kuzey Vietnam Askerî Toplantısı, devrimci silâhlı kuvvetleri Vietnam Kurtuluş Ordusu adı altında birleştirmeye karar verdi; direnme bölgeleri tesbit edildi ve Kuzey Vietnam Devrimci Askerî Komitesi örgütlendi. Haziran'da, hür bölge kuruldu; Viet Minh'in on-maddelik politikası hür bölgenin 6 ilinde her yerde uygulandı. Viet Minh gittikçe artan bir güç kazanıyordu. Hür bölgenin genişlemesi ve hızla yayılan Kurtuluş Ordusunun etkileri, bu fırsattan yararlanarak bocalayan unsurları devrimci güçler safına kazanmakta ve düşman saflarını karıştırmada halkımızı daha da cesaretlendirdi.

Mayıs 1945'ten sonra, silâhlı ayaklanma için hazırlık, şu özellikleri taşıyan yeni bir aşamaya girdi: *Japonlara karşı hareket bütün ülkede güçlendi, bölgesel geril-*

la savaşı başlatıldı; bölgesel devrimci iktidar ve Japonlara karşı mücadele üsleri kuruldu. Partimizin önderliği altmda, hareket, cesaretle ve sağlam adımlarla ilerledi.

3. Ağustos Genel Ayaklanması başarıya ulaştı, çünkü Parti Merkez Komitesi doğru olarak ve uzak görüşlülükle Genel Ayaklanmanın patlak verip başarı kazanması için gerekli şartları tesbit etti; şu halde, bu, bütün Partiyi ve tüm halkı seferber etmeye, yığınların kararlılık, cesaret, olumluluk ve yaratıcılık ruhunu geliştirmeye yarayacaktı.

J. Stalin, doğru zamanı tayin etmenin düşmana karşı savaşı başarıya ulaştırmak için zorunlu şartlardan biri olduğuna işaret etti: "Bunalımın doruğuna ulaştığı, öncünün sonuna kadar savaşmaya hazır olduğu, yedeklerin öncüyü desteklemek için hazır edildiği ve düşman saflarında azamî şaşkınlığın hüküm sürdüğü ana rastlamak üzere hesaplanan, belirleyici derebeyi indirme anının, savaşı başlatma anının seçilmesi."

Partimiz, Nghe-Tinh ve Nam Ki ayaklanmalarında kanlı tecrübeler edinmişti. Bütün bunlar, ayaklanma için doğru zamanın seçilmesi gerektiğini gösteriyordu. Bundan dolayı, daha 1941 yılmda Merkez Komitesinin 8. toplantısı, halkın ayaklanmaya yöneltilme zamanının şartlarını açıkça tespit etti: "Çin-Hindindeki devrim bir silâhlı ayaklanma ile sonuçlandırılmalıdır; silâhlı bir ayaklanmayı başlatmak için, şu şartların varlığı gereklidir:

"Millî Kurtuluş Cephesi bütün ülkede birleştirilmiştir;

"Yığınlar artık Fransız-Japon boyunduruğu altında yaşayamaz haldedir ve ayaklanmayı başlatmak için kendilerini feda etmeye hazırdırlar;

"Çin-Hindi'ndeki egemen çevreler, iktisadî siyasî

ve askerî bir bunalım içindedirler;

"Çin ordusunun Japon ordusu üzerindeki büyük zaferi, Fransız ya da Japon devriminin patlak vermesi, Pasifik'te ve Sovyetler Birliğinde demokratik cephenin kesin zaferi, Fransız ve Japon sömürgelerinde devrimci kaynaşma ve özellikle Çin veya İngiliz-Amerikan ordularının Çin-Hindi'ne çıkması gibi, nesnel şartlar, ayaklanma için elverişlidir."

Viet Minh Merkez Komitesinin Mayıs 1944'te, *Ayaklanma için hazırlık* ile ilgili olarak yayınladığı emir de, halkın ne zaman ayaklanması gerektiğini açıkça gösteriyordu:

"1. O anda düşman safları, aşırı bir şekilde bölünmüş ve korku içindedir.

"2. Millî kurtuluş örgütleri ve devrimciler, ayaklanıp düşmanı ezmeye kararlıdır.

"3. Geniş yığınlar ayaklanmayı olanca varlıklarıyla desteklerler ve öncüye yardım etmeye kararlıdırlar.

"Eğer ayaklanmayı doğru zamanda başlatırsak, millî kurtuluş için devrimimiz mutlaka zafere ulaşacaktır. Doğru fırsatı yakalamak ve halk yığınlarını tam zamanında ayaklanmaya yöneltmek için, hareketin damarlardaki atışını duymak ve yığınların duygu ve düşüncelerini bilmek, uluslararası durumu ve her dönemdeki durumu açıkça değerlendirmek konusunda her zaman uyanık olmalıyız."

Japon hükümet darbesinden sonra, 12 Mart 1945 tarihli tarihî emirde, Parti Merkez Komitesi, durumun birçok elverişli şartlar taşıdığını, fakat "ayaklanma için şartların henüz olgunlaşmamış olduğunu" uzak görüşlülükle tesbit ediyordu. Aynı zamanda, Merkez Komitesi, Müttefik kuvvetler Çin-Hindi'ne çıktığında ve Japonlar onları karşılamak için gerilerini savunmasız bıraktıklarında, ayaklanmayı başlatmak için en elverişli fırsatın

doğacağına işaret etti. Emir şunları ekliyordu: "Eğer Japonya'da devrim patlak verir ve halkın devrimci iktidarı kurulursa, ya da Japonya 1940'ta Fransa gibi işgal edilecek olursa ve Japon işgal ordusunun maneviyatı bozulacak olursa, o zaman, Müttefik kuvvetler ülkemize gelmemiş olsa bile, genel ayaklanmamız başlatılabilir ve zafer kazanılabilir." Devrim bütün ülkeye yayılmıştı. Uluslararası durum hızla değişti. 8 Ağustos 1945'te Sovyet Kızıl Ordusu Kuzeydoğu Çin'de saldırıya geçti ve birkaç gün içinde Japon Kwantung ordusu hezimete uğratıldı. Japon faşizmi son derece kritik bir durumdaydı ve şartsız teslim olmaya razıydı. O sırada, Tan Trao köyünde yapılmakta olan Parti'nin Millî Kurultayı, Viet Minh Genel Komitesi ile birlikte Genel Ayaklanmanın başlatılması ve tüm ülkede halk iktidarının kurulması için emir veren kararı aldı. Millî Ayaklanma Komitesi kuruldu. Daha sonra, Tan Trao'da yapılan Milli Halk Kurultayı, Başkan Ho Şi Minh önderliğindeki Demokratik Vietnam Cumhuriyeti Geçici Hükümeti demek olan Vietnam Millî Kurtuluş Komitesini kurdu.

Japonların teslim olmaları haberi, derhal bütün ülkeye yayıldı. Partinin emirlerini tamamen kavramış olarak ve Japon kuvvetlerindeki büyük maneviyat bozukluğundan, kukla hükümetin şaşkınlığından ve güvenlik kuvvetlerinin bocalamasından yararlanarak, mahallî Parti örgütleri ve Viet Minh örgütü, ayaklanma emrini beklemeden halkın iktidarı devralmasında önderliği derhal yüklendi. 11 Ağustos'ta Ha Tinh ilinde ayaklanma patlak verdi; 12 Ağustos'ta hür bölgede ayaklanma emri ilân edildi, Kurtuluş Ordusu birçok düşman üssüne saldırdı ve birkaç gün sonra Thai Nguyen'e girerek, bu bölgeyi kurtardı. 13 Ağustos'ta Quang Ngai ilindeki halk ayaklandı. 19 Ağustos'ta Başkent Hanoy'da büyük bir zafer kazanıldı; 23 Ağustos'ta Hue'de ve 25 Ağustos'ta

Saygon'da ayaklanma başarıya ulaştı. 29 Ağustos'ta Vietnam Kurtuluş Ordusunun ilk birliği, başkent Hanoy'a girdi. Bütün ülkede, kentlerde ve köylerde, milyonlarca halk, iktidarı, Japon faşistlerinden ve onların kuklalarından geri almak, emperyalistlerin ve feodalistlerin karşılarına çıkardıkları köstekleri parçalamak için ayaklandı. Halkın güçlü siyasi kuvvetlerine dayanmamız askerî ve yarı-askerî kuvvetlerimiz ve bozgun halinde olan Japon ordusunu tarafsızlaştırmadaki ustalığımız sayesinde, ayaklanmada çok az kan aktı ve ayaklanma hızla Kuzey'den Güney'e başarı kazandı. Halkın kuvveti karşısında, Bao Dai tahtı terketti ve Tran Trong kukla hükümeti teslim oldu. 2 Eylül'de geçici hükümet halkın karşısına çıktı. Tarihî Ba Dinh alanında, Başkan Ho, Bağımsızlık Bildirisini okudu. Vietnam Demokratik Cumhuriyeti doğdu. Bu, Güneydoğu Asya'da büyük bir tarihî olaydı.

Partimiz, uygun fırsattan yararlanarak, Ağustos Genel Ayaklanmasını zafere ulaştırdı. Eğer ayaklanma daha erken patlak vermiş olsaydı, hiç şüphesiz birçok güçlüklerle karşılaşırdı. Eğer daha sonra, Çan Kay-şek ve İngiliz orduları ülkemize geldiğinde patlak verseydi, çok tehlikeli bir durumda olurdu. Parti, halkı, Japonların teslim olmasından hemen sonra ve Müttefik kuvvetleri Çin-Hindi'ne varmadan önce iktidarı devralmaya yöneltti. Ayaklanmanın kazandığı büyük zaferin sebebi, zamanında başlatılmış olmasıydı.

Yukarıda sözü edilen dersler, Partimizin önderliği bakımmdan birer zafer, Ağustos Genel Ayaklanmasım zafere götüren öznel şartlardı. Elbette ki, Ağustos Genel Ayaklanmasımn zaferi, çok önemli nesnel şartlara da bağlıydı. Alman-İtalyan-Japon faşistleri karşısında Sovyet Ordusunun ve Müttefik kuvvetlerin büyük zaferi, dünyadaki ezilen ulusların kurtuluşu için olumlu şart-

lar yarattı. Ülkemizde, Ağustos ayaklanması günlerinde, devrim düşmanı büyük bir bunalım içine düştü. Fransa, Alman askerleri tarafından işgal edildikten sonra, Fransız sömürgecilerinin ülkemizdeki gücü ve nüfuzu önemli miktarda azaldı. O zaman, rakip müstevliler arasındaki keskin çelişmelerden dolayı, uzun süredir ülkemize egemen olan düşman, Japonlar tarafından yenilgiye uğratıldı. Dolayısıyla, Fransızlar tarafından kurulmuş olan feodal idare de bozuldu. 9 Mart'tan sonra, halkınızın baş düşmanı Japon faşistleri, birbirini izleyen yenilgilerden dolayı çok kritik bir duruma girdiler. Japon taraflısı kukla hükümet, sağlam bir temeli olmadığından, gittikçe büyüyen devrimci hareketle başa çıkamadı. Sovyet Ordusunun zaferi ve Japon faşistlerinin teslim olmasından sonra, Çin-Hindi'ndeki Japon ordusunun maneviyatı çöktü, ülkemizi köleleştirme hayalleri yıkıldı. Bu durumdan dolayı, devrimci yığınlar, Japonları tarafsızlaştırmayı başardılar. Bunun sayesinde, şiddetli bir direnme ile karşılaşılmadı ve Genel Ayaklanma hızla başarıya ulaştı. Yukarıda sözü edilen nesnel unsurlar sosyalist, demokratik ve barışçı güçlerin, özellikle Sovyet Ordusunun zaferinin, devrimimize olan büyük etki ve yardımını kanıtladı. Vietnam devriminin dünya sosyalist devriminin bir bölümü olduğunu, çağımızın bir sosyalist devrimler ve millî kurtuluş devrimleri çağı, emperyalizmin ve sömürgeciliğin çürümesi ve dağılması çağı olduğunu kanıtladı. Bu önemli nesnel şart, hiç bir şekilde, Partimizin doğru ve uzak görüşlü önderliğini ve Ağustos Genel Ayaklanmasının başarısındaki büyük rolünü küçültmez. Doğru önderliğin belirleyici rolünü görebilmek için, o sırada bizim ülkemizle Güneydoğu Asya'daki diğer birkaç ülkenin içinde bulundukları durumu karşılaştırmak yeter. Aynı Ağustos ayında ve aynı olumlu nesnel şartlar altında,

bu ülkelerdeki devrim, büyük zaferler kazanmak şöyle dursun, geriledi.

Ağustos Genel Ayaklanması, halkımız ve Partimiz için büyük bir zaferdi. *Bu, sömürge ve yarı-feodal bir ülke halkının, Partimiz önderliği altında başarılı bir ayaklanmasıydı. Uzun bir siyasî mücadeleden geçerek, ayaklanma-öncesi dönemde bölgesel bir silâhlı mücadele halini aldı. Sonunda, düşmanın büyük bir bunalım içinde olduğu bir zamanda, uygun fırsatı yakalıyarak ve silâhlı ve yarı-silâhlı kuvvetlerin desteği ile temelde yığınların siyasî gücünü kullanarak, kentlerde ve köylerde kahramanca ayaklandık, emperyalistlerin ve feodal beylerin egemenliğini kırdık ve halkın demokratik iktidarını kurduk. Ağustos Genel Ayaklanmasının başarısı, ezilen ulusların kurtuluş hareketinin, belirli tarihî şartlar altında, ayaklanma yoluyla zafere ulaşabileceğini kanıtlar.*

Tarihte ilk defa zayıf ve küçük bir sömürge halkı, yiğitçe ayaklanıp, kendisini emperyalistlerin ve onların uşaklarının zincirlerinden kurtardı. Ağustos Genel Ayaklanması, sömürgeciliğin yakın çöküşünü haber veren, İkinci Dünya Savaşı sırasında ve sonrasında, bütün dünyadaki millî kurtuluş hareketlerine önemli bir katkıydı.

II. — PARTİMİZ FRANSIZ EMPERYALİSTLERİNE VE AMERİKAN MÜDAHELECİLERİNE KARŞI UZUN SÜRELİ DİRENME SAVAŞINI BAŞARIYLA YÖNETTİ

Ağustos Devriminin zaferi ve Demokratik Vietnam Cumhuriyeti'nin kuruluşundan hemen sonra, İngiliz kuvvetlerinin yardımıyla, Fransız sömürgecileri, savaş çıkardılar ve ülkemizi yeniden işgal ederek, 23 Eylül 1945'te Saygon'a girdiler. Güneyli yurttaşlarımız sert bir şekilde direndiler. 19 Aralık 1946'da, bütün ulus çapında Direnme Savaşı başladı. Bu savaş, halkımızın Fransız

emperyalistlerine ve Amerikan müdahelecilerine karşı uzun, güç ve büyük kahramanlıklarla yürütülen kurtuluş savaşıydı. Bu direnme, dokuz yıl sürdü ve Dien Bien Fu'da ve Cenevre Konferansındaki büyük zaferimizle sonuçlandı. Çin-Hindi'nde barış, ülkemizin, Kamboçya'nın ve Laos'un bağımsızlığı, birliği, toprak bütünlüğü ve egemenliğine saygı temeli üzerinde yeniden kurulmuştur. Ülkemizin Kuzey'i tamamen kurtarılmıştır.

Direnme'nin başarılı dokuz yılı, halkımızın millî kurtuluş için seferberlik süreci içindeki tarihinin en şanlı sayfalarıdır. Parti önderliği altında halkımız, Nam Bo'da düşmana karşı ayaklandıkları günden Dien Bien Fu zaferine kadar, güçlü bir emperyalist ülkenin saldırgan ordusuna karşı savaştılar ve bu orduyu yenilgiye uğrattılar. Bu yazıda, Partimizin devrimci savaşı yönetmedeki önemli tecrübelerinden bazılarma işaret etmeğe çalışacağız.

1. Direnmemiz zafer kazandı, çünkü her şeyden önce Parti'nin Direnme savaşını kararlılıkla yürütmek için bütün halkı birleştirme politikası doğru bir politikaydı.

İkinci Dünya Savaşınm başlangıcında olduğu gibi, Parti'nin ileri sürdüğü politika, ülkemizi kurtarmak için silâhlı ayaklanmaya hazırlıktı. 1945-1946 yıllarında, demokratik cumhuriyetçi rejimin kurulmasından hemen sonra, Parti, Ağustos Devriminin ve yeni kazanılmış bağımsızlığın başarılarını güvenlik altına almak için, Direnme savaşmı kararlı bir şekilde yürütmede tüm halkı birleştirme politikasım izledi.

Devrimin zaferinden sonra, Parti, Fransız sömürgecilerinin saldırı tehlikesini açıkça gördü. Bağımsızlık Bildirisi ve Bağımsızlık Yemini'nde bile, Parti, halkı uyanık olmaya çağırdı ve anavatanı savunmak için hazırladı.

Halk iktidarmın henüz yerleşmediği ve her alanda

büyük güçlüklerle karşı karşıya olduğumuz bir sırada, Saygon'da, Fransız sömürgecilerinin saldırgan savaşı patlak verdi. Ülkemiz hiç bir zaman bu kadar çok sayıda yabancı ordunun boyunduruğu altında bulunmamıştı. Japonlar teslim olmuşlardı, ancak silâhları hâlâ ellerindeydi. Kuzey'e giren Çan Kay-şek ordusu, halk iktidarını devirmek için Viet Nam Quoc Dang'a[4] elinden gelen yardımı yaptı. Güney'de, İngiliz orduları ülkeyi, 16. enleme kadar işgal altına aldılar ve Fransız sömürgecilerine saldırgan savaşlarını yaymada yardımcı oldular.

Partimiz, Nam Bo'daki halkı, Fransız sömürgecilerine karşı direnme savaşına soktu. Bütün güçlerin baş düşmanı hedef almasını sağlamak için Parti, daha çok dost ve daha az düşman kazanma politikasını izledi, millî güçbirliği cephesini genişletmeye çalıştı, (kısaca Lien Viet adı verilen) Vietnam Millî Güçbirliği Cephesi'ni kurdu, birleştirilebilen bütün güçleri birleştirdi, tarafsızlaştırılabilen bütün güçleri tarafsızlaştırdı ve ayırdedilebilen bütün güçleri birbirinden ayırdetti. Aynı zamanda, iktidarı sağlamlaştırdı, silâhlı kuvvetleri geliştirdi ve sağlamlaştırdı, Millî Meclisi seçti ve Direnme için koalisyon Hükümetini kurdu.

Dış politikasmda Partimiz, her yoldan Çan Kay-şek ordusu ile bir dostluk politikasını gerçekleştirmeye ve her türlü çatışmadan kaçınmaya çalıştı. Baş düşman olan Fransız saldırgan sömürgecileri ile mücadelesinde Partimiz, bir yandan Nam Bo'daki halka ve orduya, saldırgan orduya karşı, kararlı bir şekilde direnmeyi yönetti, tüm halkı Güney'i desteklemede ellerinden gelen yardımı yapmak üzere seferber etti, Güney'e asker yolladı ve aynı zamanda savaşın yayılması ihtimaline karşı, faal bir şekilde direnmeye hazırlandı. Öte yandan,

[4] Vietnam Kuomintangı.

Fransız ve Çan Kay-şek kuvvetleri arasındaki çelişmelerden yararlanmak ve bir sözleşme yaparak barışı korumak için Fransız Hükümeti ile görüşmelerde bulunmak konusunda hiç bir fırsatı kaçırmadı.

Ön Sözleşmenin 6 Mart 1946'da bizim kuvvetlerimizle Fransız kuvvetleri arasında imzalanması, bu doğru politika ve strateji'nin bir sonucuydu. Verdiğimiz tavizden dolayı, Fransız ordusu, Çan Kay-şek askerlerinin yerini almak için Kuzey Vietnam'da belirli yerlere asker sokabilecekti. Buna karşılık Fransız Hükümeti, Demokratik Vietnam Cumhuriyetinin Fransız Birliği içinde, kendi hükümetine, ordusuna, parlamentosuna, maliyesine, vb. sahip olan özgür bir illke olduğunu tanıdı. Böylelikle, Çan Kay-şek'in 200.000 askerini ülkemizden çıkarmayı başardık. Bundan sonra, hâlâ sınır bölgesindeki beş ili ve Kuzey Vietnam'ın Orta bölgelerini işgal altında bulunduran, karşı-devrimci Viet Nam Quoc Dan Dang ordusu da ortadan kalktı. Demokratik cumhuriyetçi rejim güçlendi.

Ön Sözleşme'yi yaparken, "ilerlemek için barış" politikasını izlemiştik. Sözleşmenin imzalanmasından hemen sonra, barış hayallerinin sömürgecilerin gerici olanları karşısındaki uyanıklığımızı kısmen azalttığı bir dönem geldi. Fakat genel olarak Parti, bir yandan kuvvetlerimizi arttırırken, düşmanın oynayacağı oyunlarla başa çıkmaya hazır olarak, barışı sağlamlaştırmak için çaba harcamaya devam etti. Bir yandan, imzalanmış olan sözleşmeye bağlı kaldı, bir yandan da bu sözleşmeyi kundaklayan düşmanın bütün davranışlarına karşı bir savunma mücadelesini kararlı bir şekilde yürüttü. Fransız sömürgecilerinin oyunları, her geçen gün daha açık bir şekilde ortaya çıkıyordu. Biz taviz verdikçe, onlar sözleşmeyi daha çok çiğnediler. İmzalamış oldukları sözleşmeyi açıkça yırttılar, geçici olarak işgal edilmiş

Güney'deki bölgelerde temizlik harekâtlarına başladılar, provokasyonlara giriştiler, adım adım Hayfong ve başkent Hanoy dahil sayısız yerlerde bizim haklarımıza tecavüz ettiler. Ülkemizi tamamen işgal etmek için ellerinden geleni yaptılar. Bundan dolayı, barışı koruma imkânlarının tamamen ortadan kalktığını gören Parti, bütün halkı Direnme Savaşma çağırdı.

Partimizin ve hükümetimizin barış politikasını sürdürmek için ellerinden geleni yaptıklarını, fakat Fransız sömürgecilerinin ülkemizi bir kere daha işgal etmeye kararlı olduklarını, gerçekler halkımıza açıkça gösterdi. Anavatanı korumak için silâha sarılmaktan başka çıkar yol kalmadığı açıktı. Bütün olaylar, Fransız halkına ve bütün dünyanın barışsever halklarına barış içinde yaşamak istediğimizi, fakat Fransız sömürgecilerinin kararlı bir şekilde savaşı kışkırttıklarını açıkça göstermişti. Bundan dolayı halkımızın Direnme Savaşı, Fransa'daki ve bütün dünyadaki geniş yığınlardan gittikçe daha büyük sevgi ve destek kazandı.

Partimizin direnme politikası, saldırganlara olan kızgınlıkları doruğuna varan yığınların isteklerine uygun, doğru bir politika idi. İşte bu sebepten dolayı, Başkan Ho'nun direnme savaşına çağrısına cevap olarak, ordumuz ve halkımız güçlüklerden ve fedakârlıklardan kaçmadı. Tek bir vücut olarak, Direnme Savaşını zafere ulaştırmaya ve saldırganları yoketmeye kararlıydılar.

2. Partimiz bütün direnme savaşı boyunca, millî demokratik devrim çizgisine bağlı kaldı ve böylelikle halk savaşını yürütmede ve düşmanı yenilgiye uğratmada başarıya ulaştı.

Halkımızın yaptığı Direnme Savaşı, millî demokratik devrimin silâhlı mücadele ile devam ettirilmesiydi. Bundan dolayı, Direnme Savaşını yönetmede millî demokratik devrim çizgisine sıkı sıkıya bağlı kalmak, çok

önemli bir meseleydi.

Yukarıda söylendiği gibi, Vietnam, başlangıçta bir sömürge ve yarı-feodal illkeydi. Toplumumuz Ağustos Devriminin bir sonucu olarak büyük değişiklikler geçirdi. Emperyalist egemenliği devrilmişti. Feodal toprakağaları sınıfının en gerici kesimini temsil eden emperyalist uşaklarının, kral ve mandarinlerin iktidarı devrilmişti. Ancak, bu sınıf, toplumumuzda hâlâ yaşıyordu ve toprak meselesi sadece kısmen çözümlenmişti.

Fransız sömürgeci ordusu, saldırgan savaşı yeniden alevlendirdi. Halkımızla emperyalizm arasındaki temel çelişme, en keskin biçimiyle yeniden ortaya çıkı. Saldırgan düşman kimdi? Şüphesiz, Fransız emperyalistleri. Başlangıçta, Fransız hükümetinde ilerici unsurların bulunmasından dolayı ve taktik zorunluluk gereği, düşman olarak Fransız gerici sömürgecilerini gösterdik. Fakat sonra, özellikle 1947'den itibaren, Fransız hükümeti tamamen gerici oldu; saldırganlar, tüm halkımızın düşmanı olan ve ülkemizi işgal eden Fransız emperyalistleriydi. Bu durumda, millî unsur, birinci derecede önemliydi. Fransız emperyalizmiyle savaşmak için tüm ulusu, bütün devrimci sınıfları, yurtsever unsurları birleştirmek, Ulusal Güçbirliği Cephesini güçlendirmek ve genişletmek zorunluydu. Partimiz, halkı birleştirme politikasında büyük başarılar kazandı. Başkan Ho Şi Minh'in ortaya attığı "Birlik, birlik ve geniş birlik - zafer, zafer ve büyük zafer" şıarı, büyük bir gerçek halini aldı. Ülkemizdeki anti-emperyalist Ulusal Güçbirliği Cephesi, bir sömürgedeki en geniş millî cepheye örnek oldu.

Komünist Partisi önderliğinde millî kurtuluş için devrim, demokratik devrim çizgisinden asla sapmadı. Anti-emperyalist hedef, diğerinden daha önemli olduğu halde, daima anti-feodal hedefle birlikte yürütüldü.

Vietnam, geri bir tarımsal ülkeydi ve nüfusun büyük bir çoğunluğu köylüydü. İşçi sınıfı, devrimi yöneten sınıf, köylü ise anti-emperyalist ve anti-feodal ruhla dolu olarak devrimin temel kuvvetidir. Direnme Savaşını yürütürken, düşmanı kentlerde kuşatmak ve giderek kentleri kurtarmak için gerilla savaşında, üslerimizi köylerde kurduk. Bundan dolayı, uzun Direnme Savaşını zafere doğru götürmek için, köylü meselesine ve anti-feodal meseleye gerekli ilgiyi göstermek özellikle önem taşıyordu.

Köylü gücünü seferber etmek için, Partimiz, Direnme Savaşı sırasında anti-feodal meseleyi nasıl çözümledi? Ağustos Devriminde, kral ve mandarinlerin iktidarını devirdikten sonra, birkaç vatan haini cezalandırıldı, toprakları köylülere dağıtıldı. Sömürgecilerin toprakları da geçici olarak köylülere verildi. Fransız emperyalistleri ülkemizi yeniden işgal ettikten sonra, emperyalistlerle feodal toprakağaları sınıfının en gerici kesimi arasındaki anlaşma giderek şekillendi. O sırada toplumumuzdaki temel çelişme, bir yanda ulusumuz ile halkımız, öte yanda Fransız emperyalistleri ve onların uşakları, gerici feodal beyler arasındaki çelişmeydi. Buna uygun olarak, "Gerici sömürgecileri ve vatan hainlerini temizlemek için" şiarını ortaya attık. Bunun sonucunda, Direnme Savaşının henüz ilk yıllarında, toprakağaları sınıfının en gerici unsurlarından birkaçı, yerli kukla yönetime ve vatan hainlerine karşı yapılan harekât sırasında baskı altına alındı. Bunların ve ülkede bulunmayan toprakağalarının toprakları ya derhal dağıtıldı, ya da köylülerin denetimi altına konuldu. Böylelikle, pratikte, anti-feodal hedef yürütüldü.

Ancak, millî kurtuluş için devrimin kapsamı kavramındaki bulanıklıktan dolayı, daha 1941'de, Direnme Savaşının ilk yıllarında, kafalarımızda olduğu ka-

dar izlediğimiz politika'da da, anti-feodal görev ihmal edildi ve köylü meselesine gereken önem verilmedi. Ancak 1949-1950'de bu mesele, daha açık bir şekilde ortaya kondu. 1952-1953'te Partimiz, yığınları toprak kiralarında köklü bir azaltma için seferber etmeye ve, "toprağı işleyene toprak" şiarını kullanarak, toprak reformunun yapılmasına karar verdi. Bu şekilde, milyonlarca köylünün direnme duygusu güçlendirildi, işçi-köylü ittifakı kuvvetlendirildi, Ulusal Güçbirliği Cehpesi'nin safları sıkılaştırıldı, idare ile ordu sağlamlaştırıldı ve direnme faaliyetleri yoğunlaştırıldı. Toprak reformunda hatalar yapıldı, ancak bunların çoğu, barışın geri gelmesinden sonra işlendi ve Direnme Savaşı üzerinde bir etkide bulunmadı. Toprak reformunun sadece Kuzey'de değil, Güney Vietnam'da da yapıldığını, 1951'den sonra toprağın köylülere dağıtıldığını eklemek gerekir. Direnme savaşı sırasında toprak reformunun yapılması, Partimizin yaratıcı nitelikte doğru bir politikasıydı.

Geriye doğru baktığımızda, genel olarak Partimiz, bütün Direnme süresince ınillî demokratik devrini çizgisine bağlı kalmıştır. Bunun sayesinde, halkımızı halk savaşını başlatmak için seferber etmede, saldırganları yenmek için halkın büyük gücünü kullanmada başarıya ulaştık.

Ulus çapındaki Direnme Savaşının tam başlangıcında, Parti, "bütün ulusun Direnme Savaşı, bütün gücümüzle Direnme Savaşı" için talimatlarını yayınladı. Bu, halk savaşının temel muhtevası idi. Direnme yıllarının mücadeleleri içinde, özellikle gerilla savaşının başlatılması ve köylü meselesinin gerekli olduğu gibi millî meseleye bağlı olarak ele alınmasından sonra, bu muhteva daha zengin ve daha somut bir hal aldı.

Direnme savaşının siyasî hedefi, millî bağımsızlık ve toprak olduğundan ve bu, onların derin ve temel is-

teklerine uygun olduğundan, halk, saldırganları temizlemek ve ülkeyi kurtarmak için ayaklandı. Başkan Ho Şi Minh şu çağrıda bulundu: "Cinslerine, yaşlarına, inançlarına, siyasî eğilimlerine ve milliyetlerine bakılmaksızın bütün Vietnamlılar, Fransız sömürgecileriyle savaşmak ve ülkeyi kurtamak için harekete geçmelidirler. Silâhları olanlar silâh kullansınlar, kılıçları olanlar kılıç kullansınlar ve kılıçları dahi olmayanlar kazma, kürek ve sopa kullansınlar. Ülkeyi kurtarmak için herkes sömürgecilere karşı elinden geleni yapmalıdır." Vietnam halkı Başkan Ho Şi Minh'in çağrısına cevap verdi ve milyonlar tek bir vücut halinde Direnme savaşını yürütmek, düşmanı yoketmek ve ülkeyi kurtarmak için harekete geçti. Bu halk savaşı, kuvvet bakımından, temelinde bir köylü savaşıydı. Köylüler uzun bir süredir Parti'nin bayrağı altında savaşmışlar; Ağustos Devriminde iktidarı ele geçirmek için ayaklanmışlar ve uzun ve güç Direnme Savaşı süresince büyük ve önemli bir rol oynamışlardı.

Gerçekte, Direnme Savaşımız, bir halk savaşıydı. Cephede askerler düşmanı yoketmek için savaşırken, cephe gerisinde halk, askerleri beslemek, cepheye hizmet etmek için —köylüler tarlalarda, işçiler silâh fabrikalarında—, üretimi artırmak için çalıştılar. Halkın silâhlı kuvvetleri, düzenli ordu, bölgesel birlikler ve gerilla birlikleriydi. "Bütün ulus silâhlı" şiarı ile her fert bir asker, her köy bir kale, her Parti şubesi ve her Direnme komitesi bir kurmaydı. Hür bölgede ve daha çok düşman işgali altında olan bölgelerde durum buydu.

Halkımızın Direnme Savaşı, tüm güçlerin seferber olduğu bir Direnme Savaşıydı. Sadece askerî alanda değil, siyasî, iktisadî ve kültürel alanlarda da savaştık. Siyasî alanda, yurdumuzda halkın eğitimini ve seferberliğini arttırmak, durmaksızın millî dayanışmayı güçlen-

dirmek ve düşmanın halkımızı bölmek ve aldatmak için çevirdiği bütün dolapları kırmak zorundaydık. Dış politika alanında, dünyadaki bütün ilerici halkların desteğini kazanmak, özellikle Fransız halkının ve Fransız sömürgelerindeki halkların bu pis savaşa karşı olan mücadeleleri ile yakın işbirliği kurmak için çaba harcamak gerekliydi. İktisadî alanda, uzun Direnme Savaşını yürütebilmek için bir Direnme Savaşı ekonomisi kurmak, üretimi arttırmak, kendi kendine güveni ve kendi kendine yeterliği gerçekleştirmek konularmda büyük çaba harcanmalıydı. Aym zamanda, düşmanın ekonomisini kundaklamak, insan gücümüzü ve zenginliklerimizi elde etmek "savaşı beslemek için savaştan yararlanmak" için yaptığı planları bozmak konusunda, elimizden geleni yapmak zorundaydık. Kültürel alanda, yığm niteliğine bürünmüş Direnme kültürünü geliştirmek, yurtseverliği ve düşmana olan nefreti yükseltmek zorundaydık. Aym zamanda, hür bölgelerde uygarlık düşmanı kültürün etkisini silmek için mücadele etmek, işgal altındaki bölgelerde düşmanın aşağılık kültürüne karşı savaşmak, düşmanın karşı-propagandasını parçalamak, bütün halkın Direnme Savaşını yürütmedeki güvenini ve kararlılığını korumak ve artırmak zorundaydık.

Partinin önderliği altında, halk yönetimi, insan gücünün ve zenginliklerin Direnme için harekete geçirilmesinde önemli bir rol oynadı. "Her şey cephe için, her şey zafer için" ulusumuzun şiarı idi ve halkımızın Fransız emperyalistlerini ve uşaklarım devirmek, ülkeyi kurtarmak ve bağımsızlığımızı ve topraklarımızı geri almak için sonuna kadar savaşmak üzere bütün güçleri birleştirmek konusundaki kararlılığını gösteriyordu. Halk savaşının şiarı bu idi.

3. Partimiz doğru stratejik kılavuz ilkeyi: uzun süreli direnme savaşı, kendi güçlerine dayanma, ve şart-

lara uygun mücadele ilkesini: gerilla savaşını ve giderek hareketli savaşa geçişi, ortaya koydu.

Direnme Savaşını başlatarak, Partimiz, düşmanın ve bizim kuvvetli ve zayıf noktalarımızı doğru olarak değerlendirdi ve stratejik ilkemizi tayin etmek için kuvvet dengesini ve düşmanın stratejik planlarını açıkça gördü.

Düşman, İkinci Dünya Savaşından sonra çok zayıflamış olan emperyalist bir devlet, bizimle karşılaştırıldığında hâlâ çok güçlü idi. Dahası, en modern silâhlarla donatılmış, malzeme bakımından zengin ve saldırgan savaşlarda tecrübe kazanmış profesyonel bir orduya sahipti. Zayıf noktası, savaşının haksızlığı idi. Bunun bir sonucu olarak, içten bölünmüştü, kendi ülkesinin halkı tarafından sevilmiyordu ve dünya kamu oyunun desteğine sahip değildi. Düşman ordusu başlangıçta güçlüydü, fakat mücadele azmi gittikçe çökmekteydi. Fransız emperyalizmi diğer zayıf noktalara ve güçlüklere sahipti: sınırlı insan gücüne ve zenginliğe sahipti; yürüttükleri pis savaş kendi yurttaşları tarafından mahkûm edilmişti, vb..

Bize gelince, ülkemiz bağımsızlığını yakın bir tarihte yeniden kazanmış, bir sömürge ve yarı-feodal ülkeydi. Bundan dolayı, bütün alanlarda kuvvetlerimiz henüz toplanmamıştı, ekonomimiz geri ve tarımsaldı, ordumuzun mevcudu azdı, eskimiş silâhlara sahipti, ve denenmemiş gerilla birliklerinden meydana geliyordu, malzememiz yetersizdi ve elemanlarımız tecrübesizdi. Kuvvetli olduğumuz nokta, Direnme Savaşımızın haklı bir savaş oluşuydu. Bundan dolayı, bütün halkı birleştirmeyi başardık. Halkımız ve askerlerimiz düşmanla mücadelede kendilerini feda etme ruhuyla doluydu ve bütün dünya halklarının sevgi ve desteğine sahipti.

Uzun Direnme Savaşında iki tarafın temel özellik-

leri bunlardı. Bu özellikler, düşmanın kuvvetli noktalarının bizim zayıf noktalarımız olduğunu, bizim güçlü noktalarımızın onun zayıf noktaları olduğunu gösteriyordu, ancak düşmanın kuvvetli noktaları geçici iken bizim kuvvetli noktalarımız temel dayanaklarımızdı.

Yukarda işaret edilen özelliklerden dolayı, *düşmanın stratejik ilkesi hızla saldırmak ve hızla kazanmaktı.* Savaş uzadıkça, güçlü noktaları zayıflıyacak, zayıf noktaları daha da zayıflıyacaktı. Bu stratejik ilke, Fransız emperyalistlerinin İkinci Dünya Savaşından sonra çok zayıflayan sınırlı kuvvetleriyle çelişme halindeydi. Dolayısıyla, ülkemizi işgal etme tasarılarında, hızla saldırmak ve hızla kazanmak planlarıyla, adım adım işgali ve hatta ek kuvvetler sağlamak için zaman kazanma politikası güderek bizimle görüşmelere girmeyi birleştirmek zorunda kaldılar. Zayıf noktalarından ileri gelen güçlüklere ve engellere rağmen, fırsat buldukça, savaşı çabuk bir zaferle bitirmek ümidiyle derhal hızla saldırmak ve hızla kazanmak planlarını uyguladılar. Savaşın başlangıcından itibaren, Fransız sömürgecileri, Güney Vietnam'ın işgalini ve "pasifleştirilmesi"ni birkaç haftada tamamlamak tutkusuna sahiptiler. Ulus çapında Direnme Savaşı başladı. Kentlerdeki kuvvetlerimizi temizleme teşebbüslerinin yenilgiye uğraması üzerine, askerlerini toparlamak konusunda ellerinden geleni yaptılar ve, kesin bir başarı kazanmak için yönetici organlarımızı ve temel kuvvetlerimizi yoketmek umuduyla Viet Bac'da büyük bir saldırıya geçtiler. Viet Bac'daki saldırı yenilgiye uğratıldı; düşman, savaşı uzatmak ve gerisindeki bölgeleri "pasifleştirmek" işine dönmek zorunda bırakıldı. Ancak henüz hızla saldırmak ve hızla kazanmak stratejik planından vazgeçmemişti. Ardı ardına generallerin değiştirilmesi, özellikle General Navarre'ın Çin-Hindi'ne gönderilmesi, hep saldırgan savaşı süratle sona

erdirmek için kesin darbeler indirilmesini amaçlıyordu.

Düşmanın ve bizim kuvvetli ve zayıf noktalarımızı açıkça görerek, düşmanın stratejik planıyla başa çıkmak için, *Partimiz uzun süreli Direnme Savaşı kılavuz ilkesini tesbit etti.* Geçici olarak üstün durumda olan bir düşman karşısında halkımız, hızla saldırmak ve hızla kazanmak imkânına sahip değildi; aksine, eksikliklerini gidermek ve düşmanın zayıf noktalarını arttırmak için zamana muhtaçtı. Direnmenin güçlerini seferber etmek, örgütlemek ve arttırmak, düşman kuvvetlerini yıpratmak, kuvvet dengesini zamanla tersine döndürmek, güçsüzlüğümüzü kuvvete dönüştürmek ve gittikçe Direnmemizi daha elverişli hale getiren uluslararası durumdaki değişmelerden yararlanmak ve giderek düşmanı yenmek için zamana ihtiyaç vardı.

Uzun süreli bir devrimci savaşın genel kanunu, genellikle savaşın üç aşamalı olmasıdır: savunma, denge ve karşı saldırı. Temelinde, genel yönleriyle, Direnme Savaşımız da bu genel kanunu izledi. Elbette ki, gerçek savaş alanlarında daha canlı ve daha karmaşık bir şekilde görüldü. 'Uzun süreli savaş' kılavuz ilkesini uygulayarak düşman askerlerini yıpratmak ve denetim altına almak için bir süre savaştıktan sonra, kuvvetlerimizi korumak ve köylerdeki üslerimizi savunmak amacıyla, kentlerden köylere doğru stratejik bir geri çekilme yaptık. Viet Bac'da düşman saldırısının yenilgiye uğramasından sonra, durum gittikçe dengelendi. 1950'den sonra, mahallî karşı-saldırı harekâtları başarılı bir şekilde yürütülmeye başlandı ve kuzey cephesinde inisiyatif bizim elimize geçti. 1954 başlarındaki Dien Bien Fu harekâtı, Direnme savaşını büyük bir zaferle sonuçlandıran bir karşı saldırıydı.

Herkesin, 'uzun süreli savaş' stratejik kılavuz ilkesini kavramasını mümkün kılmak, sadece askerî ve ikti-

sadî bir örgütlenme işi değil, Parti içinde ve halk arasında Direnme Savaşı yıllarında birçok kereler ortaya çıkan hatalı eğilimlere karşı mücadele ve ideolojik eğitim süreciydi. Bu hatalı eğilimler, ülkemiz küçük, nüfusumuz az, ekonomimiz geri ve silâhlı kuvvetlerimiz genç ve zayıf olduğundan, uzun süreli Direnme Savaşı yürütmek şöyle dursun, düşmanın karşısına bile çıkamıyacağımızı varsayan, kötümser bozgunculuktu. Bunlar öznelcilik (subjectivism), sabırsızlık, Direnme Savaşının başlangıcında, temel kuvvetimizi korumak için kuvvetlerini geri çekmeye yanaşmayan birkaç bölgenin harekât planlarında ve öznel ve nesnel şartların elvermediği bir sırada, 1950'de ortaya atılan genel karşı-saldırı planında görülen hızlı kazanma isteğiydi.

Parti bu hatalı eğilimleri düzeltmek, halkı eğitmek için elinden geleni yaptı ve halkın güçlüklerimizi ve lehimize olan unsurları açıkça görmesini ve tüm halkın savaşmak konusundaki kararlılığına sıkı sıkıya bağlı kalmasını sağladı. Yoldaş Truong Chinh tarafından yazılan *Direnme Savaşı Kazanacaktır* adlı kitapçık, Direnme Savaşı çizgisinin ve Parti politikasının tam bir kavranışına önemli bir katkı oldu. Burada, Merkez Komitesinin 1951'deki 1. Toplantısında alınan ve bütün Partiye "Direnme Savaşımızın uzun ve zorlu bir mücadele" olduğunu ve "sadece kendi güçlerimize dayanabileceğimizi" hatırlatan kararların büyük etkisi üzerinde durmak gerekir. Partideki ve ordudaki ideolojik yeniden biçimlendirme kampanyaları ve Merkez Komitesinin talimatlarına uygun olarak yürütülen halk arasında propaganda faaliyetleri, halkın uzun Direnme Savaşını yürütmek konusundaki kararlılığını sağlamlaştırdı, nihaî zafere olan inançlarını arttırdı ve uzun süreli ve kendi güçlerine dayanan Direnme Savaşı kılavuz ilkelerinin yığınların bilincine derinlemesine nüfuz etmesini mümkün

kıldı.

Uzun süreli bir Direnme Savaşı yapmak için, *kendi kendine güven* duygusunu yüceltmek zorundaydık. Direnmenin ilk yılları sırasında, halkımız, her taraftan kuşatılmış bir halde mücadele etmek zorunda kaldı; bu durumda, kendi kendine güven hayati bir meseleydi. Halkımızın düşmanla başa çıkmak için kendi güçlerine dayanmaktan başka çıkar bir yolu yoktu. Kendi kendine güven duygusunu yücelterek askerlerimiz, halkın üzerindeki yükü hafifletmek amacıyla malzemelerini savaş alanlarında elde ettiler, kendilerini silâhlandırmak için düşmanın silâhlarını ele geçirdiler, cephane konusunda iktisatlı davrandılar, dayanıklılıklarını geliştirdiler, güçlükleri yendiler, üretimde görev aldılar, ihtiyaçlarını asgariye indirler. Halkımız, kendilerinin ve cephenin ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla geri hatlarımızı güçlendirmek, Direnme ekonomisini geliştirmek için çaba gösterdi. Halka başlıca ürünleri sağlamak amacıyla üretimi her bakımdan artırdık ve düşmanın iktisadî ablukasına karşı mücadele ettik. Geniş el sürülmemiş topraklar, besin maddeleri üretimini arttırmak için ekilmeye başlandı. Askerlere silâh sağlamak için çok sayıda silâh fabrikası kuruldu. Özellikle, Beşinci bölge ve Nam Bo'daki halk ve askerler kendi kendine güven duygusunu büyük çapta artırdılar, Direnme Savaşını son derece güç ve zor şartlar altında devam ettirmek için, ihtiyaçlarını kendi kendilerine temin etmede birçok başarı kazandılar.

Uluslararası durum lehimize olarak değiştiğinde, fakat hâlâ birçok güçlüklerle karşılaştığımız sırada, Partide ve halk arasında bir bekleme ve dış yardımlara güvenme psikolojisi doğmaya başladı. Bundan dolayı, bir yandan halkı uzun bir Direnme Savaşma ideolojik olarak hazırlamaya devam ederken, Parti, kendi kendimize

güven duygusunu güçlendirmeye ve uluslararası dayanışma ve desteğin önemli olduğunu, fakat ancak kendi güçlerimize dayanarak halkımızın kurtuluş için mücadelesinin zaferini güven altına alabileceğimizi anlatmaya dikkat etti.

Direnme Savaşım başarıya ulaştırmak için, sadece doğru bir stratejik kılavuz ilkeye sahip olmak yeterli değildi; bu stratejik kılavuz ilkeyi doğru bir şekilde uygulamak için uygun bir *savaşma kılavuz ilkesi* gerekliydi. Genel olarak, Direnme Savaşımız, giderek düzenli savaşa, gerilla savaşından kısmen siperlere dayanan hareketli savaşa doğru ilerleyen bir gerilla savaşıydı. Temelde genel kanunu kavramıştık; bundan dolayı zafere ulaştık. Ancak, bunu başlangıçta değil, bütün bir savaş içinde deneme ve pişme sürecinden sonra tam olarak kavrayabildik.

Direnme Savaşında, *gerillà savaşı* son derece önemli bir rol oynadı. Gerilla savaşı, halk yığınlarının, çok daha iyi donatıma ve tekniğe sahip olan saldırgan bir orduya karşı çıkan, zayıf ve kötü donatılmış bir halkın savaşma biçimidir. Modern silâhlar karşısında zafere ulaşmak için halkın kahramanlığına güvenir. Düşman güçlü olduğu zaman, onunla karşılaşmaktan kaçınır; zayıf olduğu zaman düşmana saldırır. Bir an gelir, etrafa dağılır. Bir an gelir, bütün kuvvetler bir araya toplanır. Bir an gelir, geri çekilir. Bir an gelir, düşmana saldırıp yokeder. Her yerde düşmanla savaşmaya kararlıdır. Dilşman nereye giderse gitsin, kendisine darbeyi vuran, maneviyatını bozup, kuvvetlerini tüketen silâhlı bir halk tarafından kuşatılmıştır. Devrimci savaşta, böyle savaşılır. Düşmanı yıpratmak için etrafa dağılan birliklere ek olarak, düşmanı yoketmek için belirli bir yerde ve belirli bir zamanda saldırıda üstünlük sağlamak için, olumlu şartlar altında büyük çapta silâhlı kuvveti

bir yerde toplamak gerekir. Çok sayıdaki kilçük savaşlarda elde edilen başarılar, zamanla azar azar kendi kuvvetlerimizi güçlendirirken, düşmanın insan gücünü iyice yıpratır. Savaşın temel hedefi, düşmanın insan gücünün yokedilmesi olmalıdır. Kendi insan gücümüz, belirli bir yeri elde tutmak veya işgal etmek için tüketilmemelidir. Ancak böylelikle bütün düşman kuvvetlerini temizlemek ve ülkemizi kurtarmak için gerekli şartlar yaratılabilir.

Gerilla savaşı, hiç şüphesiz Direnme Savaşımızın niteliğine uygun bir savaşma biçimiydi. Direnme'nin ilk döneminde, ülkemizde düzenli savaş yoktu ve olamazdı; sadece gerilla faaliyetleri vardı. Direnme Savaşı, Güney Vietnam'da başladığı zaman, planımız gerilla savaşı yapmaktı ve pratikte de gerilla savaşı şekillendi. Fakat bütün ulusu kapsayan direnme savaşı patlak verdiğinde, temel olarak gerilla savaşı yapma politikası açıkça ortaya konmadı. 1947 Sonbahar-Kış'ının başlangıcında, Parti Merkez Komitesi işgal altında olan bütün bölgelerde gerilla savaşının başlatılması ve yayılması kararını aldı. Temel kuvvetlerimizin bir kısmı, halk arasında propaganda yapmak, üslerimizi savunmak ve gerilla savaşım yoğunlaştırmak için düşmanın gerilerine kadar sızan, ayrı ayrı hareket eden bağımsız bölüklere bölündü. Bağımsız bölükler yanısıra, bir yerde toplanan taburlar politikası, gerilla savaşının yönetiminde çok başarılı bir tecrübeydi. Gerilla faaliyetleri yoğunlaştıkça ve geniş bir alana yayıldıkça, düşmanın geri hatlarının birçoğu, bizim ileri hatlarımız halini aldı.

Gittikçe yaygınlaşan gerilla faaliyetlerimizle başa çıkmak için düşman, gittikçe daha bilyük silâhlı kuvvetlerle yapılan temizlik harekâtlarına girişti. Bu harekâtların hedefi, direnme güçlerimizi ezmek ve geri hatları "pasifleştirmek" için gerilla birliklerimizi yoketmek, si-

yasî üslerimizi ve ürünlerimizi mahvetmek ve mallarımızı yağma etmekti. Bundan dolayı temizlik harekâtı ve karşı-temizlik harekâtı, düşmanın geri hatlarındaki başlıca gerilla savaşı biçimi halini aldı. Karşı-temizlik harekâtları yoluyla, halkımız, güçlükler karşısındaki dayanıklılıklarını ve kahramanca mücadele ruhunu arttırarak, çok çeşitli savaşma biçimleri yarattı. Düşmanın geri hatlarındaki gerilla faaliyetlerini korumak ve daha da yaygınlaştırmak için, Partimiz, siyasî ve iktisadî mücadelenin askeri mücadele ile eşgüdümünü çok akıllıca yürüttü. Parti, halkı silâhlı mücadeleye sokmak, kuvvetlerimizi geliştirmek, düşman kuvvetlerini yıpratmak ve yoketmek, geçici olarak işgal altında olan bölgeleri, gerilla bölgeleri yahut da daha sonra kendi üslerimiz haline çevirmek ve ortaya çıkan elverişli imkânlardan yararlanmak için büyük çaba harcadı. Güç bir durumla karşılaştığında, Partimiz, hareketi tam zamanmda durdurarak kuvvetlerimizi korudu ve üslerimizi güvenlik altına aldı. Düşmanın gerilerindeki gerilla faaliyetleri, halkımızın çelik iradesinin ve büyük cesaretinin en yüce ifadesi ve aynı zamanda Partinin yetenekli önderliğinin bir kanıtıydı. Stratejik açıdan, gerilla savaşı, düşmana büyük güçlükler yaratarak ve büyük kayıplar verdirerek, onu yıpratır. Düşmanın büyük insan gücünü yoketmek ve toprağı kurtarmak için, gerilla savaşı, giderek *hareketli savaşa* dönüşmelidir. Direnme Savaşımız, uzun bir devrimci savaş olduğundan, gerilla savaşı hareketli savaşa dönüşebilirdi ve dönüşmek zorundaydı. Gerilla faaliyetleri yoluyla, ilk önce küçük birliklerle, daha sonra büyük birliklerle savaşarak, dağınık savaştan toplu halde savaşa doğru ilerliyerek, askerî gücümüz giderek biçimlendi. Gerilla savaşı giderek hareketli savaş —düzenli savaş ilkelerinin giderek ortaya çıktığı ve gittikçe geliştiği, fakat hâlâ gerilla niteliği ta-

şımaya devam ettiği, bir savaş biçimi— halini aldı. Hareketli savaş, toplu kuvvetlerin, nisbeten büyük kuvvetlerin bir arada toplandığı ve nisbeten geniş bir alanda faaliyet gösterdiği düzenli ordunun savaşma biçimidir. Hareketli savaşta, düzenli ordu, insan gücünü yoketmek amacıyla düşmana nispeten savunmasız olduğu yerden vurur; düşmanın elinde olan bölgelerde derinlemesine ilerler, sonra hızla geri çekilir; büyük çapta dinamizme, inisiyatife, hareketliliğe ve yeni durumlar karşısında süratle karar alma yeteneğine sahiptir. Direnme Savaşı devam ettikçe, hareketli savaşın stratejik rolü her geçen gün daha büyük önem kazandı. Hareketli savaşın hedefi, kendi kuvvetlerimizi geliştirmek için gittikçe daha çok sayıda düşman kuvvetini yoketmekti; öte yanda gerilla savaşının görevi, düşmanın yedeklerini yıpratmak ve mahvetmekti. Bundan dolayı, hareketli savaş, yoketme savaşı ile birlikte yürütülmek zorundaydı. Ancak düşmanın insan gücünü yokederek düşmanın büyük saldırılarını ezebilir, geri hatlarımızı ve üslerimizi güvenlik altına alabilir, harekâtlarda inisiyatifi ele geçirebilir ve gittikçe daha çok düşman kuvvetini temizleyebilirdik. Ancak bu şekilde, gittikçe daha geniş alanları ardı ardına kurtarabilir ve zamanla düşmanın bütün silâhlı kuvvetlerini mahvetmeyi ve tüm ülkemizi kurtarmayı başarabilirdik.

Zamanla, gerilla savaşından hareketli savaşa geçiş kılavuz ilkesini uygulayarak, başlangıçtan itibaren, gerilla birliklerimiz içinde, ayrı olarak hareket eden bir kısmın yanısıra, yoğun faaliyet gösteren diğer bir kısım vardı ve bu hareketli savaşın ilk tohumlarını taşıyordu. 1947'de, ayrı ayrı hareket eden bağımsız bölükler ve toplu taburlar planı ile birlikte, daha yoğun savaşlara, giderek hareketli savaşa geçtik. 1948'de, bir veya birkaç taburun katıldığı, nispeten büyük baskınlar yaptık ve

tuzaklar kurduk. 1949'da, sadece Kuzey'de değil, diğer savaş alanlarında da küçük harekâtlar başlattık. 1950'den itibaren, siper savaşı gittikçe yayılırken, hareketli savaşın kuzey cephesinde en önemli rolü oynamasını sağlamak üzere daha büyük çapta harekâtlara giriştik. Bu gerçek, Dien Bien Fu harekâtında kendini açıkça ortaya koydu.

Diyorduk ki: gerilla savaşı üremelidir. Yaşamak ve gelişmek için, gerilla savaşının hareketli savaşa doğru ilerlemesi gerekir. Bu, genel bir kanundur. Direnme savaşımızın somut şartları içinde, gerilla savaşı olmaksızın hareketli savaş mümkün değildi. Ancak, eğer gerilla savaşı hareketli savaşa doğru gelişmediği takdirde, sadece düşmanın insan gücünü yoketme stratejik hedefi gerçekleştirilememekle kalmaz, gerilla faaliyetleri bile korunamaz ve yaygınlaştırılamazdı. Gerilla savaşını hareketli savaşa doğru geliştirmek gereklidir demek, gerilla savaşını bir yana itmek değil, geniş bir alana yayılan gerilla faaliyetlerinde zamanla düzenli ordu birliklerinin doğması ve bunların hareketli savaşı yürütebildikleri ve temel kuvvetin yanısıra her zaman çok sayıda gerillacının ve gerilla faaliyetinin bulunması gerekir demektir.

Gerilla savaşı cephesinde bir defa hareketli savaş başladı mı, Direnme Savaşını ilerletmek, daha çok sayıda düşman kuvvetini yoketmek ve gittikçe daha büyük zaferler kazanmak için, bu iki savaş biçimi arasında yakın ve doğru bir eşgüdüm kurulması gerekir. Bu, savaşın yürütülmesinde diğer bir genel kanundur. Bir yanda, düşmanın insan gücünü yıpratmak, büyük miktarda yoketmek ve bu başarılarla hareketli savaşı ilerletmek ve hareketli savaşla eşgüdüm sağlanması amacıyla hareketli savaşın getirdiği yeni elverişli şartlardan tam anlamıyla yararlanmak için gerilla savaşı yaygınlaştırılma-

lıydı. Öte yanda, düşmanın büyük çapta insan gücünü yoketmek ve aynı zamanda gerilla savaşının daha da yaygınlaştırılmasına elverişli şartları yaratmak için, hareketli savaş hızlandırılmalıydı. Hareketli savaşın gelişmesi sırasında, savaş alanlarında düşmanın ve bizim içinde bulunduğumuz durumdan dolayı, siper savaşı ortaya çıktı. Hareketli savaşın bir kısmı ve parçası halini alan siper savaşı, gelişmeye devam etti ve gittikçe daha önemli bir durum kazandı.

Savaşın yürütülmesi, savaş biçimleri arasında doğru bir orantıyı korumalıdır. Başlangıçta, gerilla savaşıyla yetinmek ve bunu yaygınlaştırmak zorundaydık. Hareketli savaşın ortaya çıkmasıyla yeni bir aşamaya geçerek, başlıcası gerilla savaşı olmak üzere, iki biçim arasındaki eşgüdüme sıkı sıkıya bağlı kaldık; bu sırada, hareketli savaş daha az önemliydi, ama gittikçe gelişmekteydi. Sonra yeni ve daha ileri bir aşama geldi; hareketli savaş, başlangıçta, sadece bir cephede —bölgesel karşı-saldırılar ortaya çıktı— sonra daha da geniş bir alanda, birinci plana geçti.

Kurtuluş savaşı eyleminde, bazı savaş alanlarında sayısız güçlüklerle karşılaştık, çünkii gerilla savaşını, hareketli savaşa doğru ilerletmek konusunda kararlı değildik; diğer savaş alanlarında, hareketli savaşı hızlandırmada gösterilen aceleciiik, gerilla savaşı üzerinde kötü bir etki yaptı ve hareketli savaş da güçlüklerle karşılaştı. "Genel karşı-saldırıya hazırlık" şiarı ortaya atıldığında, bu durum nispeten yaygındı, ancak bir süre sonra düzeltildi. Genel olarak, denemeler ve sınamalardan geçerek, önderliğimiz, yukarıda sözü edilen orantıyı korumayı bildi ve bundan dolayı başarı kazandı. Hoa Binh harekâtı, kuzey cephesinde gerilla savaşı ile hareketli savaş arasında uyumun bir örneğiydi. Dien Bien Fu harekâtı ve 1953-1954 Sonbahar-Kış harekâtı, hare-

ketli savaşla gerilla savaşı arasında, yüzyüze savaşla düşmanın geri hatlarındaki harekât arasında, temel savaş alanı arasmda uyumun en başarılı örnekleriydi.

Gerilla savaşı ve hareketli savaş biçimleriyle ve düşmanın içinde bulunduğu şartlarla bizim içinde bulunduğumuz kuvvet, kuvvetin şekillendirilmesi, topoğrafya, vb. şartlarından dolayı, savaş cephelerinde düşman denetimi altmdaki bölgelerle içiçe olan, birbirini kesen ve çevreleyen hür bölgeler ortaya çıktı. Düşınan denetimi altında olan bölgelerde, gerilla bölgeleri ve gerilla üsleri de vardı. Bunlar da içiçe, birbirlerini kesen ve çevreleyen bir durumdaydı. Savaşın gelişme süreci, geniş alanların, sonra Kuzey'in kurtarılmasına doğru ilerleyerek, hür bölgelerin ve gerilla alanlarının gittikçe genişletilmesi ve düşınan işgali altındaki bölgelerin gittikçe daraltılması süreciydi.

Uzun süreli savaş stratejisinden ve gerilla savaşından zaınanla, siper savaşını içeren hareketli savaş biçimleriyle birlikte düzenli savaşa geçiş kılavuz ilkesi, milli kurtuluş savaşımızın son derece başarılı tecrübeleriydi. Bu tecrübeler, bir halk savaşının stratejisi ve taktikleri; halk savaşının askeri yönetimi sanatı; küçük ve geri bir tarımsal ülkede Partimizin önderliği altında devrimci savaş sanatı idi.

Millî kurtuluş savaşı sırasında, ısrarlı ve uzun bir direnme için *üslerin kurulması,* önemli bir stratejik mesele ve Partimiz için yine çok başarılı bir tecrübe idi. Bu meseleyi derinlemesine incelemek ve zengin tecrübelerini derlemek, bizim için bir zorunluluktur.

VİETNAM Direnme Savaşmın başarısı, işçi sınıfının Partisinin önderliği altında, saldırgan bir emperyalist ülkeye karşı uzun bir silâhlı mücadele vermek için ayaklanan, başlangıçta bir sömürge ve yarı-feodal

ülke olan, ufak bir alana, küçük bir nüfusa ve son derece geri bir tarımsal ekonomiye sahip bir ülke halkının başarışıydı.

Başarıya ulaşan Direnme Savaşı, Kuzey'in tamamını kurtarmıştır. Modern tarihin yüzyıla yaklaşan süresi içinde ilk defa, bir emperyalist düşmanın ve sömürge askerlerinin gölgesi, ülkemizin yarısında artık görülmüyor. Başarıya ulaşan Direnme Savaşı, toprak reformunun derhal tamamlanması için gerekli şartları yaratmıştır. Bin yıllık feodal egemenlikten sonra, toprakağaları sınıfının sömürü sistemi ülkemizin yarısında ortadan kaldırılmıştır. Zafere ulaşan Direnme Savaşı, kurtarılmış Kuzey'deki devrimin sosyalist aşamaya doğru ilerlemesi için gerekli şartları yaratmıştır. Şimdiden, iktisadî onarım başarılmış, toprak reformu tamamlanmıştır ve halkımız, Kuzey'i millî bütünlüğü kurmak için mücadelede ve millî demokratik devrimi bütün ülkede tamamlamada gittikçe daha güçlü bir dayanak haline getirecek olan, sosyalist dönüşüm ve sosyalizmin kuruluşu için çalışıyor.

Halkımızın kutsal Direnme Savaşı, Ağustos Devriminin büyük görevini devam ettirmiştir. Sömürgeciliğe karşı milli kurtuluş bayrağını açarak, şunu kanıtlamıştır: *"Bugünkü uluslararası şartlar altında, işçi sınıfının önderliğinde bağımsızlık ve demokrasi için birleşen, zayıf ve küçük bir ulus bile bütün saldırgan kuvvetleri yenmek gücüne sahip olacaktır. Bu millî kurtuluş mücadelesi, mevcut tarihî şartlar altında, uzun süreli silâhlı mücadele —uzun bir direnme savaşı— yoluyla başarıya ulaşabilir."*

Halkımızın başarıya ulaşan Direnme Savaşı, gittikçe çözülen sömürgecilik sistemine ağır bir darbe indirmiş; böylelikle emperyalistlerin savaş kışkırtıcı komplolarının kırılmasına ve dünya halkının barış, demok-

rasi ve sosyalizm için mücadelelerine katkıda bulunmuştur.

Zaferimizin unsurlarını tam olarak vermek için şunları saymak gerekir. Halkımızın Direnme Savaşı, birinci olarak, işçi sınıfının Partisinin önderliği sayesinde; ikinci olarak, Partimizin köylü meselesine gereken önemi vermesi ve geniş Ulusal Güçbirliği Cephesini işçi-köylü ittifakı sağlam temeli üzerine dayandırması sayesinde; üçüncü olarak, kahraman bir halk ordusuna sahip olmamız sayesinde; dördüncü olarak, Devlet iktidarının gerçekten halka ait olması sayesinde ve beşinci olarak, kardeş ülkelerin halklarının, Fransız halkı ve Fransız sömürgeleri halkları dahil bütün barışsever halkların dayanışma ve desteği sayesinde, başarı kazanmıştır. Bu yazının sınırları çerçevesinde, başarımızın sebeplerini kapsayıcı bir şekilde tahlil etmiyor, ancak önderlikteki büyük tecrübelere işaret etmek için sadece Partimizin önderliğinden söz ediyoruz.

III. — PARTİMİZ HALKIN DEVRİMCİ SİLÂHLI KUVVETLERİNİN KURULUŞUNU BAŞARIYLA YÖNETTİ

ULUSU kurtarmak, emperyalizmi ve onun uşaklarını devirmek için kesin mücadelesinde halkımız —her şeyden önce, tüm işçi-köylü yığınları— Partimizin önderliği altında, kendi silâhlı kuvvetlerini kurmak için silâhlandı. Lenin der ki: "Ezilenler, eğer silâh kullanmayı öğrenmek ve silâhlanmak için çaba harcamıyorsa, köle gibi muamele görmeye layıktır." Halkımız silâh kullanmayı öğrenmiştir ve kendi silâhlı kuvvetlerine sahiptir, bundan dolayı, kurtuluş mücadeleleri, ülkenin yarısında başarıya ulaşmıştır. Halk iktidarının kuruluşu ile birlikte, halk silâhlı kuvvetlerinin kuruluşu, her zamandan daha çok önem kazandı. Bu görev, Direnme Savaşı sı-

rasında önemli bir görevdi ve şimdi, barış zamanında da, hâlâ çok önemli bir görevdir.

Halkımızın devrimci silâhlı kuvvetleri bütün halkın, her şeyden önce geniş işçi-köylü yığınlarının devrimci mücadelesi içinden doğdu. Partimizin aldığı ilk kararlar, işçi-köylü savunma birliklerinin ve işçi-köylü ordusunun kurulması meselesini ortaya koydu. Nghe-Tinh Sovyet hareketi içinde, savunma birlikleri doğdu; bunlar, Partinin önderliğindeki halkın devrimci silâhlı kuvvetlerinin embriyonu idi.

İkinci Dünya Savaşı sırasında, silâhlı ayaklanma için hazırlık, devrimin hemen önde gelen görevi halini aldığında, savunma ve savaşçı savunma kuvvetleri ilk defa Viet Bac dağlık bölgesindeki devrimci üslerde, daha sonra bütün ülkede geniş alanlar üzerinde, tekrar ortaya çıktı ve gelişti. Halk Ordusunun ataları, birbiri ardına ortaya çıktı: Milli Kurtuluş Birliği, Vietnam Kurtuluşçu Silâhlı Propaganda Birliği, ve Ba To Gerilla Birliği. Bu küçük birlikler, büyük kahramanlıkla savaştılar, kendilerini yaşattılar ve düşmanın yüzlerce defa daha güçlü olduğu zamanlarda son derece güç şartlar altında kendilerini geliştirdiler. 1945'te Japonlara karşı hareketle birlikte, gerilla savaşı başlatıldı, hür bölgede halk iktidarı kuruldu ve devrimci silâhlı kuvvetler Vietnam Kurtuluş Ordusu adı altında toplandı. Ağustos Genel Ayaklanmasında, Kurtuluş Ordusu ve savunma kuvvetleri, ülkedeki tüm halkla birlikte iktidarı ele geçirmek için ayaklandılar. Şanlı Ağustos günlerinde ve Devrim'in başarıya ulaşmasından sonra, Kurtuluş Ordusunun safları hızla genişledi ve Kurtuluş Ordusu, Demokratik Cumhuriyetçi Devlet'in silâhlı kuvvetleri, yani Vietnam Halk Ordusu halini aldı. Yukarıda anlatılan yıllar, *ordumuzun kuruluş dönemi* sayılabilir.

Direnme Savaşının dokuz yılı süresince, Halk Or-

dusu, durmaksızın Fransız emperyalistlerine ve Amerikan müdahelecilerine karşı savaştı. Kahramanca mücadelenin ve şanlı zaferin bu dokuz yılı, aynı zamanda *ordumuzun olgunlaşıp geliştiği dönem* idi. Her geçen gün Halk Ordumuz gittikçe güçlendi, zaferden zafere koştu ve, Çin-Hindi'nde barışın geri gelmesine ve ülkemizin yarısının kurtarılmasına katkıda bulunarak, Direnme Savaşını, büyük Dien Bien Fu zaferi ile sonuçlandırdı.

Son beş yıl içinde, ordumuz ilk defa *barış içinde gelişme dönemine* girdi. Ordumuz, barış zamanında, güçlü bir halk ordusu, Kuzey'de sosyalist devrimi ve sosyalizmin kuruluşunu savunma ve millî bütünlüğün barışçı yollardan kazanılması için mücadeleye destek olma görevini gören düzenli ve modern bir ordu haline gelmek amacıyla, gelişmesini her yönden hızlandırıyor.

Vietnam Halk Ordusu, kendini kurtarmak için ayaklanan bir sömürge halkının devrimci hareketi içinde doğan, devrimci bir ordudur. Ordumuz ayaklanma-öncesi dönemde, Fransız-Japon emperyalizmine karşı cesaretle savaştı ve bütün ulusla birlikte devrimci iktidarı kurdu; Fransız sömürgecilerinin, Amerikan emperyalistlerince desteklenen saldırgan ücretli askerlerini yenilgiye uğrattı. Ordumuz, ulusumuzun yılmak bilmezliğini, halkımızın yenilmez savaşçılığını yüceltti; bundan dolayı, kahraman bir ulusun ordusu olmaya lâyıktır.

Halk Ordusunun başarısı, halkımızın ve Partimizin büyük başarısıdır. Orduyu kurma ve geliştirme süreci içinde, Parti her zaman ordunun niteliğini ve görevini belirtmiş ve orduyu siyasî ve askerî bakımdan geliştirmenin ilkelerini saptamıştır. Bunun sayesinde, küçük bir birlikten koca bir ordu haline, güçsüzlükten güçlülüğe geçerek, hiç yoktan varolmuş ve düşmanı yenerek, tarihî dönemdeki devrimci görevini yerine getirmiştir.

1. Ordumuz başarıya ulaştı ve olgunluğa erdi, çün-

kü bir halk ordusudur.

Çok genç olduğu halde, hangi sebepten dolayı ordumuz çok şanlı bir tarihe sahiptir, hangi sebepten dolayı dillere destan olan zaferler kazanmış ve bütün halkımızın devriminin başarısmda önemli bir rol oynamıştır? Çünkü, ordumuz, Partimizin yönettiği bir halk ordusudur. Partinin liderliği, ordumuzun bütün zaferlerinin ana unsurudur.

Ordumuz, bütün halkın devrimci mücadelesi içinde doğdu ve gelişti. Ordumuz, Partinin ve devrimci Devletin, devrimci mücadeleyi yürütmedeki temel aracıdır. Devrimci sınıfların ve Vietnam'daki bütün milliyetler halklarının seçkinlerini, ülkemizin ve emekçi halkın ve işçi-köylü yığınlarının çıkarları için gönüllü olarak sonuna kadar savaşa giren en iyi unsurlarını içine alır.

Bundan dolayı, *ordumuz bir halk ordusu, emekçi halkın ordusudur.* Bu, *ordumuzun devrimci niteliği ve sınıf niteliği meselesidir.* Düşman ordusu ile bizim ordumuz arasındaki temel ayrılık budur. Bu, ordunun kuruluşunun herhangi bir aşamasında iyice kavranılması gereken, en temel meseledir.

Doğru bir devrimci çizginin ve görevin tesbiti, silâhlı kuvvetlerin kuruluşunda önemli bir etkiye sahiptir. Bir önceki aşamada, tüm halkımız, bütün ülkede emperyalizmi ve onunla işbirliği içinde olan feodal toprakağalığına son vermeye millî bağımsızlığı kazanmaya, köylülere toprak vermeye ve ülkemizdeki devrimin sosyalist aşamaya doğru ilerlemesi için gerekli şartları yaratmaya yönelen millî demokratik devrimi yapıyordu. O sırada, silâhlı mücadelenin güç yılları süresince, halk ordumuz, emperyalizmin saldırgan ordusunu ve emperyalizmin uşakları olan vatan hainlerini yoketmek için kahramanca savaştı. Ancak, Direnme Savaşının ilk yıllarında, anti-emperyalist hedef açıkça ortaya kondu-

ğu halde, anti-feodal hedef bütün önemiyle ortaya konmamıştı. Bunun sonucu olarak, ordunun milliyetçi bilinci ve ruhu yüceldi, fakat sınıf bilinci güçsüz kaldı; bundan dolayı düşmanla bizim aramızdaki çizgiyi çizmede kötü bir etki yaptı. Partimiz anti-feodal göreve önem verdiğinden beri, özellikle yığınların kiraların azaltılması ve toprak reformu için seferber edilmesinden beri, sadece geri hatlardaki köylü yığınları ideolojik bakımdan güçlenmekle kalmadı, ordumuz da —büyük çoğunluğu köylü ve toprağa hasret olduğundan— daha açık ve tam olarak, kendi mücadelesinin hedefini, yani sadece millî bağımsızlık için değil, köylülere toprak vermek için de savaştığını gördü ve dolayısıyla sınıf bilinci ve mücadele ruhu önemli derecede arttı.

Halkımızın devrimci mücadelesi yeni aşamasına girdiğinden beri, tüm halkımızın görevi millî bütünlük için mücadele etmek, bütün ülkede millî demokratik devrimin tamamlanması için ve Kuzey'i sosyalizme doğru ilerletmek ve barış içinde, birleşmiş, bağımsız, demokratik, müreffeh ve güçlü bir Vietnam kurmak için çalışmaktır. Bu devrimci göreve dayanarak, Partimiz, halk ordusuna, ulusal birlik için mücadelenin dayanak noktası olması ve emperyalizmin, özellikle Amerikan emperyalizmi ve onun aletlerinin tüm saldırgan planlarını ezmeye hazır olması için, Kuzey'de sosyalizmin kuruluşunu güven altına almak siyasî görevini vermiştir. Ordunun ortak devrimci görevi ve siyasî görevi açıkça ortaya konulunca, ordudaki siyasî eğitim, bütün subay ve erlerin sosyalist bilinç ve yurtseverliğini artırmış, bütün orduda, sosyalizme mümkün olan en büyük katkıyı yapmak amacıyla yeni bir devrimci ataklık yaratmıştır. Ordu, Kuzey'de iki yol arasındaki mücadele gelişirken, toplumsal düzenin korunması ve toprakların savunulması ile ilgili görevini daha açık bir şekilde görmüştür.

Ordumuz, devrimci bilinç ve mücadele ruhu ile dolu subay ve erlerden meydana gelir. Ancak bu, bu sınıf niteliğinin korunması ve güçlendirilmesi için çalışmaya lüzum yoktur anlamına gelmez. Aksine, *ordumuzun devrimci niteliğinin korunması ve güçlendirilmesi meselesine büyük önem vermelidir.* Ancak Partinin ordudaki devrimci görevini belirleyerek, iyice kavrayarak, ordunun kendi devrimci görevini görmesini mümkün kılarak, bunu başarabiliriz.

Barışın geri gelmesinden sonra, Partimiz, giderek düzenli ve modern bir ordu haline gelecek olan güçlü bir halk ordusu kurmak kılavuz ilkesini ortaya koymuştur. Ordunun devrimci niteliğinin korunması meselesi, hâlâ büyük öneme sahip temel bir zorunluluktur. Ancak ordunun devrimci niteliğini koruyarak ve güçlendirerek, sosyalist bilinç ve yurteseverliği artırarak, orduyu düzenli ve modern bir ordu haline getirme işini başarabiliriz. Düzenli ve modern bir ordu olma yolunda olan ordumuz, her zaman bir halk ordusu olacaktır.

2. Partimiz Ordunun Siyasî İnşasının Temel İlkelerini Doğru Olarak Koymuştur.

Ordumuzun kuruluşundan itibaren, ilk silâhlı grup ve müfrezeler, kendi Parti grup ve şubelerine sahiptiler. Müfrezelerin kendi siyasî komiserleri vardı. Alaylar kurulunca, onlar da siyasî komiserlere sahip oldular. Parti komitesinin önderliği ve kumandanın görev dağıtması metodu, ilk günlerden itibaren biçimlendi. Subaylara el kitapları verildi: *Siyasî Komiserin Kitabı* ya da *Orduda Siyasî Çalışma.* Ağustos Devriminden sonra, Partinin önderliği ve siyasî çalışma geleneksel metoduna bağlı kalındı, ancak ilk yıllarda siyasî çalışmanın oynadığı role gerekli önemi verememe eğilimi ortaya çıktı. Ayrıca, siyasî çalışma, temel görevin siyasî eğitim ve ideolojik önderlik olduğunu henüz kavramamıştı. Bazan, Par-

tinin ordudaki siyasî ajitasyonu ile Parti çalışmaları arasında eşgüdüm kurulamamıştı. İkinci Parti Kongresinden sonra, Parti önderliği diğer tüm faaliyet dallarında olduğu gibi, orduda da güçlendi. Parti ve ordudaki, ideolojik yeniden şekillenme için ajitasyon dersleri, kendi imkânlarına dayanarak uzun süreli direnme savaşı konusunda, Parti politikası, toprak kiralarının köklü bir şekilde azaltılması ve toprak reformu için halk yığınlarının seferber edilmesi konularında eğitimi artırdı. Ordudaki siyasî çalışma, daha zengin ve somut bir hal aldı, böylelikle durumu oldukça iyileşti ve gücü gözle görülebilir bir şekilde arttı. Partinin önderliği sağlamlaştırıldı. Siyasî çalışma, ordudaki subay ve erlerin ideolojik düzeyinin yükseltilmesinde, eğitiminde ve halkçı tutumlarının sağlamlaştırılmasında büyük bir etki yaptı. Bütün cephelerdeki gerilla savaşında olduğu kadar büyük askerî harekâtlarımızda da, canlı bir savaşçılık ve yığın niteliği olan, büyük bir etki yaptı.

Barışın geri gelmesinden beri, yeni devrimci aşamada, Partinin önderliği ve Partiyi sağlamlaştırma ve geliştirme işi sürekli olarak yerine getirilmiştir. Her düzeydeki Parti kongreleri yoluyla Parti-içi demokrasi uygulandı ve Parti şubelerinin rolü arttı. Çok açık bir çizgiyi ortaya koyan ideolojik yeniden şekillendirme dersleri, dayanışmayı güçlendirdi, mücadele ruhunu ve sosyalist bilinci yüceltti. Özellikle, geçen yılki halk savaşı ve halk ordusunun devrimci görevi ve çizgisi ile ilgili Parti Merkez Komitesi kararlarının iyice kavranılmasını amaç edinen, ideolojik yeniden şekillendirme hareketi, çok iyi sonuçlar aldı ve ordumuzun devrimci niteliğinin güçlendirilmesine katkıda bulundu. Devrimci teorinin öğrenilmesine büyük önem verildi. Bu yeni aşamaya girildiğinde, ordumuzu düzenli ve modern bir ordu haline getirme zorunluluğu ile karşılaşıldı-

ğında, bazı çalışmalarda bir dereceye kadar siyasî çalışmayı önemsememe eğilimi ortaya çıkı. Bu ilke henüz yeterli bir şekilde uygulanmadığı halde, merkezleştirme ve birleştirmeyi güçlendirme zorunluluğu ele alındığında, Parti şubelerinin ve Parti komitelerinin kollektif önderliğinin rolünü azaltma eğilimi ortaya çıktı. Ordudaki maddi ve teknik merkezlerin güçlendirilmesi, teknolojinin iyi öğrenilmesi zorunluluğu ele alındığında, ordumuzun teknik düzeyi hâlâ düşük ve yükseltilmesi gerektiği halde, siyasetin rolünü küçümseme, politikayı teknolojiden, uzmanlaşmadan ayırma eğilimi ortaya çıktı. Bu eğilim, burjuva militarizmine ve teknoloji görüş açısına saplanmıştı. Son ideolojik yeniden şekillendirme hareketi sırasında, bütün bu hatalı eğilimler genellikle düzeltildi. Bundan sonra da, ordudaki siyasi eğitim ve ideolojik önderliği güçlendirmeye devam etmek, burjuva ideolojilerin belirtilerine karşı mücadele ederek, bireycilikle ve liberalizmle savaşarak, sosyalist ideolojiyi ve yurtseverliği öğretmek ve yaymak ve böylelikle ordumuzun dayanışmasını ve savaşma gücünü korumak ve durmadan yükseltmek zorundayız.

Ordumuz, bilinçli olarak halkın devrimci davası için savaşan mücahitlerden kuruludur; bundan dolayı, subay ve erlerimizin hepsi tek bir mücadele hedefine sahiptirler. Her zaman için *ordu içindeki monolitik dayanışmayı güçlendirmeye* çalışmalıyız. Subaylarla erler, üst ve alt makamlar, bir şube ile diğer bir şube arasındaki ilişki, siyasî eşitlik ve halk sevgisine dayanan bir dayanışma ilişkisidir. Bu ilişki, ordumuzun kuruluşundan itibaren doğmuş ve gelişmiştir. Çeşitli tehlikeler ve mahrumiyetler içinde geçen uzun savaş yılları süresince, subay ve erlerimiz, bütün güçlükleri ve mutlulukları paylaşarak, hayatta ve ölümde birlik olarak, birbirlerini kan kardeşleri gibi sevmişlerdir. Bilinçlenmenin artmasına bağlı

olarak, subaylarla erler arasındaki dayanışma daha da güçlenmiştir. Bu birlik, ordumuzun bütün üyelerini parçalanması imkânsız bir monolitik bütün haline getirmiştir.

Bugüne kadar, ordunun iç-birliği meselesi her zaman dikkate alınmış ve ordumuzdaki değerli bir gelenek haline gelmiştir. Ancak, ordunun inşasındaki yeni aşamaya girildiğinde, birlik ve organların birkaçında, iç-birliğe gereken önem verilmemiştir. Düzenli yönetimi güçlendirmek ve örgütler kurmak son derece önemlidir, ancak orduyu düzenli bir ordu haline getirme görevi sırasında, doğru tedbirler yanısıra, subayları askerlerden, üst makamları alt makamlardan ayıran bazı ayrıcalıklarla ilgili can sıkıcı ve gereksiz tedbirler de alındı. Bu tedbirler, ordudaki arkadaşlık ve dayanışma üzerinde kötü bir etki yaptı. Bu hatalar zamanında düzeltildi.

Ordumuz, halka ait olan ve Partinin önderliği altında savaşan devrimci bir ordudur, bundan dolayı halkın ve ordunun çıkarları bir ve aynıdır. *Ordu ile halk arasındaki monolitik dayanışmayı güçlendirmeye* her zaman için önem vermeliyiz. Ordu ile halk aynı öze sahiptir; ordu ile halk, balıklarla deniz gibidir. Ordumuzun, halkın, emekçi halkın ve işçi-köylü yığınlarının çıkarlarından başka bir çıkarı yoktur. Başlangıçtan itibaren, ordu ile halkın aynı düşünceye sahip olması meselesi, on maddelik onur yemininde ve oniki disiplin kuralında, halkla olan ilişkiler bakımından açıkça ortaya konmuştur. Direnme Savaşı sırasında, halkın zararına olan hiç bir şey yapmaksızın, millî bağımsızlığın ve halkın can ve mal güvenliğinin savunulması için fedakârlıklar yapmak ve mücadele etmekle kalmadı, halka bütün faliyetlerinde yardıma elini uzatmak için de elinden geleni yaptı. Halkla omuz omuza, ordumuz, ulusun düşmanını yenmek için Direnme Savaşında türlü fedakârlıklar gösterdi ve kah-

ramanca savaştı, millî bağımsızlığı kazandı, feodal toprakağalarını devirmek ve köylülere toprak vermek amacıyla toprak reformu için mücadele etti. Bunun sonucunda, ordu ile halk arasındaki dayanışma güçlendi ve halk, orduya kendi evladı gibi bakarak, ona güvendi, onu sevdi ve destekledi. Barışın geri gelmesinden beri, ordu ile halk arasındaki geleneksel birlik korunmuş ve geliştirilmiştir. Zalim bir düşmana karşı milli kurtuluş için yıllarca savaştan sonra, mücahitlerimiz, hâlâ yorulmak bilmeksizin çalışıyorlar. Bir yanda, halkın barış içinde çalışmasını savunmak için hazır bekliyorlar, öte yanda, halkı harekete geçirme işini yoğunlaştırmaya çabalıyorlar. Halkın yardıma ihtiyacı olduğu zamanlarda, ordu, hiç bir zaman yardımdan geri kalmadı. Ordumuz, daha önce toyrak reformunun yapılışı sırasında olduğu gibi, tarımsal kooperatifleşmeyi geliştirmede de faal bir rol almıştır. Açlığa, kuraklığa ve sel baskınlarına karşı mücadelede ve inşaatlarda ve fabrikaların kuruluşunda çalışarak ordumuz, Başkan Ho Şi Minh'in her zaman uyardığı gibi, halkın sadık bir hizmetkârı olduğunu göstermiştir. Yakın yıllarda, Partinin çağrısına cevap olarak, onbinlerce subay ve er, uzak sınır bölgelerine gidip oradaki el değmemiş toprakları işlemek, anavatanın sosyalist inşasını hızlandırmak için çiftlikler kurmak işine gönüllü olarak yazıldılar. Askerlerimiz, emekçi halkın kardeşleri ve oğulları olduğundan, ordu ile halk arasındaki, her şeyden önce işçi-köylü yığınları arasındaki dayanışmayı güçlendirmeye çalışmalıyız. Ordunun halkla ve köylü yığınları ile olan ilişkisi, büyük bir siyasî öneme sahiptir. Bunlar, ordumuzun subay ve erlerinin siyasi niteliğini belirtir; bu, ordunun sadece bir savaş ordusu değil, bir çalışma ordusu olduğunu da açıkça gösterir. Bugün, Kuzey'de, Halk Ordusu, sadece sosyalist rejimin muhafızı değil, sosyalizmin bir kurucusu-

dur. Bu, ordumuzun korumak ve sürekli olarak sağlam adımlarla geliştirmek zorunda olduğu görkemli bir gelenektir.

Partimiz her zaman için *ordumuz ve halkımızla kardeş ülkelerin halkları ve orduları, dünyadaki barışsever halklar arasında dayanışmaya* büyük önem vermiştir. Ordunun ataları olan ilk birlikler "millî kurtuluş", "Vietnam sovyetlerinin savunulması" şiarları ile savaşmışlardı. Direnme Savaşında, Viet Nam Halk Gönüllü Birlikleri, dost ülkelerin halklarıyla omuz omuza saldırgan Fransız sömürgecilerine karşı savaşta türlü tehlikeleri ve güçlükleri göze almaktan kaçınmadılar. Yoldaşlarımızın pek çoğu Çin-Hindi halklarının bağımsızlığı, barış içinde yaşaması ve yakın dostluk kurmaları için kanlarını akıttılar. Ordumuz barış ve sosyalizm için mücadelede ve ortak düşman —savaş tahrikçisi— emperyalizme karşı mücadelede sosyalist kampın ülkelerinin halkları ve orduları ile olan dostluğun güçlendirilmesi ve geliştirilmesine büyük önem vermiştir. Subay ve erlerimiz, kardeş ülkelerin ordularının, değerli tecrübelerinin öğrenilmesine büyük önem verirler. Ordumuzun başarısı, kardeş ülkelerin ordularının kuruluşunda ve mücadelelerinde kazanılan ileri tecrübelerin, ülkemizin pratik şartlarına yaratıcı uygulanışının başarısıdır. Ordumuz, halkımızla Fransız halkı ve Fransız sömürgeleri halkları arasındaki dayanışmanın güçlendirilmesine büyük önem verdi. Bu sebepten dolayı, savaşta, ordumuz, Fransız saldırgan sömürgecileri ile ücretli asker olmak için aldatılan veya zorlanan Fransızlar ve Fransız sömürgelerinin emekçi insanları arasında ayrım yaptı.

Sömürgeci yüksek rütbeli subaylarla askerler ve astsubayları, bizim haklı savaşımızla düşmanın haksız savaşını ayırdederek, ordumuz, *düşmanı bölme* ilkesini

gerçekleştirdi. Askerlerimiz, Partimiz tarafından düşman askerleri arasında propagandaya gerekli önemi vermeleri için, onları kendi çıkarları için değil, sömürgecileri zengin etmek için savaştıklarını anlamalarını mümkün kılacak şekilde aydınlatmak için eğitildi. Askerlerimiz, düşman askerlerine, savaş esirlerine ve kendi istekleriyle bizim tarafımıza geçenlere karşı uyguladığımız müsamahakâr politikayı tanıttılar. Bundan amaç, onların, bizim saflarımıza katılıp, silâhlarını düşmana karşı çevirmelerini sağlamaktı. Direnme Savaşı sırasında, düşmanın ve onun kuklalarının askerleri arasında yürütülen propaganda faaliyetleri ve savaş esirlerine ve kendi istekleriyle bizim tarafımıza geçenlere karşı uyguladığımız politikaya sıkı sıkıya bağlı kalınması sayesinde ve silâhlı mücadele ile siyasi taarruz arasındaki ustalıklı eşgüdüm sayesinde, ordumuz ve halkımız, onbinlerce düşman askerini saflarımıza kattı; böylelikle düşman saflarında büyük bir şaşkınlık ve bölünme doğurarak, askeri zaferimize önemli bir katkıda bulundu.

Ordunun kuruluşunu yönetmede Partimiz, demokratik merkeziyetçilik ilkesine sıkı sıkıya bağlı kalmıştır. Bu ilke, Partimizin örgütlenme ilkesidir. Bu şekilde Partimiz, orduyu gerçek bir iç-demokrasi ve sıkı bir bilinçli disiplin ile kurmayı bilmiştir.

Sömürücü sınıfın ordularının bütün çeşitlerinden tamamen farklı olan ordumuz, doğuşundan itibaren *iç demokrasi rejimini* uyguladı, çünkü, subaylarla erler ve orduyla halk arasındaki iç ilişkiler tam bir düşünce birliğinin varlığını gösterir. Devrimci eylemin gereklerinden dolayı, ordumuzda rütbe farkları vardır, ancak bu farklar, ordudaki siyasi eşitlik ilişkilerini etkilememiştir ve etkileyemez. Bu sebepten dolayı, orduda iç demokrasi uygulanmalıdır ve uygulanabilir. Demokrasi uygulamak, Partinin orduyu yönetmedeki yığın çiz-

gisini uygulamaktır.

Direnme Savaşı sırasında, demokrasi üç şekilde uygulandı ve çok iyi sonuçlar verdi. Siyasî demokrasi: en alt düzeyde demokratik toplantılar ve ordu meclisleri düzenli olarak toplandı; böylelikle, subaylar kadar erler de savaş, çalışma, eğitim ve yaşama meseleleri ile ilgili görüşlerini söylemek imkânını buldular. Ordumuzda, sadece subaylar erleri eleştirmek hakkına sahip değildir. Erler de subayları eleştirmek hakkına sahiptir. Askerî demokrasi: eğitim sırasında olduğu kadar savaş sırasında da, şartların elverdiği her zamanda demokratik toplantılar yapıldı. Bunların amacı, planları yorumlamak, inisiyatifi geliştirmek ve görevlerin yerine getirilmesi için güçlüklerin yenilmesiydi. İktisadî demokrasi: ordumuzda, subaylar ve erler, maddî hayatın iyileştirilmesinde rol almak hakkına sahiptirler. Maliye, kamunundur. Demokrasinin geniş bir şekilde uygulanması sayesinde, subay ve er yığınlarının faalliğini ve yaratıcılığını geliştirmede ve en güç ve en karmaşık meselelerin çözümlenmesinde akıl birliği yapmalarını başardık; yine bunun sayesinde, iç-birlik güçlendirildi ve ordumuzun savaş gücü arttırıldı.

Demokratik rejim temeli üzerinde, ordumuz, hâlâ çok sıkı bir *bilinçli disipline* sahiptir. Bilinçli disiplinden söz ettiğimiz zaman, disiplinin, subayların ve erlerin siyasî bilinci temeli üzerine kurulu olduğunu kastediyoruz. Disiplin kurmanın en önemli metodu, askerlerin kendiliklerinden disipline uymak için birbirlerine saygı göstermeleri ve birbirlerini uyarmalarını mümkün kılan eğitim ve inandırmadır. Sıkı disiplinden söz ettiğimizde, rütbe ve görevine bakılmaksızın, ordudaki herkesin disipline uymasını ve disiplinsizliğe izin verilmemesini kastediyoruz.

Ordumuz disipline her zaman büyük saygı göster-

miştir, ve disiplinin, ordunun savaş gücünü arttıran unsurlardan biri olduğunu bilir. Görevi savaşmak, kendini korumak ve düşmanı yoketmek için görüş ve eylem birliği kurmak olan silâhlı bir topluluk olarak ordumuz, yüksek derecede bir merkeziyetçilik ve sıkı bir disipline sahip olmaktan geri duramaz. Bundan dolayı, doğuşundan itibaren, emirlere mutlak itaat ve disipline sıkı bir şekilde uyulması, ordunun on onur yeminine açıkça yazılmıştı. Bunun sayesinde, Partinin verdiği görevler yerine getirilmiş ve bütün savaş emirleri en güç ve zor şartlar altında yürütülmüştü. Ordumuz, halkla olan temaslarında yığın disiplinine sıkı sıkıya bağlı kalmıştır. Bugünlerde, ordumuz, kendisini düzenli ve modern bir ordu haline getirme dönemine girmiştir; dolayısıyla, disiplin, merkeziyetçilik ve birlik çok daha önem kazanmıştır.

İç demokrasiyi uygulamak ve bilinçli disiplini güçlendirmek, kendilerini iki karşıt eğilimle ortaya koyan sapmalara karşı bir mücadele sürecidir. Birinci eğilim, demokrasiyi hiçe sayarak, disipline büyük önem verir. Ordunun kuruluşunun ilk döneminde, daha önceki orduların militarist niteliğini ve alışkanlıklarını taşıyan birkaç subay, ordunun yönetiminde emirlere mutlak itaat ve cezalandırmayı savundular. Ordunun kuruluşunun yeni aşamasmda, düzenli bir ordu haline gelme meselesi ortaya konup, düzenlemeler çıkartıldığı zaman, bazı birliklerde demokrasinin ve yığın çizgisinin yaygınlaştırılmasına yeteri kadar önem vermeyen, sadece cezalara ve idarî emirlere dayanan ve eğitim ve inandırmayı küçümseyen, merkeziyetçiliğe ve birliğe gereğinden fazla önem veren bir eğilim günışığına çıktı. İkinci eğilim, disiplinin kırılması eğilimiydi. Direnme Savaşı sırasında, bu eğilim, gerilla savaşının güç şartları altında, üst makamlara rapor vermeyi ve üst makamlardan emir-

lerini sormayı ihmal etmek ve savaşta eşgüdümü hiçe saymak şeklinde kendini ortaya koydu. Bunlar, disiplinsiz liberalizm, savaş emirlerini gereği gibi uygulamama, cephe disiplinine itaatsizlik, vb. belirtileriydi. Ordunun kuruluşunun yeni aşamasında, bu eğilim, merkeziyetçiliği ve birliği hafife alma eğilimidir. Serbest ve kolay bir hayat isteyen, kendi başına buyruk olan, örgütlenmede ve kuralları yerine getirmede ihmalcilik gösteren bir eğilimdir.

3. Ordunun siyasî bakımdan kuruluşunun ilkelerini koymakla birlikte Partimiz, ülkemizin kendine özgü şartları içinde ordumuzu zamanla bir gerilla ordusundan düzenli ve modern bir ordu haline getirmek amacıyla, kuruluş, donatım, malzeme, eğitim, idare, vb. gibi örgütlenme meselelerini başarıyla çözümlemiştir.

Pekçok başka ülkenin ordularının aksine, bizim ordumuz, başlangıçta, çıplak elleriyle emperyalizme ve onun aletlerine karşı ayaklanan bir sömürge ve yarı-feodal ülke halkının devrimci mücadelesi sırasında doğan küçük gerilla birliklerinden ibaretti. Uzun ve güç bir mücadele sırasında ordumuz, savaş içinde büyümüş, şanlı zaferler kazanmış ve ülkenin yarısını kurtarmıştır. Küçük gerilla birlikleri şimdi büyük ve güçlü bir halk ordusu halini almıştır ve ülkenin yarısının kurtulduğu ve sosyalizmi kurduğu şu sırada, düzenli ve modern bir ordu haline getirilmektedir. Partimiz, ekonomimizin geriliğinden ve ordunun durmaksızın mücadele etmek zorunda kalmış olmasından dolayı, ordumuzun kuruluşunda büyük güçlüklerle karşılaşmıştır. Sınıf görüş açısını tam olarak kavramış olan Partimiz, ordunun kuruluşunda birçok meseleyi başarıyla çözümlemiş ve son derece değerli tecrübeler kazanmıştır.

Her şeyden önce *kuruluş meselesi*, çözümlenmek zorundaydı. Ordu, düşmanı yenmek için örgütlenmiştir;

şu halde ordunun yapısı, savaşın gerçeklerine uygun olmalı ve stratejik kılavuz ilkeye ve savaşın her aşamasındaki savaş ilkesine uygun olmalıdır. Örgütlenme, donatım ve malzeme imkânlarımıza uygun, milli ekonomimize dayalı ve ülkemizdeki savaş alanlarının pratik şartlarına uyumlu olmalıdır.

Direnme Savaşının ilk aşamasında, ordumuz, son derece güç şartlar altındaydı; silâh ve cephanesi kıttı, yapısı çeşitli yerlerde farklılıklar gösteriyordu. Gerilla savaşından zamanla hareketli savaşa geçişe paralel olarak ve daha iyi donatım ve malzeme ile birlikte, dağınık birliklerden zamanla toplu birlikleri, daha sonra düzenli bir ordunun tümen ve alaylarını örgütledik. Düzenli ordu birliklerinde örgütlenme adım adım gerçekleştirildi. Alay ve tümenler başlangıçta sadece piyadelerden meydana geliyordu. Daha sonra, ikmal ve istihkâm birlikleri, hafif topçu birlikleri, vb. kuruldu. Gerilla savaşı ve hareketli savaşın şartlarına uyabilmek için, kumandayı ağır yükten kurtarmak ve güçlendirmek ve birliğin savaşma gücünü arttırmak amacıyla, "İyi asker ve örgütün en basit biçimine indirgenmesi" planlarını hazırladık.

Ordunun kuruluşunun yeni aşamasında, modern savaşın gereklerini karşılamak için, malzemeyi iyileştirmek ve kuvvetlendirmek temeli üzerinde, ordunun örgütlenmesini yeniden düzenledik. Orduyu, bir piyade ordusundan, çeşitli kuvvetleri olan bir ordu haline getirdik. Piyadeye önem vermeye ve aynı zamanda diğer teknik kuvvetleri güçlendirmeye devam etmeliyiz. Bunları bir uyum içinde geliştirmeli ve aynı zamanda her düzeydeki kumandayı, karma harekât şartları içinde ordumuzun savaş gücünü arttırmak amacıyla, daha da kuvvetlendirmeliyiz. Orduyu her geçen gün daha iyi bir ordu haline getirmek için, pratik eğitim ve manevralar sırasında,

ordunun yapısının iyileştirilmesi işini incelemek de gereklidir.

Partinin önderliğinde devrimci bir ordu olduğundan, ordu örgütü, Partinin ordudaki önderliği örgütsel ilkesi ve metodu ile düzenlenmiş olmalıdır. Bu sebepten dolayı, kumanda sistemine paralel olarak, hem kumandanın, hem de siyasi komiserin birliğin başkanları olduğu ilkesine uygun olarak, bir siyasi komiserler sistemi kurduk. Ordunun olgunluğuna uygun olarak ve kurmay ve lojistiğin güçlendirilmesi ve iyileştirilmesine paralel olarak, ordudaki parti çalışmasını ve siyasi çalışmayı korumak ve güçlendirmek amacıyla, siyasi çalışma ile görevli organların güçlendirilmesi ve iyileştirilmesi işine gerekli önem verilmiştir.

Bir ordu örgütlemek için, *donatım meselesi* çözümlenmelidir, çünkü silâh ve donatım, ordunun savaşçılığının maddî temelidir. Silâh olmaksızın bir ordu örgütlemekten ve silâhlı mücadele yapmaktan söz etmenin bir anlamı yoktur. Ordunun kuruluşunun ilk aşamasında, ekonomimizin geriliğinden, aşağı yukarı hiç endüstrimiz olmadığından ve ordunun geri hatları dağlık ve köylük bölgelerde bulunduğundan, ordumuzun donatımı pek çok güçlüklerle karşılaştı. Parti, orduya donatımını ileri hatlardan elde etme zorunda olduğunu, kendini silâhlandırmak için düşman silâhlarını ele geçirmesini ve düşmanı onun silâhları ile vurmasını söyledi. Bu ilkenin uygulanmasında büyük başarılar kazandık. Düzenli ordumuzun ve gerilla birliklerimizin büyük bir kısmı, savaş alanlarında ele geçirilen silâhlarla silâhlandırıldı. Fransız Ordusu, ordumuza Amerikan-tipi silâhlar sağlamakla görevli bir aracı halini aldı. Öte yandan, Parti, işçileri kendi imkânlarımıza dayanma ruhu ile yönetti ve ordumuz için silâh ve cephanenin bir kısmının ülkemizde yapılması imkânını buldu. Büyük güç-

lükler ve mahrumiyetler altında, silâh fabrikalarındaki işçiler, Vietnam işçi sınıfının kahraman ve yaratıcı ruhunu yükseklere çıkardı. Hurda demirden, askerlerimizin düşmanı yoketmesi için gerekli silâhları yapmak için, büyük maddî ve teknik güçlükleri yendi.

Bu şartlar altında, Partimiz, devrimci bir ordunun donatım bakımından zayıflığını, siyasî üstünlüğü arttırarak gideren niteliğini geliştirmek için, ordumuzu eğitti. Böylelikle, ordumuz, silâh bakımından zayıf olduğu halde, bu bakımdan birkaç kat daha üstün olan düşmanı yenmeyi başardı. Modern silâhları kahramanlıkla yenmek, ordumuzun son derece güzel bir geleneği halini almıştır. Ancak, silâh bakımından zayıf olduğumuzdan, Direnme Savaşında ordumuz ve halkımız, çok zor ve güç şartlar altında savaşmak, büyük fedakârlıklar yapmak ve çok zayiat vermek zorunda kaldı. Her zaman için, silâh bakımından zayıflığın ne pahasına olursa olsun yenilmesi gereken bilyük bir güçsüzlük olduğunu akılda tutmalıyız.

Bugün, ordumuzun kuruluşu yeni bir aşamaya girmiştir. Ordumuz, adım adım, Amerikan emperyalistlerinin ve onların satılmış uşaklarının saldırgan tertiplerini durduracak, modern bir devrimci ordu haline gelmelidir. Bu sebepten, ordunun, teknik donatımının iyileştirilmesi ve arttırılması önemli bir gereklilik halini almıştır. Ordumuzun geri maddî ve teknik temelinin, gittikçe daha modern donatım ve teknikle değiştirilmesi, gerçek bir devrimdir. Ordudaki teknik devrim, Partimizin Kuzey Viet Nam toplumunda yaptığı büyük teknik devrimin bir kısmıdır. Donatımı güçlendirmede, örgütsel ve idarî düzeyi yükseltmede ve aynı zamanda yeni tekniklerin öğrenilmesi ve kullanılmasında büyük çabaların harcanmasını gerektirir. Ordunun donatım ve teknik meselelerinin çözümlenmesi, sosyalizmin maddî

ve teknik temelinin kurulmasından ayrılamaz. Bugün, elverişli şartlara sahibiz: barış geri gelmiş ve Kuzey tamamen kurtarılmıştır. Ekonomiyi kurmak ve kültürü geliştirmek, ekonomik geriliğimize bir son vermek amacıyla ülkemizin endüstrileşmesini adım adım gerçekleştirmek için çaba harcanmalıdır. Bu, sadece Kuzey'i sosyalizme götürecek büyük bir devrimci görev değil, millî savunmayı güçlendirmek ve ordumuzun donatım ve teknik temelini iyileştirmek için elverişli yeni şartlar yaratmak konusunda son derece önemli bir meseledir.

Ordunun silâhları öğrenmesini ve ustalıkla kullanmasını, teknik ve taktik düzeyini yükseltmesini mümkün kılmak için, *askerlerin eğitimi* meselesini hesaba katmamız gerekir. Faal savaş hazırlığında iyi eğitim zorunludur. Eğitimin amacı düşmanı yenmek olduğundan, eğitim bu amacı karşılamalıdır. Eğitimin kapsamı stratejik kılavuz ilkeye ve ordumuzun savaş konusundaki temel fikirlerine yer vermeli, düşmanın ve bizim ve savaş alanlarının pratik durumumuza uygun olmalıdır. Ordumuz, hâlâ sınırlı bir savaş tecrübesine sahip olan, genç bir ordudur. Kardeş ülkelerin ordularının, her şeyden önce Sovyetler Birliği ve Çin'in ordularının tecrübelerini öğrenmeye çalışmalıdır. Pratik görüş açısını iyice kavramalı ve diğer ülkelerin tecrübelerini kendi ülkemize uygularken, ülkemizin pratik durumundan hareketle eleştirici, seçici ve yaratıcı bir şekilde davranmalıyız. Hem ampirizme, hem de dogmatizme karşı savaşmak zorundayız.

Ordunun kuruluşunda, genel olarak, yukarıda sözü edilen gereklilikleri yerine getirdik. Direnme Savaşı sırasında, sürekli savaştan dolayı, askerlerimizin eğitilmesi uzun bir süreyle değil, ancak savaşlar ve harekâtlar arasındaki kısa sürelerde mümkün olabiliyordu. "Savaşırken öğrenmek ve eğitilmek" kılavuz ilkesini faal

bir şekilde uyguladık. Direnme Savaşının başlangıcındaki güç yıllardan sonra, ordumuza iyi bir eğitim vermeyi başardık. Bu eğitimde benimsenen pratik görüş açısı açıklanmaya değer. Eğitimin kapsamı son derece pratik ve zengindi. Eğitim pratik mücadele ile temas halindeydi: askerler bir gün sonraki savaş için eğitiliyorlardı ve zafer ya da yenilgi, eğitimin sonucunun en iyi değerlendirilme ve denetilme ölçüsü idi. Örgütün ve donatımının giderek birleştirilmesi temeli üzerinde, düzenli ordunun çeşitli birliklerindeki eğitim de adım adım sistemleştirildi. Kardeş orduların özellikle Çin Halk Kurtuluş Ordusunun değerli savaş tecrübelerini yaratıcı bir şekilde uygulayarak, daha büyük çapta harekâtlarda başarılar kazandık ve aynı zamanda kendi savaş tecrübelerimizi zenginleştirdik.

Bugün, barış zamanında, eğitimin uzun süreli, temel ve sürekli bir görev halini aldığı düzenli ve modern bir ordu kuruyoruz. Düzenli eğitimi, erlerden başlıyarak yukarıya doğru uzanan bir şekilde, sistematik ve bir plana uygun olarak yürütmek zorunludur. Modern savaşın gereklerini karşılamak için, ordu, modern tekniği, silâhların taktik kullanımını, eşgüdümlü taktikleri ve modern askerî bilimi öğrenecek şekilde eğitilmelidir. Bunun için, bir yandan kardeş ordularm ileri tecrübelerini öğrenmek için çabalamak, öte yandan kendi ordumuzun değerli savaş tecrübelerini gözönünde tutmak zorundayız. Tecrübelerin derlenmesi, modern savaşın ilkelerinin öğrenilmesi ile birlikte yürütülmeli ve buna uygun bir eğitim programı, Partinin askerî çizgisinden ve düşmanın, bizim ve topoğrafyanın pratikteki durumundan hareket edilerek çizilmelidir.

Yukarıda söylenildiği gibi, ordunun adım adım modernleştirilmesi gerçekten teknik bir devrimdir. Maddî temel ve modern teknik ne kadar güçlendirilirse, bu tek-

niği öğrenmeye yetenekli olan kimselere olan ihtiyaç o kadar artar. Aksi takdirde, modern teknik, donatım etkinliğini geliştiremez ve ordunun savaş gücü artmaz. Bu, eğitimde büyük bir sorumluluktur.

Eğitimde, *subayların eğitimi* temeldir. Subaylar gerçek mücadele içinde sınanmış ve pişmişlerdir ve orduyu kurma ve mücadeleyi yürütmede tecrübe sahibidirler. Ancak, gerilla savaşı şartları içinde yetiştiklerinden, subaylarımız modern taktikler konusunda zayıftır. Bundan dolayı, bir yandan durmaksızın siyasî ve ideolojik düzeylerini yükseltmek, sınıf tutumlarını sağlamlaştırmak ve devrimci teoriyi öğrenmek zorundadırlar; öte yandan da, modern ve düzenli bir ordunun özüne hizmet eden, Partinin nitelikli askerî elemanları olabilmek ve kültürel düzeylerini ve askerî teknik bilim düzeylerini ilerletmek için ellerinden geleni yapmak zorundadırlar. Bu, ordunun kuruluşunda bugün için özel önem taşıyan bir iştir.

Ordunun gelişmesi ve büyümesi ile birlikte, adım adım dağınık birliklerden toplu birliklere geçiş süreci içinde, gerekli *kural* ve *düzenlemeler* biçimlendi. Adım adım ordunun yapısında ve eğitiminde nispî bir birlik kurulmasına paralel olarak, zamanla ikmâl sistemini, ordu hayatında düzenle, ödül ve cezalarla, silâhların bakımı, vb. ile ilgili kuralları geliştirdik. Yine de, daha önce ordumuz gerilla birliklerinden düzenli birliklere geçiş süreci içinde bulunduğundan, merkezleşme ve birleşme ihtiyacı hâlâ düşük bir düzeyde idi. Bundan dolayı, bütün ordu için sistematik kural ve düzenlemeler yayınlanmamıştı. Ordunun kuruluşu şimdi yeni bir aşamaya, düzenli ve modern bir ordu haline gelme aşamasına girmiştir. Modern bir ordu, çok sayıda kuvvetlerden meydana gelir ve modern savaş, geniş bir alan üzerinde ve hızla yürütülen, çeşitli kuvvetlerin karma harekâtına dayanır.

Dolayısıyla, örgütsel ruhun, disiplin ruhunun, ordunun bütün faaliyetlerinde planlama ve kesin olma ruhunun yüksek düzeyde merkezleştirilmesi ve birleştirilmesi, gerçekleştirilmek zorundaydı. Kurallar ve düzenlemeler, herkesin uyması gereken bir temel olmak bakımından ve birleşik kumanda ve karma harekâtın gereklerini karşılamak bakımından büyük bir zorunluluk haline geldi.

Ordumuz, Partinin önderliği altındaki bir halk ordusudur. Kural ve düzenlemeleri ordunun devrimci niteliğini tam olarak yansıtmalı, Partinin ordudaki önderliği ilkesini ve metodunu tam olarak kavramalıdır. Bu kural ve düzenlemeler, ordumuzun ve ülkemizin içinde bulunduğu pratik durumdan doğmalı ve güzel gelenek ve alışkanlıkları korumalı ve geliştirmelidir.

Yakın zamanlarda, askerlik hizmeti sistemi, subayların hizmet sistemi (rütbe sistemi dahil), ücret ve ödül sistemi uygulanmış ve iyi sonuçlar vermiştir. İç düzen, disiplin ve askerî polis kuralları yayınlanmış ve tüm ordunun birleştirilmesinin ve düzenli bir ordunun kurulmasının her yönü üzerinde önemli bir etki yapmıştır.

Ordunun askerî bakımdan kuruluşunda kazanılan büyük tecrübeler, yukarıda kısaca ele alınmıştır. Pratik göstermiştir ki, eğer, ordunun siyasî bakımdan kuruluşunun ilkelerinin tamamen kavranılmasma paralel olarak askerî bakımdan kuruluşta karşılaşılan karmaşık meseleleri doğru olarak çözümlemezsek, dağınık bir örgüte, ilkel silâhlara, düşük bir askerî düzeye sahip olan ve kuralları bulunmayan küçük ve zayıf bir gerilla ordusunu, çeşitli kuvvetleri, gittikçe iyileşen teknik donatımı, düzenli bir eğitimi ve bütün orduya uygulanan kural ve düzenlemeleri olan güçlü bir halk ordusu haline getirmek, askerî meselelere gerekli dikkati vermeksizin imkânsızdır. Bunlar çok değerli tecrübelerdir. Bunlar, ordumuzu gittikçe düzenli ve modern bir ordu olan, güç-

lü bir halk ordusu haline getirmek için uyulmaz gereken ilkelerdir.

4. Partimiz, güçlü bir halk ordusunun kuruluşuna paralel olarak bir milis kuvvetinin kurulması ve yedeklerin geliştirilmesi meselesine büyük önem verdi; aynı zamanda, orduyla geri hatlar arasındaki ilişkiyi doğru olarak çözümledi.

Kuruluş ve gelişme süreci içinde, halkın silâhlı kuvveti, sadece düzenli bir orduyu değil, aynı zamanda geniş bir savunma kuvvetini de içerir. Partinin, yığınların yoğun siyasî hareketi temeli üzerinde, düşmana karşı silâhlı ayaklanma için hazırlık kararını almasından hemen sonra, yığınların siyasî mücadelesini, tedricen silâhlı mücadeleye dönüştürmeyi amaç edinen, çeşitli biçimlerde yarı-silâhlı ve silâhlı örgütler ortaya çıktı. Bunlar savunma birliklerinin, savaşçı savunma birliklerinin, daha sonra Viet Bac dağlık bölgesindeki yeraltı silâhlı üslerindeki gerilla takımlarının örgütsel biçimleriydi. Birkaç bölgede, Halk Ordusunun ilk birlikleri ortaya çıktığında, temel kuvvetler olarak kabul edilen bu birlikler etrafında mahallî silâhlı birlikler kuruldu; buna ek olarak geniş yarı-silâhlı kuvvetler vardı. Başkan Ho Şi Minh, Viet Nam Kurtuluşçu Silâhlı Propaganda Birliğinin kurulmasını emrettiği zaman, silâhlı ve yarı-silâhlı kuvvetlerin kuruluşuna ve bunlar arasında dayanışma ve eşgüdüm ilişkisinin korunmasına büyük önem verdi. Direnme Savaşında, silâhlı mücadele geliştikçe, bu üç silâhlı kuvvet arasındaki ayrım gittikçe açığa çıktı. Halk Ordusu, düzenli tümen ve alayları, mahallî alay, tabur ve bölükleri içeriyordu. Düzenli ve mahallî ordular yanısıra, ülkenin her yerinde gelişen geniş gerilla kuvvetleri vardı. Düzenli kuvvetler, geniş bir cephede düşman kuvvetlerinin yokedilmesini hedef alan hareketli savaşın yürütülmesi görevini yüklenmişti. Mahallî ordu, mahallî savaşı yürüt-

mek, faaliyetlerini, düzenli ordu veya gerilla birlikleriyle birleştirmek görevindeydi. Gerilla birlikleri, köyleri savunmak, üretime katılmak ve hem savaş alanının hazırlanmasında hem de saldırıda, mahallî ve düzenli orduyla işbirliği yapmak görevindeydi. Yukarıda sayılan üç silâhlı kuvvetin varlığı, halkın isteklerini tam olarak karşıladı, ordunun ve halkın savaş gücünü geliştirmeye hizmet etti ve bütün halkı düşmana karşı savaşmak için eğitti. *Bütün halkı silâhlandırma politikasının somut neticesi, halk savaşının ve devrimci savaşın silâhlı kuvvetinin örgütlenme biçimiydi.*

Partimiz halk savaşını başlatmak için, üç çeşit silâhlı kuvvete ihtiyaç olduğunu savunuyordu. Parti, savunma birliklerinin ve gerilla birliklerinin kurulması ve geliştirilmesine büyük önem verdi. Ülkemizde, her yerde milis kuvvetleri kuruldu. Ülkenin her yerinde halk idaresinin kurulması ve her yerde Parti şubelerinin varlığı sayesinde, milis kuvvetleri geniş bir alana yayıldı ve halk savaşmak için ayaklandı. Düşmanın geri hatlarında, gerilla birlikleri düzenli orduyla eşgüdüm halinde düşmanı dağıttılar ve yıprattılar. Düzenli ordumuzun düşmanı yoketmek amacıyla hareketli savaşı başlatması için, düşmanı üslerine mıhladılar. Düşmanın geri hatlarını bizim ileri cephemiz haline getirdiler ve düzenli ordumuzun hücumunun başlama noktaları olan gerilla üslerini, düşmanın ta kalbinde kurdular. Halkın canını ve malını korudular; düşmanla savaştılar ve üretimin devamını sağladılar; düşmanın, savaşı beslemek için savaştan yararlanmak oyununu bozguna uğrattılar. Hür bölgelerde, gerilla birlikleri, düşmanla etkin bir şekilde savaştılar ve vatan hainlerini gözetim altına aldılar; mahallî yönetimin ve mahallî Parti şubesinin etkin araçlarıydılar; aynı zamanda, üretimde, ulaşımda ve ikmâl'de yıldırım kuvvetiydiler. Savaş ve çalışma süreci içinden geçerek, ve par-

ti tarafından eğitilerek, gerilla birlikleri, düzenli ordunun değerli ve tükenmek bilmez bir yenilenme kaynağı haline geldiler; halk ordusuna, siyasî bakımdan iyi eğitilmiş ve savaş tecrübesi bakımından zengin subay ve erler sağladılar. Bu, Partimiz için, savaşı yönetmede ve devrimci silâhlı kuvvetleri kurmada, büyük bir başarı ve aynı zamanda değerli bir tecrübe idi.

Durum şimdi değişmiştir ve devrim yeni bir aşamaya geçmiştir. Halk Ordumuz, düzenli ve modern bir ordu haline gelmektedir. Eğer yeni bir savaş patlak verecek olursa, bu, modern bir savaş olacaktır. Fakat, bizim bakımımızdan, bu savaş, her zaman için, nitelik bakımından, bir halk savaşı olacaktır. Millî savunmanın güçlendirilmesi ve Anavatanın korunması, her zaman için halkımızın ortak görevi olacaktır. Dolayısıyla, önemsiz bir rol oynamak yerine, milis kuvveti daha çok önem kazanacaktır. Milis her zaman stratejik bir kuvvet, gerilla savaşı stratejik bir problem olacaktır. Eskiden olduğu gibi, ileride de, silâhlı kuvvetlerimiz, sadece düzenli ve modern orduyu değil, askerî harekâtlarda orduyla işbirliği yapan halkın silâhlı ve yarı-silâhlı kuvvetlerini de kapsıyacaktır. Bugün, barış zamanında, Kuzey Viet Nam sosyalizme doğru ilerliyor; iki yol arasındaki mücadele, sosyalizmle kapitalizm arasındaki mücadele, kentlerde ve köylerde yürütülüyor. Sürekli bir ordunun kuruluşuna paralel olarak, yığınları askerî açıdan örgütlemeyi ve eğitmeyi amaç edinen, böylelikle herkesi Anavatanı savunmaya ve düşmanın saldırgan planlarını ezmeye hazırlayan, büyük bir yedek kuvvet kurulmalıdır. Bu yedek kuvvetin temeli, savunma birlikleridir. Savunma birliklerinin görevleri şunlardır:

a) Sürekli orduyu beslemek,

b) Güvenliği sağlamak ve üretimi savunmak,

c) Savaş zamanında cepheye hizmet etmek ve geril-

la faaliyetleri yürütmek.

Milis kuvvetinin ve yedek kuvvetin oynadığı önemli rol budur. Barışın geri gelmesinden sonra, özellikle askerlik hizmeti sistemi denendiği sırada, milisi küçümseyen, milisi yedek kuvvetten ayıran ve yedek kuvveti düzenli orduyu besleyecek yegâne kaynak olarak gören bir eğilim ortaya çıktı. Bu sapma, doğru yola getirildikten sonra, durum düzelmiştir. Askerlik hizmetinin yerine getirilmesi, yığınlar tarafından desteklenmektedir ve savunma birlikleri ile yedek kuvvetin örgütlendirilmesi gelişmiştir.

Savunma birliklerini sağlamlaştırmak ve geliştirmek, güçlü bir yedek kuvvet kurmak son derece önemli bir görevdir; özellikle barış zamanında, insan gücünü ekonomik kalkınmada kullanmak amacıyla sürekli ordunun mevcudunda bir kısıntı yapıldığı zaman. Bu görevi gereği gibi yerine getirebilmek için, halk savaşı ve halk ordusu teorisini iyice kavramak, örgütlenmede ve eğitimde sınıf çizgisine sıkı sıkıya bağlı kalmak, milis kuvvetinin güçlü geleneğini ve değerli tecrübelerini geliştirmek ve sürekli ordu ile milis ve yedek kuvvet arasındaki yakın ilişkiyi güçlendirmek gerekir. Aynı zamanda, özel olarak mahallî askerî organlarda ve genel olarak milis ve yedek kuvvetlerde Parti Komitelerinin önderliği güçlendirilmelidir.

GERİ hatlar meselesi üzerinde durulmaksızın, silâhlı mücadeleden ve devrimci silâhlı kuvvetlerin kuruluşundan söz edilemez. Bu, stratejik önemi olan bir mesele ve silâhlı mücadelenin sonucu üzerinde ve silâhlı kuvvetlerin kuruluşunda belirleyici bir unsurdur.

İkinci Dünya Savaşımn başlangıcında, Partimiz, silâhlı ayaklanma için hazırlık görevini kararlaştırdığında, ne silâhlı kuvvetlerimiz, ne de faaliyetlerimiz için bir sıç-

rama tahtası olarak kullanabileceğimiz bir hür bölge vardı. Daha sonra, zamanla, yeraltı silâhlı üsleri ve altı Viet Bac ilinde, köylük bölgelerdeki direnme üsleri kuruldu. Ağustos Devriminde kazanılan tecrübeler, direnme üslerinin önemini açıkça kanıtlıyordu. Bu tecrübe, Partimizin direnme üslerini örgütlemede ve Viet Bac hür bölgesini kurmadaki doğru önderliğini gösterdi.

Bu ders, uzun Direnme Savaşı'nda daha iyi bir şekilde anlaşıldı. Direnme Savaşının başlangıcında Direnme üsleri ve geri hatlar meselesi üzerinde duruldu; Direnme Savaşı süresince, Partimiz, direnme üslerinin güvenlik altına alınmasına ve geri hatların sağlamlaştırılmasına en büyük önemi verdi. Yönetici organımızı ve direnmemizi ezmek istediklerinden, Fransız sömürgecileri, direnme üselerimizi kazımak için her yola başvurdular, ancak üstüste yenilgilere uğradılar ve sonunda çöktüler. Askerlerimiz ve halkımız, —Direnme Savaşında temel direnme üssü olan— Viet Bac direnme üssünü ve Nam Bo'daki dördüncü ve beşinci bölgelerdeki kurtarılmış bölgeyi savunmak için kahramanca savaştı.

Savaş durumundan dolayı, gerilla savaşı, düşman işgali altında olan bölgelerin her yerine yayıldı. Dolayısıyla, ordumuz ve halkımız, bu büyük üsler yanısıra, merkezi, kuzey ve güney Viet Nam'daki bütün savaş cephelerinde birçok üs kurdu; böylelikle, düşman için büyük bir tehdit ve ordu için düşmana saldırmada bir sıçrama tahtası yarattı. Düşmana karşı savaşa paralel olarak, direnme üslerini güvenlik altına almak ve geri hatları güçlendirmek amacıyla, Partimiz her bakımdan olumlu eylem çizgileri uyguladı, yığınları seferber etmek, eğitmek ve örgütlemek için, üretimi arttırmak, tasarruf yapmak ve mahallî silâhlı ve yarı-silâhlı kuvvetleri kurmak için büyük çaba harcadı. Bunun sayesinde, direnme üslerimiz giderek güçlendi ve durmaksızın, ordunun ge-

lişmesi üzerinde olduğu kadar, ileri cepheye yapılan hizmetler üzerinde de büyük etkisini arttırdı. Bundan dolayı, uzun Direnme Savaşımızı yürütebildik ve sonunda şanlı bir zafer kazandık.

Bugün, kuzey Viet Nam tamamen kurtarılmıştır; ordumuzun geniş dayanağını meydana getirmektedir. Modern savaşta geri hatların ne kadar önemli olduğunu biliyoruz. Geri hatların güçlendirilmesi, savaşta zaferi belirleyen unsurların başında gelir. Modern savaş, bütün iktisadî, siyasî ve askerî imkânların mümkün olan en büyük gelişimini gerektirir. "Bugün için, savaşın, her ülkenin maddî ve manevî tüm güçlerinin bir sınanması" olduğunu, marksizm-leninizm göstermiştir. Geri hatlar meselesinin önemini gördükten sonra, Merkez Komitesinin 1957'de yapılan 12. Toplantısı kararı şu hususları tesbit etti: "Geri hatları her bakımdan kurmak ve sağlamlaştırmak için bir plan yapmalıyız. Bir ordunun barış zamanındaki kuruluşunun bütün gereklerini olduğu kadar, savaş zamanındaki hayatın ve mücadelenin gereklerini de sağlamak için, geri hatlarımızın bütün maddî ve manevî imkânlara sahip olmasını mümkün kılmalıyız. Devlet faaliyetinin her yönünde, Devletin genel planında olduğu kadar her dalın planında da, geri hatların kuruluşunu ve güçlendirilmesini dikkate almak ve ekonomik ve kültürel ihtiyaçları millî savunma ihtiyaçlarıyla, barış zamanının ihtiyaçlarını savaş zamanının ihtiyaçlarıyla birleştirmek gereklidir. Bir yandan orduyu kurma görevini yerine getirirken, öte yandan geri hatları güçlendirme işine gerekli önemi vermek ve özellikle ekonomik ve malî politikanın uygulanışına, üretim ve ekonomi faaliyetlerine katkıda bulunmak ordunun kendisi bakımından da gereklidir."

Bugünkü aşamadaki devrimci görev açısından bakıldığında, millî planda geri hatlarımız, sosyalizme doğ-

ru ilerliyen ve tamamen kurtarılmış olan Kuzey Viet Nam'dır. Kuzey Viet Nam bütün ülkenin devrimci dayanağıdır. Bundan dolayı, Kuzey Viet Nam'ı her bakımdan güçlendirmek ve sağlamlaştırmak için bu geri hatların önemini tam olarak kavramalıyız. Millî savunmanın güçlendirilmesi ve sağlamlaştırılması ve silâhlı kuvvetlerin inşasına paralel olarak, geri hatlarımızı siyasî ve ekonomik alanlarda güçlendirmeye çalışmalıyız. Sosyalist dönüşümü faal bir şekilde yürütmeli, sosyal rejimi ve Devlet rejimini güçlendirmeli, yığınları yurtseverlik ve sosyalizm sevgisiyle eğitmeli, halkın millî savunma konusundaki uyanıklığını ve derin ilgisini artırmalıyız. Böylelikle, bütün tehlikelere karşı geri hatları güven altına almalıyız. Ekonomimizi inşa etmek için, elimizden geleni yapmalı, halkın geçim düzeyini yükseltmek ve aynı zamanda ordunun maddî ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla sosyalist endüstri ve tarımı geliştirmeliyiz.

Bugün, ülkemizde barış kurulmuştur. Dünya şartları barış lehinde gelişmektedir. Ancak ülkemiz hâlâ ikiye bölünmüş durumdadır. Amerikan emperyalizmi, güney Viet Nam'ı yeni bir tür sömürge ve bir askerî üs haline getirmeye çalışmaktadır. Amerikan emperyalistleri Laos'a müdahele ediyorlar ve Kuzey Viet Nam'ın güvenliğini tehdit ediyorlar. Bu durum açısından, orduyla geri hatlar arasındaki, millî savunma ile millî ekonomi arasındaki doğru ilişkiyi korumak gerekir. Bir yandan, iktisadî kalkınmaya yüklenmek için askerî harcamaları kısıyoruz. Ancak böylelikle sosyalizmin inşası, geri hatların sağlamlaştırılması, halkımızın yaşama düzeyinin yükseltilmesi ilerlere götürülebilir ve dolayısıyla millî savunmanın güçlendirilmesi için sağlam dayanaklar yaratılabilir. Öte yandan, aynı zamanda ekonomik kalkınmayla millî savunmanın bütün gereklerini karşılayarak, ordunun niteliğini yükseltmek, milis ve yedek kuvvetleri ge-

liştirmek için iktidarımızda olan her şeyi yapmalıyız. Eğer bunu yapmayı başarabilirsek, Kuzey Viet Nam'da sosyalizmin kuruluşu daha büyük zaferler kazanacak, millî birlik için mücadelede daha güçlü bir dayanak olacaktır.

PARTİMİZİN kuruluşunun 30. yıldönümünde, Partimizin aştığı zaferlerle dolu yola geri baktığımızda, son derece mutluyuz. Halkımız, Başkan Ho Şi Minh'in önderliğindeki Partimizin başarılarından gurur duyuyor ve Partimize inanıyor.

Tarihî tecrübeler, *silâhlı mücadelenin* ülkemizdeki devrimci ajitasyonda *önemli bir yer tuttuğunu, devrimci silâhlı kuvvetlerin* devrim için zaferler kazanmada *önemli bir rol oynadığını* kanıtlıyor. Doğru zamanda silâhlı mücadeleye girişerek halkımız, Ağustos Devriminde başarı kazanmak için elverişli şartlara sahip oldu; uzun bir silâhlı mücadele yürütmek için kararlılığı sayesinde halkımız Direnme Savaşını kazanmayı başardı.

Tarihî tecrübeler, kuruluşundan itibaren Partimizin devrimci harekette, silâhlı mücadelede ve devrimci silâhlı kuvvetlerin kuruluşunda çok önemli bir önderlik yaptığını kanıtlar. Partimiz, halkımızı, emperyalizme ve feodalizme karşı savaşta kararlı bir şekilde yönetmiştir.

Silâhsız halkı, Fransızlara karşı ayaklanıp, Japonları yurttan söküp atmada, ilkel silâhlarla bir Direnme savaşı yaparak büyük başarılar kazanmada yönetme cesaretine sadece, köklü devrimci iradeyi kendinde toplayan Partimiz sahipti. Ancak bizim Partimiz, halkımızın düşmana karşı silâhlı mücadelesini başarıya ulaştıracak, ülkemizin pratik şartlarına uygun, siyasî ve askerî çizgiyi tesbit edebilirdi. Bu siyasî çizgi, millî halkın sosyalizme doğru ilerleyen demokratik çizgisiydi. Bu askerî çizgi, halk savaşı ve halk ordusu çizgisiydi.

Dien Bien Fu büyük zaferi, halkımızın, Partimiz önderliğindeki uzun silâhlı mücadelesini sona erdirdi. Bugün, halkımız, bütün ülkede milli demokratik devrimin tamamlanması ve kuzey Viet Nam'ı sosyalizme ulaştırma siyasi mücadelesi aşamasına geçmiştir. Halkımız barışa büyük bir arzu duyuyor. Politikamız barışı korumak için elimizden geleni yapmaktır. Ancak, siyasî mücadeleye ve barış politikasına geçiş, hiç bir şekilde, devrimci görevinin başarılması için uzun mücadelesinde, Partimizin bugünden itibaren artık düşmanın her saldırgan planını ezmeye hazır olmasına ve silâhlı kuvvetleri kurma ve güçlendirmesine lüzum yoktur anlamına gelmez. İşte bundan dolayı, bugün Kuzey Viet Nam'da, bir yandan ekonomiyi ve kültürü kalkındırma temel görev halini alırken, *Partimiz, hâlâ millî savunmayı sağlamlaştırma, devrimci silâhlı kuvvetleri güçlendirme ve halk ordusunu düzenli ve modern bir ordu haline getirme işini,* "bütün Parti ve halk için temel görevlerden biri" sayıyor (Merkez Komitesi 12. Toplantısı Kararı).

Partimizin ve halkımızın devrimci görevi hâlâ çok ağırdır. Millî demokratik devrimi bütün ülkede tamamlamak ve Kuzey Viet Nam'ı sosyalizme ulaştırmak, ülkemizde ve dünyada sosyalizm için tam bir zafer kazanmak amacıyla yapılan mücadele, hâlâ uzun ve güç bir süreçtir. Silâhlı mücadelenin ve devrimci silâhlı kuvvetlerin kuruluşunun zengin tecrübelerini öğrenmek için çalışmak ve bunları, millî savunmanın daha da güçlendirilmesi ve ordunun daha da geliştirilmesi amacıyla, yeni tarihî şartlara uygulamak, Partimizin kuruluşunun 30. yıldönümünde önümüzde duran önemli görevlerdir.

DÖRT

DİEN BİEN FU

DİEN BİEN FU, Vietnam Halk Ordusunun saldırgan Fransız ve Amerikan emperyalistlerine karşı yaptığı uzun kurtuluş savaşında kazandığı en büyük zaferdi. Dien Bien Fu, Çin-Hindindeki siyasî ve askerî durumda önemli bir dönüm noktası oldu. Vietnam'ın ve iki dost komşu ülkenin, Kamboçya'nın ve Laos'un, millî egemenlik, bağımsızlık, birlik ve toprak bütünlüğü ilkelerine saygı temeli üzerinde Çin-Hindi'ne barış getiren Cenevre Konferansının büyük zaferine önemli bir katkı yaptı.

Dien Bien Fu zaferinin yıldönümünde, savaşın yürütülmesinde, Partimizin edindiği tecrübelerden birkaçını ortaya koymak ve Halk Ordusunun savaşmak ve kazan-

mak için kararlılığını, halkımızın cepheye hizmet konusundaki sadakatini hatırlatmak istiyorum. Başarımızdaki asıl belirleyici unsur, Parti'nin liderliği altında yürütülen mücadelede ordumuzun ve halkımızın dayanışmasıydı. Tecrübelerimizden çıkardığımız en büyük ders budur. Dien Bien Fu, bize, şunları öğretti:

"Zayıf ve küçük bir ulus ve bir halk ordusu, bir kere düşmanın karşısına dikilmek, birleşmek ve bağımsızlık ve barış için mücadele etmek kararını aldı mı, bütün saldırgan kuvvetleri, hattâ Amerikalılar tarafından desteklenen emperyalist Fransa gibi bir devletin kuvvetlerini yenmeye yetecek güce sahip olacaktır."

1953 KIŞI İLE 1954 İLKBAHARI ARASINDA ANA ÇİZGİLERİYLE SAVAŞIN DURUMU

1953 Kışının başında, halkımızın yurtseverlik savaşı, sekizinci yılına girdi.

Cephe harekâtından[1] beri, ordumuz birçok harekâtta ardı ardına zaferler kazanmış ve Vietnam'daki bütün cephelerde inisiyatifi elinde tutmuştu. Hoa Binh'in kurtarılmasından sonra, Kızıl Irmak deltasındaki gerilla üsleri arttırıldı ve Kuzey-Batı'daki geniş topraklar bir biri ardına ele geçti. Düşman her geçen gün kendini daha tehlikeli bir durumda buldu ve savunmaya geçmek zorunda kaldı. Fransız-Amerikan emperyalistleri durumlarını kurtarmak için yeni kuvvetler getirmek, generallerin yerlerini değiştirmek ve yeni bir plan yapmak zorunda olduklarını gördüler. O sırada, Kore'deki savaş henüz sona ermişti. Amerikan emperyalistleri, Çin-Hindi'ndeki savaşı uzatmak ve yaymak işine gittikçe daha çok sarılıyorlardı. İşte bu şartlar altında —savaşı sürdürmek ve yaygınlaştırmak için bir plan olan— Paris'te ve Washington'da dikkatle üzerinde çalışılıp hazırlan-

[1] 1950 yılında Vietnam-Çin sınırındaki karşı-saldırı.

ımş olan "Navarre Planı"nı geliştirdiler.

Kısaca, *"Navarre Planı", Vietnam'ı ebedî olarak bir sömürge ve Amerikan ve Fransız emperyalistlerinin bir askerî üssü haline getirmek için esas kuvvetlerimizin büyük bir kısmını onsekiz ay içinde temizlemeyi ve bütün topraklarımızı işgal altına almayı amaçlayan büyük-çapta bir stratejik plandı.*

Bu plana uygun olarak, ilk aşamada oldukça güçlü hareketli birlikler, esas kuvvetlerimize saldırmak ve yıpratmak için Kızıl Irmak deltasmda toplanacaktı. Aynı zamanda, bu birlikler, Kuzey-Batı'daki geçici olarak işgal altında olan alanı bir sıçrama tahtası haline getirmek amacıyla Dien Bien Fu'yu işgal edeceklerdi.

Daha sonra, yağmurlu mevsimden yararlanarak, esas kuvvetlerimizin yıpranmış olduğunun ve herhangi bir önemli harekâta girmesinin mümkün olmadığının umulduğu bir sırada, düşman, bütün serbest bölgelerimizi ve Beşinci Bölge[2] ile Nam Bo'daki[3] gerilla üslerimizi işgal etmek için hızla güneye girecekti.

Daha sonra, 1955 Sonbahar ve Kışında, Güney'in "pasifleştirilmesinden" sonra, geri hatlarımıza karşı büyük bir taarruza geçmek amacıyla, çok güçlü hareketli birlikler Kuzey cephesinde toplanacaktı. Aynı anda delta'dan ve Dien Bien Fu'dan harekete geçerek, Fransız ordusunun son derece güçlü hareketli kitlesi esas kuvvetlerimizi yokedecek, serbest bölgemizi işgal edecek ve savaşı başarıyla sonuçlandıracaktı. Eğer bu plan başarıya ulaşsaydı, ülkemiz, Fransız-Amerikan emperyalistlerinin bir sömürgesi, yeni saldırgan planlarını yürütmek için askerî bir üs haline gelecekti.

[2] Savaş sırasında, Fransızlar bütün temel haberleşme hatlarını kestiklerinden, Viet Nam her biri beş veya altı ili içine alan birçok bölgeye bölünmüştü.

[3] Viet Nam'ın idarî bölümleri: Bac Bo (Kuzey), Thmg Bo (merkez) ve Nam Bo (Güney).

1953 Sonbaharında, General Navarre, bu makyavelist stratejik planı uygulamaya geçti. "Her zaman inisiyatifi elde tut" ve "Her zaman taarruzda" şiarlarıyla, Fransız Ordusu Yüksek Kumandanlığı, Kızıl Irmak deltasına 44 hareketli tabur yığdı, geri hatlarında şiddetli temizleme harekâtlarına geçti, Ninh Binh ve Nho Quan'a saldırdı, Lang Son'a paraşütçü birlikleri indirdi ve Thanh Hoa'yu, Tho'yu tehdit altına aldı. Aynı zamanda, yerli haydutları, Kuzey-Batı'da karışıklık çıkarmaları için silâhlandırdılar. Daha sonra, 20 Ocak 1954'te, Navarre, Dien Bien Fu'yu işgal etmek için paraşütçü birlikleri indirdi. Planı, Na San'ı yeniden işgal etmek, Lay Şan'da durumunu sağlamlaştırmak ve Kuzey-Batı'daki işgal bölgesini genişletmekti.

Kasım ayı sıralarında, düşmanın Ninh Binh cephesindeki kuvvetlerinden bir kısmını temizledikten sonra, ordumuz, Amerikan ve Fransız emperyalistlerinin "Navarre Planım" ezmek için Kış-İlkbahar harekâtını başlattı.

Aralık 1953'te, askerlerimiz Kuzey-Batı'ya yürüdü, düşmanın insan gücünün önemli bir kısmını yoketti, Lay Şo'yu kurtardı ve Dien Bien Fu'yu kuşattı.

Yine Aralık'ta Patet Lao kuvvetleri ve Vietnam Halk Gönüllüleri, Orta Laos'ta taarruza geçtiler, önemli sayıda düşman kuvvetini ezdiler, Tahkek'i kurtardılar ve Mekong Iramağına ulaştılar.

Ocak 1954'te, Beşinci Bölge'de, askerlerimiz ve *Vietnam Halk Gönüllüleri* Batı yaylasmda taarruza geçtiler, düşmanın önemli miktarda asker gücünü yokettiler, Kontum kasabasını kurtardılar ve Aşağı Laos'taki yeni kurtarılmış Bolovene Yaylasıyla temas kurdular.

Yine o yılın Ocak ayında, Patet Lao kuvvetleri ve Vietnam Halk Gönüllüleri, Yukarı Laos'ta taaruza geçtiler, önemli miktarda düşman kuvvetini sürdüler, Nam

Hu havzasını kurtardılar ve Luang Prabang'ı tehdit etmeye başladılar.

Bütün bu zaman süresince, Kuzey Vietnam'da düşman gerisinde kalan yerlerde, Binh Tri Thien'de,[4] hem Trung Bo'nun en güney bölgesinde, hem de Nam Bo'da gerilla savaşı büyük çapta yoğunlaştı.

Mart'ın ikinci haftasmda, birliklerimizin saldırılarının sona erdiğini düşünerek, düşman, Trung Bo'nun güneyinde "Atlanta" harekâtına girişmek ve Quy Nhon'u 12 Mart'ta işgal etmek amacıyla kuvvetlerinin bir kısmını topladı.

Ertesi gün, 13 Mart'ta, askerlerimiz *Dien Bien Fu müstahkem mevkiine karşı büyük saldırıya geçtiler.*

Askerlerimiz Dien Bien Fu savaş alanında müstahkem mevkiin 7 Mayıs 1954'te tamamen yıkılmasına kadar, 55 gün ve gece savaştılar.

Ordumuzun Kış-İlkbahar harekâtı, tarihî bir zaferle son buldu.

Sonbahar-Kış 1953 ve İlkbahar 1954'te çeşitli cephelerde savaşın durumu ana çizgileriyle budur.

STRATEJİK YÖNETİM

Dien Bien Fu harekâtının ve genel olarak Kış 1953 - İlkbahar 1954 harekâtının stratejik yönetimi, *Vietnam'daki devrimci savaşın genel şartlarına uygulanan, devrimci askerî çizgisinin bir başarısıydı.*

Düşmanın "Navarre Planı"ndaki stratejisi, durumlarını kurtarmak ve kesin bir zafer kazanmak için bir girişimle, bir saldırgan savaşın büyük güçlüklerini çözümlemeye yönelmişti.

Bu, Kış-İlkbahar harekâtında uygulanan bizim stratejimiz, bir halk savaşının ve bir devrimci ordunun stra-

[4] Merkezî Viet Nam'ın üç eyaleti: Quang Binh, Quang Tri ve Thua Thien.

tejisiydi. Düşmanın içinde bulunduğu çelişmelerin derinlemesine bir şekilde tahlilinden hareketle, ve maddi bakımdan hâlâ zayıf, fakat kahraman bir ordunun taarruz şevkini en son haddine kadar geliştiren bu strateji, kuvvetlerimizi, düşmanın nispeten az korunaklı olduğu yerlerde toplamayı, kuvvetlerini dağıtmaya zorlayarak düşmanın insan gücünü yoketmeyi ve ülkenin bir kısmını kurtarmayı ve böylelikle kesin bir zafer için elverişli şartları yaratmayı hedef alıyordu.

Fransız-Amerikan emperyalistleri tarafından başlatılan savaş, haksız bir saldırgan savaştı. Bu sömürgeci savaşın, ülkemizi işgal etmek ve boyunduruk altına almaktan başka bir amacı yoktu. Bu savaşın saldırgan niteliği ve hedefi, düşmanı, bütün bölgeleri işgal etmek için kuvvetlerini dağıtmaya zorladı. Savaşm yürütülmesi, Fransız Ordusu için sürekli olarak kuvvetlerin dağılması süreciydi. Düşman alayları, Çin-Hindi savaş alanındaki çeşitli cephelerde bulunan binlerce merkez ve noktada yerleştirilmek üzere tümenlere, sonra taburlara, bölüklere ve takımlara bölünmüştü. Düşman, kendisini bir çelişme ile yüzyüze buldu: kuvvetlerini dağıtmadan ülkeyi işgal altına almak imkânsızdı; öte yandan, kuvvetlerini dağıtarak kendini çok zor bir duruma sokuyordu. Düşmanın dağınık birlikleri, askerlerimiz tarafından kolaylıkla avlanıyor, hareketli birlikleri gittikçe daha çok azalıyor ve asker yetersizliği daha da ağır bir hal alıyordu. Öte yandan, eğer savunma durumundan kurtulmak ve bizimle daha büyük bir güçle başa çıkmak için kuvvetlerini bir yerde toplayacak olsa, işgal kuvvetleri zayıflıyor ve ülkeyi elinde tutmak güçleşiyordu. Ama eğer düşman işgal altındaki toprakları terkederse, fetih savaşmm hedefi altedilmiş demektir.

Bütün Direnme Savaşı süresince, düşman kuvvetleri gittikçe dağılırken, *stratejik çizgimiz gerilla savaşı-*

nı her yere yaymaktı. Ve her savaş alanında, kuvvetlerimizi toplamak ve düşmanın insan gücünü yoketmek için düşmanın nispeten zayıf olduğu noktaları seçtik. Sonuç olarak, savaştıkça daha da güçlendik; her geçen gün kuvvetlerimiz daha da güçlendi. *Düşman kuvvetlerinin dağılması sürecine paralel olarak, halkımızın devrimci silâhlı kuvvetleri, düzenli birlikleri kurmak ve güçlendirmek işini durmaksızın sürdürerek, gerilla faaliyetlerini yoğunlaştırdı ve yaygınlaştırdı. Mücadele sırasında, kuvvetlerimizin kuruluşu sırasında, ayrı ayrı hareket eden bölüklerden hareketli taburlara, daha sonra taburlardan alaylara ve tümenlere doğru ilerledik.*

Cephe Harekâtından sonra, General de Lattre de Tassigny, durumu kurtarmak için Vietnam'a gönderildi. Tassigny, meselenin ne olduğunu görmüştü. Fransız kuvvetlerinin çok fazla dağınık olduğunu ve gerilla savaşımızdan doğan tehlikeyi biliyordu. Bunun için enerjik bir şekilde kuvvetlerini bir araya topladı ve Kızıl Irmak deltasındaki Fransız geri hatlarını "pasifleştirmek" için son derece şiddetli ve barbarca temizlik harekâtına girişti. Ama kısa zamanda o da kendini aynı çelişme ile karşı karşıya buldu. Kuvvetlerini bir araya toplayarak, işgal altında bulunan toprakları genişletmek imkânsız hale gelmişti. Sonunda Tassigny, ünlü Hoa Binh saldırısını başlatmak için kuvvetlerini dağıtmak zorunluluğuna boyun eğdi. Bunun sonuçları gecikmedi. Tassigny'nin hücum birlikleri Hoa Binh'de ağır kayıplara uğrarken, delta'daki gerilla üslerimiz yeniden kuruldu ve önemli çapta genişletildi.

1953'te, "Navarre Planı"nın hazırlanmakta olduğu sırada, Fransız emperyalistleri de kendilerini aynı çıkmazla yüzyüze buldular: inisiyatifi yeniden ele almak, esas kuvvetlerimize saldırmak ve yoketmek için yeteri

kadar asker olmayışı. Savaş kuvvetlerini yeniden ne pahasına olursa olsun kurmak görevini yüklendiler ve, gerçekten, Kızıl Irmak dektasında büyük kuvvetler topladılar. Bu kuvvetlerle [planlarını tedricen yürütmek ve büyük bir son taarruza hazırlanmak amacıyla] esas kuvvetlerimizi yıpratmayı, ordumuzu delta ile dağlık bölgeler arasında dağıtmaya zorlamayı umuyorlardı.

Bu durum karşısında, Partimizin Merkez Komitesi, düşmanın planlarının ve savaş alanının gösterdiği özelliklerin derin ve açık-görüşlü bir tahlilini yaptı. Saldırgan savaşın çelişmelerinin ve genel kanunlarının derinlemesine kavranışı, düşmanın kuvvetlerini bir yerde toplamaktan doğan büyük zaafını görmemizi mümkün kıldı. *Her zaman temel meselenin, düşmanın insan gücünü yoketmek olduğuna inanan merkez komitesi, bilimsel bir tahlile dayanan eylem planını çizdi: düşmanın insan gücünün bir kısmını yoketmek amacıyla, kuvvetlerinin nispeten zayıf olduğu önemli stratejik noktalara karşı saldırıya geçmek, kuvvetlerimizi bir yerde toplamak ve aynı zamanda düşmanı ne pahasına olursa olsun savunmak zorunda olduğu hayati noktalarda bizimle başa çıkabilmek için kuvvetlerini dağıtmaya zorlamak. Stratejik yol göstericilerimiz şunlardı: dinamizm, inisiyatif, hareketlilik ve yeni durumlar karşısında hızla karar almak.*

Merkez Komitesinin stratejik yönetimi doğru ve açık-görüşlü olduğunu ispatladı: serbest bölgemizi tehdit altına almak maksadıyla düşman deltada büyük kuvvetler toplarken, esas kuvvetlerimizi deltada bırakmak veya bir savunma hareketi ile serbest bölgemizi korumak için kuvvetlerimizi serbest bölgede dağıtmak yerine, kuvvetlerimizi topladık ve Kuzey-Batı yönünde cesaretle saldırıya geçtik. Gerçekten, tümenlerimiz Kuzey-batı'ya doğru karşı konulmaz bir güçle ilerledi, Son La ve Tvan

Şo'daki yerli haydutların binlercesini temizledi, Lay Şo'yu kurtardı, Lay Şo'dan kaçan düşmanları biçti. Aynı zamanda Dien Bien Fu'yu kuşattı ve böylelikle düşmanı, tamamen yokedilmekten kurtarmak ve Dien Bien Fu'daki kuvvetlerini desteklemesi için aceleyle oraya kuvvet sevketmek zorunda bıraktık. Kızıl ırmak deltası yanısıra, Dien Bien Fu, düşman kuvvetlerinin toplandığı ikinci bir merkez oldu.

Kuzey-Batı'daki hücumumuzla aynı zamanda Laos-Vietnam birleşik kuvvetleri, düşmanın nispeten korunaksız olduğu, önemli bir yönde, Orta Laos cephesinde ikinci bir saldırıyı başlattılar.

Düşmanın birkaç hareketli birliği yokedildi ve Tahkek kasabası kurtarıldı. Birleşik kuvvetler Savunnakket'deki önemli bir düşman hava üssü olan Seno yönünde ilerlediler. Düşman Seno'yu desteklemek için, buraya, Kızıl Irmak deltasından ve diğer savaş alanlarından aceleyle kuvvet sevketmek zorunda kaldı ve böylelikle Seno'yu kuvvetlerinin toplanmış olduğu üçüncü bir merkez haline getirdi.

1954 başlarında, düşman Beşinci Bölgedeki serbest toprağımıza karşı, saldırı için hummalı bir şekilde hazırlanırken, planımız, geri hatlarımızı savunmak için kuvvetlerimizin sadece küçük bir kısmını bırakmak ve düşmanın nispeten korunaksız bulunduğu önemli bir stratejik mevki olan Batı Yayla'sına saldırmak üzere kuvvetlerimizi toplamak idi. Batı Yaylasına doğru ilerleyişimiz büyük zaferlerle birlikte gelişti: önemli düşman birlikleri temizlendi, bütün Kontum kasabası ve eyaleti kurtarıldı. Askerlerimiz Pleyku'ya hücum ettiler ve düşmanı, burasını desteklemek için daha çok asker yollamaya, Batı Yayla'sındaki çeşitli üsleri ve Pleyku'yu Fransız kuvvetlerinin toplandığı dördüncü bir merkez haline getirmeye zorladılar.

Aynı dönemde, askerlerimizin Dien Bien Fu'daki harekâtlarını ilerletmelerini mümkün kılacak gerekli şartları sağlamak amacıyla düşmanı şaşırtmak için, Laos-Vietnam birleşik kuvvetleri Dien Bien Fu'dan Yukarı Laos'a doğru bir saldırıya geçtiler. Birkaç düşman birliği tamamen yokedildi ve geniş Nam Hu havzası kurtarıldı. Düşman, Fransız kuvvetlerinin beşinci toplanma merkezi haline gelen, Luang Prabang'a daha çok kuvvet göndermek zorunda bırakıldı.

Kış-İlkbahar harekâtının birinci aşamasında, ordumuzun üç ay süren faaliyetlerinden sonra düşman bütün savaş alanlarında büyük kayıplar vermişti. Birçok stratejik öneme sahip geniş alanlar kurtarılmıştı ve kuvvetlerin toplanmasını öngören Navarre planı bozguna uğratılmıştı. Tek bir savaş alanına —Kızıl Irmak deltası— oldukça güçlü hareketli kuvvetler toplamak için büyük çabalar harcayan düşman, kuvvetlerini çok sayıda dağınık merkezlerde ve daha küçük gruplar halinde toplayarak planını değiştirmek zorunda bırakılmıştı. Başka bir deyişle, kuvvetlerin derhal toplanmasını öngören Navarre Planı, aynı kuvvetlerin zor karşısında dağıtılması şekline dönmüştü. Delta'daki çok övünülen "Navarre Hareketli birlikleri" 44'ten 20 tabura indirilmişti. Bu, "Navarre Planı"nın sonunun başlangıcıydı.

Bizim için, Kış-İlkbahar harekâtının ilk aşaması, bu şekilde düşman kuvvetlerinin bir kısmını yokedip, işgal altındaki bölgeleri kurtararak, aynı zamanda düşmana, kuvvetlerini çeşitli yönlerde dağıtmaya zorladığımız, aynı anda düşmanın nispeten korunaksız olduğu çeşitli önemli mevkilerde başlatılan bir dizi saldırıydı. Devamlı olarak harekâtlarda inisiyatifi elimizde tuttuk ve düşmanı, savunmaya geçmek zorunda bıraktık. Yine bu dönemde, ana cephede, düşmanı Dien Bien Fu'da kıstırdık ve böylelikle diğer savaş alanlarındaki askerlerimiz için

elverişli şartlar yarattık. Bütün yurdu kaplayan savaş alanında ana cephelerle düşmanın geri hatlarındaki harekâtlar arasında bilyük çapta bir eşgüdüm vardı. Çin-Hindi cephesindeki Dien Bien Fu, düşman kuvvetlerinin toplandığı en güçlü üs ve dolayısıyla en önemli savaş alanı haline geldi. Dien Bien Fu uzun bir süreden beri kuşatılmış olduğundan, gerillâ faaliyetlerinin geniş çapta yoğunlaştırılması ve hem Kızıl Irmak deltasında, hem de Trung Bo'nun Güneyinde ve Nam Bo'da büyük zaferler kazanılması için yeni elverişli şartlar ortaya çıkmıştır.

Düşman, önemli çapta temizlik harekâtlarına girişmek için yeteri kadar askere sahip değildi. Bütün bu zaman sırasında, serbest bölgelerimiz artık tehdit altında bulunmuyordu. Hattâ, serbest bölgelerdeki yurttaşlarımız, düşman uçakları tarafından rahatsız edilmeden gündüzleri bile tarlalarda çalışabiliyorlardı.

Yine Kış-İlkbahar harekâtının ilk aşamasında, Dien Bien Fu'ya yapacağımız hücum için gerekli hazırlıkları tamamladık. Bu dönem süresinde, müstahkem mevkiin düzenleri de büyük değişikler geçirdi. Bir yandan, düşmanın kuvvetleri arttırılmış ve savunmaları güçlendirilmişti, öte yandan, Lay Şo, Fong Sali ve Nam Hu akarsu vadisinin ardı ardına kurtarılmasından sonra, Dien Bien Fu tamamen tecrit edilmiş, en yakın ikmâl üsleri olan Hanoy ve Çömlek Düzlüğü'nden yüzlerce kilometre uzakta kalmıştı.

13 Mart 1954'den itibaren Kış-İlkbahar harekâtının ikinci safhası başladı. Dien Bien Fu'daki müstahkem mevkiine karşı, büyük saldırıyı başlattık. Bu, savaşın gelişmesinde yeni bir adımdı. Stratejik ilkelerimize —dinamizm, inisiyatif, hareketlilik ve yeni durumlar karşısında hızla karar alma— sıkı sıkıya bağlı kalarak ve zafer için gerekli şartları elimizde tutarak, ana taarruzu-

muzu düşmanın en güçlü müstahkem mevkiine yönelttik. Esas savaş alanındaki düzenli kuvvetlerimizin görevi, artık düşmanı kışlalarında kuşatmak ve hareketsiz hale getirmek değil, saldırıya geçmek ve Dien Bien Fu kampını yoketmek için kuvvetleri toplamaktı. Viet Nam'ın Kuzey'inde, Merkezinde ve Güneyindeki diğer cephelerin görevi, daha çok sayıda düşmanı yoketmek amacıyla, Dien Bien Fu ile eşgüdüm halinde faaliyetleri durmaksızın yoğunlaştırmak, düşman kuvvetlerini dağıtmak ve kıstırmak, düşmanın Dien Bien Fu'yu desteklemeye çabalarına engel olmaktı. Dien Bien Fu savaş alanında, savaşçılarımız, büyük bir kahramanlık ve inatla döğüştüler. Eşgüdümü sağlanan bütün cephelerde, askerlerimiz, büyük güçlükleri yenmek için ellerinden geleni yaptılar. Mücadele sırasında, kuvvetlerini yeniden örgütlediler ve eşgüdüm kurulması için verilen emri, hayranlık verici bir kahramanlık ve kararlılıkla uyguladılar.

Dien Bien Fu harekâtının ve genel olarak Kış-İlkbahar harekâtının stratejik yönetiminin özü buydu. Bu yönetim, dinamizm, inisiyatif, hareketlilik ve yeni durumlar karşısında hızla karar alma ilkelerinden esinlenilmişti. Temel hedefi düşmanın insan gücünün yokedilmesiydi. Düşmanın içinde bulunduğu çelişmelerden tam anlamıyla yararlandı ve devrimci ordunun atılganlık ruhu sonuna kadar geliştirildi. Bu doğru, uzak-görüşlü ve cesur strateji, düşmandan inisiyatifi yeniden ele geçirme imkânını almamızı ve kendi seçtiğimiz ve kendi hazırladığımız bir savaş alanında nihaî savaşı yapmak için elverişli şartları yaratmamızı mümkün kıldı. Bu *stratejik yönetim, Dien Bien Fu büyük zaferiyle sonuçlanan Kış-İlkbahar harekâtının başarısını, garanti altına aldı.*

1953-1954 Kış-İlkbahar harekâtının stratejik yönetiminin özünü açıklamış bulunuyoruz. Bu stratejik yönetimin ruhu ve kılavuz ilkeleri, Dien Bien Fu savaş alanındaki harekâtın yönetimi bakımından çözümlenmesi gereken iki mesele ortaya koyuyordu:

1. Dien Bien Fu'ya saldırmak veya saldırmamak?
2. Eğer saldıracaksak, bunu nasıl yapmalıyız?

Düşman askerlerinin Dien Bien Fu'ya indirilmesinin hemen ardından müstahkem mevkiye saldırmak gerekli değildi. Dien Bien Fu, düşmanın son derece sağlam müstahkem bir mevkii olduğundan, lehte ve aleyhte olan unsurları iyice tartmadan ona saldırmaya karar veremezdik. Bu müstahkem mevkii, düşmanın ordumuzun gittikçe güçlenmesi ve büyümesi karşısında geliştirilmiş olan yeni bir savunma şekliydi. Hoa Binh ve Na San'da düşman daha o günden kuvvetlerini müstahkem mevkilere yerleştirmişti. Kış-İlkbahar harekâtında yeni tahkim edilmiş müstahkem mevkiler, sadece Dien Bien Fu'da değil, Laos'taki savaş alanında Seno, Muong Say ve Luang Prabang'da ve Batı Yaylaları cephesinde, Pleyku'da da ortaya çıktı.

Düşmanın yeni savunma şekli karşısında, müstahkem mevkilere saldırmalı mıydık, yoksa saldırmamalı mıydık? Kuvvetlerimiz düşman kuvvetlerinden hâlâ zayıfken, onun insan gücünü yoketmek ve nispeten zayıf olduğu noktalara saldırmak için kuvvetlerimizi toplama ilkesine bağlı kaldık. *Hedefimiz, her zaman için, bir yandan saldırımız için daha elverişli yönler seçerken, düşmanın esas kuvvetlerini müstahkem mevkilere bağlamaktı.* 1952 İlkbaharında, düşman Hoa Binh'deki müstahkem mevkileri kurduğunda, Da ırmağı boyunca ve düşmanın Kuzey Vietnam'daki geri hatlarında, düşmana darbeler indirerek birçok zafer kazandık.

1953 İlkbaharında, düşman Na San'ı tahkim ettiği zaman, ona saldırmadık; aksine, deltadaki faaliyetlerimizi yoğunlaştırdık ve Batı'da bir saldırıya geçtik. 1953'ün son ayları içinde 1954'ün başlangıcında, düşman çeşitli yerlerde müstahkem mevkiler kurduğu zaman, askerlerimiz düşmanın nispeten zayıf olduğu bölgelerde birçok başarılı taarruzlar yaptılar, ve aynı zamanda düşman hatları gerisindeki gerilla faaliyetlerini arttırdılar.

Müstahkem mevkiler dışında kalan noktalara saldırma taktiği birçok başarılar kazanmıştı. Ama tek taktik bu değildi. *İnsan gücünü yoketmek için, yeni savunma biçiminin ta göbeğinde olan düşmana, ve müstahkem mevkilerine doğrudan doğruya saldırabiliyorduk.* Ancak müstahkem mevkiler tahrip edildikten sonra, ordumuz ve halkımız için yeni zaferlerin yolunu açan, yeni bir durum yaratabiliyorduk.

İşte bundan dolayı, Dien Bien Fu savaş alanında, saldırıp saldırmamak meselesi ortaya kondu. Çünkü Dien Bien Fu, bütün Çin-Hindi savaş alanında, düşmanın en güçlü müstahkem mevkiiydi. Öte yanda, bizim askerlerimiz o zamana kadar sadece bir veya iki takım, en fazlası bir tabur tarafından savunulan merkezlere saldırmıştı.

Dien Bien Fu, Navarre planının kilit taşı olduğundan, eğer Fransız ve Amerikan emperyalistlerinin savaşı uzatmak ve yaymak planı bozulacaksa, Dien Bien Fu'nun ortadan kaldırılması gerektiğine karar verdik. Ama yine de, Dien Bien Fu'nun önemi, bizim saldırıp saldırmamak konusunda alacağımız karar bakımından belirleyici bir unsur sayılamazdı. O zamanki kuvvetler ilişkisi şartları altında, Dien Bien Fu'daki müstahkem mevkii ortadan kaldırabilir miydik? Eğer ona saldırırsak, zaferden emin olabilir miydik? Kararımız sadece bu meselenin çözümlenmesine dayanmak zorundaydı.

Dien Bien Fu, son derece güçlü bir müstahkem mevkiydi. Fakat öte yandan, dağlık bölgede, bizim için elverişli ve düşman için kesin olarak aleyhte olan bir yerde kurulmuştu. Dahası, Dien Bien Fu, düşmanın diğer bütün üslerinden uzak, tamamen tecrit edilmiş bir durumdaydı. Dien Bien Fu'ya ikmâl yapmanın tek yolu, hava yolu idi. Bu şartlar, kolaylıkla düşmanın elinden bütün inisiyatifi alacak ve saldırı karşısında onu savunmaya geçmeye zorlayacak nitelikteydi.

Bizim bakımımızdan ise, düzenli ordunun seçkin birlikleri elimizdeydi; bunları birleştirerek kuvvet bakımından daha üstün bir duruma geçmemizi sağlıyacaktık. Gerekli taktik meselelerini çözümlerken karşılaşılacak bütün güçlükleri yenebilirdik. Ayrıca, koca bir geri hat'ta sahiptik ve cepheye yiyecek ve cephane sağlama meselesi, güç olduğu halde, başarılması imkânsız değildi. Böylelikle, harekâtlarda inisiyatifi elde tutmak için gerekli şartlara sahiptik.

Düşmanın ve kendimizin güçlü ve zayıf yanları üzerindeki bu temel tahlile dayanarak, Dien Bien Fu'ya saldırıp saldırmamak meselesini çözümledik. Çeşitli savaş alanlarında sayısız saldırılara girişerek ve Dien Bien Fu savaş alanındaki hazırlıkları yoğunlaştırarak, bu savaş için elverişli şartları yarattıktan sonra, ne pahasına olursa olsun *Dien Bien Fu'daki bütün düşman kuvvetini ortadan kaldırmaya karar verdik.* Bu önemli karar, Parti Merkez Komitesinin savaşı yönetmede gösterdiği dinamizm, inisiyatif, hareketlilik ve yeni durumlar karşısında hızla karar verme yeteneğinin yeni bir kanıtıydı. Planımız, hareketli savaşta düşmanın bütün insan gücünü yoketmek için her türlü imkândan yararlanarak, düşmanın nispeten zayıf olduğu noktalarda daha büyük kuvvetle taarruza girmeyi öngörüyordu. Ancak ne zaman mümkün olduysa ve ne zaman zafer mutlaksa, düşman

kuvvetlerini daha toplu bir şekilde yoketmek için, güçlü noktalara güçlü saldırılar yapmak için tek bir fırsatı kaçırmamaya kararlıydık. Dien Bien Fu müstahkem mevkiine saldırma kkonusunda aldığımız karar, Kış-İlkbahar harekâtının gelişmesinde, ordumuzun savaş tarihinde ve halkımızın direnme savaşı tarihinde yeni bir ileri adımdı.

Dien Bien Fu'daki bütün düşman kuvvetini ortadan kaldırmaya yemin etmiştik, ancak henüz şu meselenin çözülmesi gerekiyordu: Bunu nasıl yapmalıydık? *Hızla vurmak ve hızla kazanmak ya da güvenle vurmak ve güvenle ilerlemek! Harekâtın yönetilmesinde temel mesele bu idi.*

İlk safhada, Dien Bien Fu'nun kuşatılmasına başladığımız ve düşman, bu alana henüz yeni indirildiği için tahkimatını tamamlamağa ve kuvvetlerini arttırmağa zaman bulamadığı sırada, hızla vurup, hızla kazanmak meselesi ortaya çıktı. Daha üstün kuvvetler toplıyarak, aynı zamanda birçok yönden düşman mevzilerine dalabilir, müstahkem mevkiyi birçok parçaya bölebilir, sonra da hızla bütün düşmanı yokedebilirdik. Hızla kazanmak için hızla vurmakta pek çok yarar vardı: taze kuvvetlerle büyük bir saldırıya geçerek, harekâtın süresini kısaltabilir ve uzun bir harekâtın yorgunluğunu ve yıpratıcılığını önleyebilirdik. Harekât uzun sürmeyeceğinden, savaş cephesinin ikmâl konusu, güçlük çekilmeksizin güvenlik altına alınabilirdi. Yine de, meseleyi daha da inceleyince, bu taktiğin çok önemli, çok temel bir dezavantajı olduğunu gördük: Askerlerimiz, müstahkem mevkilere saldırmada tecrübesizdi. Eğer, hızla kazanmak istiyorsak başarı temin edilemezdi. İşte bu sebeple, hazırlanma süreci içinde, düşmanın içinde bulunduğu durumu izlemeye devam ettik ve imkânlarımızı tekrar ve tekrar kontrol ettik. Ve sonunda eğer

hızla vuracak olursak zaferin kesin olmayacağı sonucuna vardık. Dolayısıyla, *kararlı bir şekilde, diğer taktiği seçtik: güvenle vurmak ve güvenle ilerlemek.* Bu doğru kararı alırken, *devrimci bir savaşın şu temel yönetim ilkesine sıkı sıkıya bağlı kaldık: kazanmak için vur, sadece başarı kesin olduğu zaman vur; eğer başarı kesin değilse, vurma.* Dien Bien Fu harekâtında, bu taktiklerin kabul edilmesi bizden sağlam bir irade ve kararlılık ruhu istiyordu. Güvenle vurmak, ve güvenle ilerlemek istediğimiz için hazırlıklar daha uzun bir zaman alacak, ve harekât daha da uzayacaktı. Ve harekât uzadıkça, yeni ve daha büyük güçlükler ortaya çıkacaktı. İkmal güçlükleri, büyük miktarda artacaktı. Düşman savunmasını güçlendirirken ve kuvvetlerini düzene sokarken, askerlerimizin yıpranma tehlikesi artabilirdi. Her şeyden önce, harekât ne kadar uzarsa, dağlık ve ormanlık bölgelerde yürütülen harekât için bütün kötü sonuçlarıyla birlikte, yağmur mevsimi de o kadar yaklaşacaktı. Bundan dolayı, herkes, derhal bu taktiklerin doğruluğuna inanmadı. Adamlarımızı sabırla eğittik; gerçek güçlüklerin bulunduğuna, fakat büyük zaferimiz için elverişli şartları yaratmak amacıyla bu güçlükleri yenmenin görevimiz olduğuna işaret ettik.

Bu ilkelerden kalkarak kademeli saldırı planımızı geliştirdik. Bu plan içinde Dien Bien Fu harekâtı, *düşman üslerine yapılan ve kısa bir sürede tamamlanan büyük çapta bir taarruz olarak değil, düşman yokedilene kadar, tahkim edilmiş mevkilere birbiri ardına yapılan taarruzlar yoluyla ve oldukça uzun bir süre içinde yürütülen büyük çapta bir harekât olarak görüldü.* Bir bütün olarak harekâtta, düşmana karşı sayı üstünlüğümüz vardı. Ancak her saldırıda ya da her saldırı dalgasında mutlak üstünlük sağlamak, her harekâtın başarısını ve dolayısıyla harekâtta nihaî zaferi güven-

lik altına almak imkânına sahiptik. Böyle bir plan, askerlerimizin taktik ve teknik düzeyine uygundu. Bu plan, askerlerimize mücadelede tecrübe kazanmak ve Dien Bien Fu'da düşmanın yokedilmesini garanti altına almak için, elverişli şartlar sağladı.

Bütün harekât süresince, bu kılavuz ilkelere sıkı sıkıya bağlı kaldık. Düşmanı kuşattık ve hazırlıklarımızı üç aylık bir dönem içinde tam olarak yaptık. Saldırıya geçtikten sonra, askerlerimiz 55 gün ve gece amansızca savaştılar. Dikkatli hazırlanma ve amansız savaşma, Dien Bien Fu kampanyamızı büyük bir zafere götürdü.

BAZI TAKTİK MESELELERİ

Dien Bien Fu, oldukça güçlü kuvvetler tarafından savunulan, müstahkem bir mevkiydi: 17 tabur piyade, üç topçu taburu, tank birliklerini, hava ve muhabere birliklerini vb. saymaksızın, Çin Hindi'ndeki Fransız ordusunun en seçme unsurları. Müstahkem mevki, 49 tahkim edilmiş siperden meydana geliyordu. Herbiri tahkim edilmiş direnme merkezleri şeklinde örgütlendirilmişti ve birbirlerini destekleme yeteneği olan üç bölümde guruplanmıştı. Doğu'daki tepelerde, direnme merkezleri tarafından etkili bir şekilde savunulan merkez bölümünün ortasında, düşman kumandanlığı yanısıra seyyar kuvvetler, topçu mevzileri ve tank birlikleri vardı. Dien Bien Fu hava alanı, yakın bir yerdeydi. Bu geniş savunma sistemi, son derece sağlam yeraltı tahkimatmda ve siperlerde yatıyordu.

Fransız ve Amerikan askerî yetkilileri, Dien Bien Fu müstahkem mevkiinin fethedilemez olduğuna inanıyordı. Dien Bien Fu'ya karşı bir saldırının intihar demek olacağına, yenilginin mutlak olduğuna kaniydiler. Bundan dolayı, harekâtın ilk haftaları sırasın-

da, Fransız Yüksek Kumandanlığı, ordumuzun Dien Bien Fu'ya karşı bir saldırıya geçmesi ihtimalinin çok az olduğuna iyice inanıyordu. Son dakikaya kadar düşman saldırıyı beklemiyordu.

General Navarre, Dien Bien Fu'nun savunma sistemini gözünde fazla büyütmüştü. Tek bir savunma merkezini bile yıkamıyacağımıza inanıyordu. Çünkü, Na San veya Hoa Binh'teki basit müstahkem mevkilerin aksine, bu savunma merkezleri çok daha karmaşık ve müstahkem bir savunma sistemi meydana getiriyordu.

Bu müstahkem mevkiin tümüyle yokedilmesi, Navarre için daha da imkânsız görünüyordu. Onun görüşüne göre, topçu ve hava kuvvetleri, dışarıdan gelen bütün kuvvetleri, daha vadiye yayılmadan ve müstahkem mevkilere yaklaşmadan, ortadan kaldıracak güçte idi. Güçsüz ve Dien Bien Fu yakınlarına taşınmasını imkânsız gördüğü topçu kuvvetlerimizden hiç endişe etmiyordu. Kendi ikmâl imkânları bakımından da bir endişesi yoktu, çünkü savunma bölümleri tarafından çevrelenmiş olan her iki hava alanı da tehlikede olamazdı. Bu müstahkem mevkiin askerlerimiz tarafından yokedilebileceği hiç bir zaman aklına gelmemişti.

Düşmanın tahminleri çok iyimserdi, ama tamamen temelsiz değillerdi. Gerçekte, Dien Bien Fu müstahkem mevkii, ordumuza düşmanı yoketmek için çözülmesi gereken meseleler yaratan pek çok kuvvetli noktalara sahipti.

Müstahkem mevkii, büyük kuvvetleri içeren bir savunma sistemiydi. Birbirine sıkı bir şekilde bağlanmış olan savunma merkezleri, topçu ve tank birlikleri ve uçaklar tarafından etkili bir şekilde desteklenmişti ve hareketli kuvvetler tarafından kolaylıkla güçlendirilebilirdi. Bu, düşman için kuvvetli bir nokta, bizim için ise bir büyük güçlüktü. Kuvvetlerimizi büyük

bir mahallî üstünlük sağlıyacak şekilde toplayarak, düşmanın topçu ateşini ve hareketli kuvvetlerinin mümkün olduğu kadar çoğunu tarafsızlaştırmaya çalışarak, savunma merkezlerini birer birer veya bir saldırı dizisiyle bir grup savunma merkezini aynı zamanda ortadan kaldırmak için her imkândan yararlanarak, *bu güçlüğü, kademeli saldırı taktiğini uygulayarak yendik.* Belirli bir noktada mutlak üstünlüğü sağlamak için kuvvetleri toplıyarak, özellikle harekâtın ilk günlerinde, düşmanın ileri karakollarına saldırdığımız sırada, düşmanı ezeceğimizden emindik.

Müstahkem mevki, oldukça güçlü topçu ateşine, tank ve hava kuvvetlerine sahipti. Bu, düşmanın diğer bir kuvvetli noktasıydı. Bizim için ise, özellikle sınırlı bir topçu kuvvetine sahip olduğumuzdan ve hiç motorize kuvvete veya hava kuvvetine sahip olmadığımızdan, çok büyük bir güçlüktü. *Müstahkem mevkiyi kuşatan ve boğan koca bir siper ağı kazarak bu güçlüğü yendik* ve bu şekilde askerlerimize düşman ateşi altında yayılmak ve ilerlemek için elverişli şartları yarattık. Savaşçılarımız yüzlerce kilometre siper kazdılar. Bu mükemmel siperler, kuvvetlerimizin düşmanın napalm bombası yağmuru ve top ateşine rağmen yayılmasını ve ilerlemesini mümkün kıldı. Ancak düşmanın topçu ateşinin etkisini azaltmak yeterli değildi; *kendi ateş gücümüzü arttırmak* zorundaydık. Askerlerimiz, topçu kuvvetimizi Dien Bien Fu yakınlarına getirebilmek için ormanlardan kestikleri kütüklerle yollar döşediler. Yol yapılamayan yerlerde, toplarımız, askerlerimizin alın teriyle ve sırtlarda taşındı. Düşmanın hiç beklemediği bir şekilde toplarımız son derece müstahkem mevkilere yerleştirilmişti. Toplarımız, Dien Bien Fu savaşında son derece önemli bir rol oynadı.

Bir yandan düşmanın kuvvetli noktalarını etkisiz

bırakırken, öte yandan onun zayıf yanlarından mümkün olduğu kadar yararlanmak zorundaydık. Düşmanın en büyük zaafı, tamamen hava kuvvetlerine dayanan *ikmâli* idi. Savaşın ta başından itibaren taktiğimiz, topçu ateşimizle hava yollarını kırmak ve uçaksavarlarımızı düşman uçaklarına karşı kullanmaktı. Daha sonra, saldırımızın güçlenmesiyle birlikte, düşmanın ikmâl yapmasını önleyecek ve giderek tamamen durduracak her yola başvuruldu.

Bunlar, Dien Bien Fu harekâtında çözümlediğimiz taktik meselelerinin birkaçıdır. Bu meseleler, düşmanın kuvvetli ve zayıf noktalarının tahlili, tekniğin, Halk Ordusunun kahramanlığı, çalışkanlığı ve savaşçılığı ile birleştirilmesi ile çözümlendi.

Kısacası, bu taktik mülahazalara dayanan harekât planımız, kuvvetlerimize düşmanı yoketmek için ardı ardına saldırılar yapmak imkânını veren, bütün bir taarruz ve kuşatma hatları sisteminin kurulmasından ibaretti. Ateş mevzileri ve kumanda merkezleri olan sayısız siperlerden meydana gelen bu ağ, düşmanı kuşattı ve boğdu. Zaferlerimizle birlikte, giderek yayıldı. Çevredeki orman ve dağlardan vadiye doğru ilerledi. Düşmanın müstahkem mevkiini kuşatırken, kendimiz son derece hareketli bir müstahkem mevki kurduk ve düşman tahkimatı gittikçe daralırken, bizim tahkimatımız gittikçe düşmanı sardı.

Harekâtın *ilk safhasında,* yeni yapılmış taarruz ve kuşatma mevzileri ağımız, Him Lam ve Doc Lap savunma merkezlerini ve tüm Kuzey bölümünü ortadan kaldırdı. Düşman topçu mevzilerimizi tahrip etmek için boşuna çabaladı. Uçakları Dien Bien Fu çevresindeki dağlara napalm bombaları yağdırdı. Düşman topçusu, bizim topçu mevzilerimizi ağır ateş altına aldı. Ama biz, direnmeye devam ettik.

İkinci safhada, geliştirilmiş olan haberleşme siperleri "mihver"imiz, üslerimizden başlıyarak vadiye doğru yayıldı ve düşmanın Merkez bölümünü Güney bölümünden tamamen tecrit etti. Doğu'daki tepelere yapılan şiddetli ve başarılı taarruz, topçu ateş çemberimizin gittikçe daralmasını mümkün kıldı. Ele geçen topçu mevzilerinden, toplarımız düşman üzerinde ağır bir baskı kurdu. Hava ulaşım yolları, topçu kuvvetimizin denetimi altına girdi.

Hareketli kuvvetlere yeni destek kuvvetleri katarak, karşı saldırılara geçerek ve içinde bulunduğu durumdan kurtulmak için hatlarımızı şiddetli bir şekilde bombalıyarak düşman faaliyetlerini gittikçe arttırdı. Çılgın bir mevzi savaşıydı. Tepeler, birçok kereler el değiştirdi. Bazıları yarı yarıya, düşmanın ve bizim kuvvetlerimizin işgali altındaydı. Taktiğimiz, durmaksızın saldırmak, düşmanı topraktan adım adım söküp atmak, düşmanın hava yollarını tahrip etmek ve serbest hava alanını daraltmaktı.

Üçüncü safha, genel saldırı safhasıydı. Düşman 1,5 veya 2 kilometre karelik bir alana sıkıştırılmıştı. Kuvvetleri ağır kayıplar vermişti. A-1 tepesi tam olarak kuvvetlerimizin eline geçer geçmez bütün direnme ümidi ortadan kalktı ve düşmanın maneviyatı son derece bozuldu. 7 Mart'ta askerlerimiz her yönden saldırıya geçti, düşman karargâhını işgal etti ve bütün düşman subaylarını ele geçirdi. O gece, Güney bölümü de tamamen ortadan silindi.

Dien Bien Fu harekâtı, büyük bir zaferle son buldu.

ORDUMUZUN SAVAŞMAK VE KAZANMAK KONUSUNDAKİ KARARLILIĞI

Partinin Merkez Komitesi ve Hükümet tarafından

bütün orduya ve halka verilen büyük görev şu idi: kuvvetleri toplamak, tam bir kararlılıkla davranmak, *"harekâtı tam bir zafere ulaştırmak için kahramanca savaşma ruhunu ve dayanıklılığı geliştirmek"*. Çünkü Dien Bien Fu harekâtı, Başkan Ho Şi Minh ve Viet Nam Lao Dong Partisinin Merkez Komitesinin Politbürosu tarafından belirtildiği gibi, ülkemizdeki askerî ve siyasî durum bakımından, ordumuzun gelişmesi bakımından ve Güneydoğu Asya'da barışın savunulması için mücadele bakımmdan büyük önemi olan tarihî bir harekât idi.

Askerlerimiz bu büyük görevi yerine getirmek için sarsılmaz bir kararlılıkla savaştılar. Savaşçılarımızın savaşmak ve düşmanı yenmek konusundaki iradesi Dien Bien Fu harekâtını ve genel olarak Kış-İlkbahar harekâtını bütün cephelerde böylesine parlak zaferlere ulaştıran temel etken oldu.

Halkımızın silâhlı mücadele tarihi boyunca, ordumuz, hiç bir zaman 1953 Kışı ile 1954 İlkbaharında olduğu kadar ağır ve büyük bir görevle yükümlenmemişti. Yokedilmesi gereken düşman oldukça güçlüydü. Savaşa giren kuvvetlerimiz büyük çaptaydı. Savaş alanı son derece genişti ve harekât tam yarım yıl sürdü. Dien Bien Fu savaş alanında, bütün diğer eşgüdümlü savaş alanlarında olduğu gibi, savaşçılarımız, bir kahramanlık ve dayanıklılık ruhu üe düşmanı yoketmek ve görevlerini yerine getirmek için sayısız güçlüğü yendiler ve pek çok büyük engeli aştılar. Bu kahramanlık ve dayanıklılık, uzun direnme yılları süresince gelişti ve arttı. Özellikle 1953 Kışı ile 1954 İlkbaharında savaşçılarımızın devrimci heyecanı halkın toprak reformu için seferber edilmesiyle ilgili politikayı öğrenmelerinden sonra büyük çapta arttı. Burada toprak reformu politikasının Kış-İlkbahar harekâtındaki ve özellikle Dien

Bien Fu savaşındaki zaferlere olan önemli katkısı üzerinde durmak gerekir.

Dien Bien Fu savaş alanında, hazırlık döneminde, askerlerimiz, Tuan Giao'dan Dien Bien Fu'ya uzanan ikmâl yolunu açtılar; dağlar ve ormanlarda, kamyonların topları mevzilere taşımasını mümkün kılacak yolları yaptılar; topçu mevzileri kurdular; dağlardan vadiye kadar uzanan siperleri kàzdılar; büyük engelleri aştılar ve düşmanın yokedilmesi için gerekli şartları yarattılar. Ne güçlükler, ne yorgunluk, ne de düşmanın bombardımanı ve topçu ateşi, askerlerimizin çelik iradesini kırabildi.

Dien Bien Fu üzerine saldırıyı başlatan ilk kurşundan itibaren ve bütün savaş süresince, savaşçılarımız, görülmemiş bir kahramanlıkla savaştılar. Düşman uçaklarının bomba yağmuru altında ve düşman ateşi altında, savaşçılarımız, Him Lam ve Doc Lap tepelerini büyük bir kahramanlıkla zaptettiler, Doğu tepelerinde siperlenmiş olan düşman askerlerini etkisiz hale getirdiler, üslerimizi genişlettiler, karşı saldırıları püskürttüler ve kuşatmamızı daraltmaya devam ettiler. Biltün bu zaman süresince, düşmanın napalm bombaları, Dien Bien Fu'yu çevreleyen tepelerdeki bitkileri kasıp kavurdu ve düşman bombaları hareket alanımızdaki tarlalara derinlemesine gömüldü. Ama savaşçılarımız görevlerini yerine getirmek için ilerlemeye devam ettiler. Biri düştüğünde, ardından diğerleri dünyada hiç bir kuvvetin durduramıyacağı bir sel gibi geldiler. *En hayranlık verici kahramanlıkların, geri kaymasını önlemek için kendisini bir topun tekerlekleri altına atan* To Vinh Dien; *bir düşman topçu yuvasını vücudu ile susturan* Phan Dinh Giot; *"Savaşmak ve kazanmak için kararlılık" bayrağını Him Lam tepesine diken manga ve düşman karargâhını ele geçiren manga tarafından gösteri-*

len, bir kollektif kahramanlıklar olayına tanık olduk.

Eşgüdümlü savaş alanlarındaki savaşçılarımızın kahramanlık ve dayanıklılık ruhu üzerinde durmak gerekir. Batı yaylalarında Kontum ve An Khe'de büyük başarılar kazanıldı. Kızıl Irmak deltasında, askerlerimiz, Cat Bi ve Gia Lam'da 87 düşman uçağı düşürdüler, düşmanın birkaç müstahkem mevkiini tahrip ettiler ve düşmanın başlıca ikmâl yolu olan 5 numaralı yolu kestiler. Güney Viet Nam'da, 1000'den fazla düşman mevzii ya tahrip edildi ya da boşaltıldı; birçok cephanelik tahrip edildi ve gemiler batırıldı. İki komşu ülkenin savaş alanlarında halk gönüllülerimiz bu dost ülkelerin orduları ve halkları ile birlikte, istilâcıları temizlediler ve pekçok büyük zaferler kazandılar.

Ordumuz, hiçbir zaman, 1953 Kışı ile 1954 İlkbaharında olduğu kadar böylesine uzun bir süre, böylesine büyük bir direnç ile savaşmamıştı. Düşmanı 3.000 kilometre izleyen birlikler vardı. Diğerleri çok uzak bir savaş alanında görev almak için Truong Son[5] sıra dağlarında 1.000 kilometrelik bir yolu gizlice aldılar. Dien Bien Fu savaş alanındaki birlikler, deltadan dağlara doğru ilerlediler ve derhal hırsla işe koyuldular. Bir yandan da hazırlık çalışmalarını savunmak için savaştılar. Sonra savaş başladı ve askerlerimiz üç ay süreyle ormanlarda türlü güçlüklere göğüs gerdikten sonra, iki ay süreyle siperlerde yaşadılar ve savaştılar. Savaş bir yandan devam ederken, bazı birlikler düşmana anî baskınlar yapmak için ikiyüz veya üçyüz kilometre uzağa gittiler; sonra geri gelip düşmanın Dien Bien Fu'da yokedilmesi hareketine katıldılar. Çeşitli birliklerle çeşitli kuvvetler arasındaki işbirliği ruhu savaş sırasında gelişti ve çeşitli savaş alanları arasında sıkı bir eş-

[5] Merkezî Viet Nam'ın kuzeyinden güneyine doğru, Viet Nam - Laos sınırı boyunca uzanan sıradağlar.

güdüm kuruldu.

Savaşçılarımızın yukarıda anlatılan savaşmak ve kazanmak için kararlılığı ordumuzun devrimci niteliğinden ve Partimizin büyük bir dikkatle yürüttüğü eğitimden ileri geliyordu. Bu kararlılık, savaş sırasında ve sınıfların ideolojik eğitimi ile geliştirilmişti. Bu, Dien Bien Fu savaşı doruğunda iken bile olumsuz unsurlar ortaya çıkmamış demek değildir. Savaşmak ve kazanmak için kararlılığı geliştirmek ve korumak, yılmak bilmez ve sabırlı bir ideolojik mücadele ve eğitim sürecini, cephede sabırla yürütülen siyasî çalışmaları gerektirdi. Bu, Parti örgütlerinin, şubelerinin ve kadrolarının büyük bir başarısıydı. Bir dizi önemli zaferden sonra, saflarımızda düşmanı küçümseme eğiliminin doğduğunu gördük. Eleştiri yoluyla, bu zihniyeti tam zamanında ortadan kaldırdık. Uzun hazırlık döneminde, özellikle kampanyanın ikinci safhasından sonra, taarruzla savunmanın aynı derecede şiddetli olduğu sırada, görevin yerine getirilmesine zarar veren olumsuz sağcı düşünceler belirdi. Politbüronun emirlerine uygun olarak, savaş alanının ta göbeğinde sağcı edilgenliğe (pasifliğe) karşı, kampanyanın kesin zaferini güvenlik altına almak amacıyla devrimci heyecanın ve sıkı disiplin ruhunun arttırılması için yoğun ve geniş çaplı bir mücadeleye girdik. Bu ideolojik mücadele, büyük başarı kazandı. Bu, ordumuzun tarihinde kazanılan en büyük siyasî başarılardan biriydi. Dien Bien Fu harekâtını kesin zafere ulaştırdı.

Dien Bien Fu'da ve diğer savaş alanlarında ordumuzun savaşmak ve kazanmak için gösterdiği kararlılık, Halk Ordumuzun, halkın ve Partinin devrimci mücadelesine sınırsız sadakatinin bir belirtisiydi. Subayların, erlerin ve ordudaki Parti üyelerinin ideolojik tutumunun kollektif bir belirtisiydi. Viet Nam Halk Ordu-

sunun kahramanca mücadele, dayanıklılık ve görevin yerine getirilmesinde kararlılık geleneğini sürdürdü. Halk Ordusu askerini, çelikten bir savaşçı yaptı. Dien Bien Fu, ordumuzun ve halkımızın savaşma ve zafer kazanma geleneğini ebediyen sembolleştirecektir. Askerî bayrağımız, "Kazanmak İçin Kararlılık" bayrağıdır.

HALKIN CEPHEYE HİZMETE BAĞLILIĞI

Parti Merkez Komitesi ve Hükümet, bütün halkın ve Partinin, Dien Bien Fu harekâtında zaferi garanti altına almak amacıyla bütün kuvvetlerini cepheye hizmet için toplamaları kararını aldı. Bu kampanya sırasında ve genel olarak bütün Kış-İlkbahar harekâtında bütün halkımızı —işçiler, köylüler, gençlik, aydınlar—, her Vietnamlı yurtsever, milli kurtuluş için çağrıya cevap verdi ve büyük bir bağlılık ve tarihte görülmemiş bir zevkle, insanüstü çabalar pahasına "Her şey cephe için, her şey zafer için" sloganını gerçekleştirmeye çalıştı.

Direnme Savaşının uzun yılları boyunca, orduyu, düşmana karşı mücadelede ikmâl meselesi için, hiçbir zaman Kış 1953—İlkbahar 1954 harekâtında olduğu kadar büyük bir çaba harcamamıştı. Dien Bien Fu cephesinde, halkımız çok güç şartlar altında, 500 ilâ 700 kilometre uzaklıkta çarpışan büyük bir orduya yiyecek ve cephane sağlamak zorundaydı. Yollar kötü, ulaşım araçları yetersiz ve ikmâl yolları düşmanın amansız saldırıları altındaydı. Ayrıca, bombardımandan daha büyük engeller yaratabilecek olan şiddetli yağmur tehlikesi de vardı.

Dien Bien Fu cephesinde yiyecek ve cephane ikmâli, taktik meseleleri kadar önemli bir unsurdu; lojistik,

durmaksızın silâhlı mücadelenin ortaya çıkardığı meseleler kadar, önemli meseleler doğuruyordu. Bunlar, düşmanın, yenmemizi imkânsız gördüğü güçlüklerdi. Emperyalistler ve vatan hainleri, bir ulusun, bir halkın kuvvetini hiç bir zaman anlıyamazlar. Bu kuvvet dev bir kuvvettir. Herhangi bir güçlüğü yenebilir, herhangi bir düşmanı altedebilir.

Viet Nam halkı, cephe ikmâl komitelerinin doğrudan doğruya liderliği altında cepheye hizmette büyük kahramanlığını ve dayanıklılığını kanıtladı.

Kamyon konvoyları, dereleri, dağları ve ormanları yiğitçe aştılar; sürücüler cepheye yiyecek ve cephane getirmek için, çeşitli güçlüklere ve tehlikelere göğüs gererek günlerce uykusuz kaldılar.

Kasabalardan gelen binlerce bisikletli de cepheye yiyecek ve cephane taşıdı.

Cepheye malzeme götürmek için her boyda yüzlerce kayık, yüzbinlerce bambudan yapılmış sal, makinalı tüfek ateşini, akarsulardaki çağlayanları aştı.

Meo yaylasından ya da Meo eyaletinden gelen at kervanları, kuzeye doğru yöneldi.

Gece ve gündüz, yüzbinlerce haberci ve genç gönüllü, düşman uçaklarına ve gecikmeli bombalarına rağmen geçitleri, akarsuları aştı.

Ateş hattına yaklaşınca, ikmâl faaliyetleri, en kısa zamanda ve hiç ara verilmeksizin yürütülmek zorundaydı. Aşçılık, doktorluk, ulaştırma, vs. siperlerde, düşman bombardımanı altında yapılıyordu.

Dien Bien Fu'daki durum buydu. Diğer savaş alanlarında da büyük silâhlı kuvvetler faaliyetteydi; özellikle Batı Yaylalarında ve diğer uzak savaş alanlarında. Dien Bien Fu'da olduğu gibi bu cephelerde de, halkımız görevlerini yerine getirdi. Ordumuzun düşmanı yenmesi, yeni yeni zaferler kazanması için, ikmâl mesele-

lerini hayranlık verici bir şekilde çözümlediler.

Hiçbir zaman bu kadar çok sayıda Vietnamlı cepheye gitmemişti. Hiç bir zaman bu kadar çok sayıda Vietnamlı genç, bu kadar uzaklara gitmemiş, ülkelerinin uzak eyaletlerini tanımamıştı. Düzlüklerden dağlara, yollarda ve patikalarda, ormanlarda ve derelerde, her yerde aynı canlılık vardı: cephe gerisindeki halk, bütün varlıklarını düşmanı yoketmek için, orduyla birlikte ülkeyi kurtarmak için cepheye göndermişti.

Cephe gerisindekiler, cephedeki savaşçıya, dülşmanı yoketmek iradesini, direnme savaşındaki birlik ruhunu ve toprak reformu için devrimci heyecanı kazandırdılar. Her gün, lilkenin her yerinden binlerce mektup ve telgraf Dien Bien Fu cephesine aktı. Viet Nam hiç bir zaman evlâtları için böylesine duygulu olmamış; cephe ile cephe gerisi arasındaki ilişki hiç bir zaman Kış-İlkbahar harekâtında olduğu kadar içten olmamıştı.

Gerçekten, devrimci savaşta güçlü bir cephe gerisi her zaman için zaferi belirleyici bir unsurdur. Dien Bien Fu harekâtında ve genel olarak bütün Kış-İlkbahar harekâtında, halkımız, ulusun zaferine çok değerli bir katkıda bulundu.

Kardeş halkların, Fransız halkı dahil, dünyadaki bütün ilerici halkların sevgisini ve içten desteğini unutamayız. Her gün, dünyanın bütün köşelerinden, Sovyetler Birliği'nden, Çin'den, Kuzey Kore'den ve Alman Demokratik Cumhuriyeti'nden, Cezayir'den, Hindistan'dan, Endenozya'dan ve diğer ülkelerden gelen haberler cepheye ulaştı ve ilerici insanlığın, Vietnam halkı ve ordusu için sınırsız desteğini belirtti. Bu Dien Bien Fu'daki ve tüm diğer savaş alanlarındaki Vietnam Halk Ordusu savaşçıları için büyük bir destek oldu.

HALKIMIZIN KURTULUŞ SAVAŞI UZUN VE BÜYÜK BİR DIEN BIEN FU SAVAŞIYDI

Dien Bien Fu zaferi ve genel olarak Kış 1953 İlkbahar 1954 zaferleri, halkımızın ve ordumuzun saldırgan emperyalizme karşı yaptığı uzun kurtuluş savaşında kazanılan en büyük zaferlerdi.

Dien Bien Fu'da, ordumuz Çin Hindin'deki Fransızların müstahkem mevkiini yoketti ve hücum birliklerinden 16.000 kişiyi temizledi. Bu Kış-İlkbahar kampanyası süresince, Dien Bien Fu ile eşgüdümlü (koordine) olan bütün savaş alanlarında düşmanın toplam kaybı 110.000 kişiydi.

"Navarre Planı" paramparça edilmişti. Fransız ve Amerikan emperyalistleri, Çin-Hindi'ndeki savaşı uzatma ve yayma teşebüslerinde büyük bir yenilgiye uğradılar. Dien Bien Fu zaferinin büyük etkileri oldu. Dien Bien Fu'da ve diğer eşgüdümlü cephelerde kazanılan zaferler sayesinde başkent Hanoy'u ve Viet Nam'm Kuzey'ini kurtardık. Bu zaferler sayesinde, Cenevre Konferansında büyük bir başarı kazandık ve barış, Çin-Hindi'ne geri geldi.

"Navarre Planı" ile Fransız ve Amerikan emperyalistleri nihaî bir savaş yapmak istemişlerdi. Gerçekten, Dien Bien Fu zaferi, büyük bir zaferdi. Dien Bien Fu, saldırgan emperyalistleri küçük düşüren büyük hezimeti belirledi.

Dien Bien Fu, halkımızın ve ordusunun, Amerikan savaş tahrikçileri tarafından desteklenen Fransız Ordusunu dize getirdiği bir savaştı. Savaşı kazandık ve yenilenler, saldırgan emperyalistlerdi. Dien Bien Fu ebediyen, emperyalist bir ülkenin güçlü ordusuna karşı duran halkımızın boyun eğmez ruhunu, güçsüz bir ulus-

la henüz yeni doğmuş bir Halk Ordusunun birlik ruhunu ve kahramanlığım sembolleştirecektir. Bu kahramanlık ruhu, halkımızm ve ordumuzun bütün uzun direnme savaşı boyunca gösterdiği ruhtu. Bunun için diyebiliriz ki, ne kadar küçük veya büyük olursa olsun bütün mücadelelerimizde "Dien Bien Fu ruhu" ile doluyduk, halkımızın kurtuluş savaşı uzun ve büyük bir Dien Fu savaşıydı.

Dien Bien Fu'da zafer kazandık. Ulusal savaşımız, Partimizin uzak görüşlü ve kahramanca liderliğini kanıtlayan büyük bir zaferle sona erdi. Halkımız gururla şöyle diyebiliyordu: Başkan Ho Şi Minh'in öderliğindeki Partimizin liderliği altında büyük bir tarihî gerçeği ispatladık: *güçsüz bir sömürge halkı, bir deja bağımsızlık ve barış için ayaklanıp, mücadele için birleşip, savaşmaya karar verirse, emperyalist bir devletin güçlü saldırgan ordusunu yenecek kuvvete sahiptir.*

Bunun için, Dien Bien Fu, sadece bizim halkımız için değil, sömürgecilerin ve emperyalistlerin boyunduruğundan kurtulmak için mücadele eden bütün güçsüz halkların bir zaferidir.

Dien Bien Fu zaferinin büyük önemi buradadır. Bundan dolayı, bu zaferin yıldönümleri bütün bağımsızlığını yeni kazanmış olan halklar ve bütün bağımsızlığı için mücadele eden halklar için bir bayram günüdür.

Dien Bien Fu, halkımızm ve dünyadaki bütün ezilen halkların millî kurtuluş mücadelesi tarihine yazılıdır. Tarih bu zaferi, kendilerini kurtarmak ve kendi kendilerinin efendisi olmak için ayaklanan bütün Asya, Afrika ve Lâtin Amerika halklarının büyük hareketinin en önemli olaylarından biri olarak yazacaktır.

Partinin liderliği altındaki dayanışma, halkımızı Dien Bien Fu zaferine ulaştırdı. Bu dayanışma, bizi,

mutlaka Kuzey Vietnam'ın sosyalizme giden yolda inşaasında ve barışçı yollardan millî bütünlüğün sağlanması için mücadelede yeni ve baha büyük zaferlere götürecektir.

7,5 lira